2011. évi CLXIV. törvény

a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról

(2026. október 1-jétől hatályos szöveg.)

I. FEJEZET

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. A törvény hatálya

1. § (1) E törvény hatálya kiterjed az ügyészség által foglalkoztatott ügyészségi alkalmazottak ügyészségi szolgálati viszonyára.

(2) Ügyészségi alkalmazott

a) az ügyész;

b) az alügyész;

c) az ügyészségi fogalmazó;

d) az érdemi feladatot végző ügyintéző (a továbbiakban: tisztviselő);

e) az ügyviteli feladatot végző foglalkoztatott (a továbbiakban: írnok);

f) az *a)*–*e)* pontban nem említett más ügyészségi dolgozó (a továbbiakban: fizikai alkalmazott).

(3) E törvénynek az ügyész ügyészségi szolgálati viszonyára vonatkozó rendelkezéseit az alügyészre és az ügyészségi fogalmazóra a XIV. Fejezetben foglalt eltérésekkel, a tisztviselőre, az írnokra és a fizikai alkalmazottra pedig abban az esetben kell alkalmazni, ha e törvény kifejezetten így rendelkezik.

(4) A katonai ügyészek, illetve a legfőbb ügyész által katonai büntetőeljárásra kijelölt ügyész mellett ügyészségi alkalmazottként a Magyar Honvédség hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai vezénylés alapján teljesíthetnek szolgálatot.

(5) Ha törvény másként nem rendelkezik, az ügyészségre beosztott bíróra az ügyészekre, az ügyészségre beosztott bírósági titkárra az alügyészekre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

2. A munkáltatói jogkör gyakorlója

2. § (1) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, a munkáltatói jogkört a legfőbb ügyész gyakorolja. A legfőbb ügyész e jogkörét – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – egészben vagy részben más, vezetői munkakört betöltő ügyészségi alkalmazottra átruházhatja.

(2) Ügyész, alügyész és az ügyészségi fogalmazó esetében nincs helye a munkáltatói jogkör átruházásának az olyan jogkör tekintetében, amelynek gyakorlójaként törvény a legfőbb ügyészt nevezi meg.

II. FEJEZET

ÜGYÉSZSÉGI TESTÜLETEK

3. Az ügyészségi alkalmazottak tanácsa és az Ügyészségi Alkalmazottak Országos Tanácsa

3. § (1) Ügyészségi alkalmazottak tanácsa (a továbbiakban: alkalmazotti tanács) működik

a) a Legfőbb Ügyészségen;

b) a fellebbviteli főügyészségeken;

c) a főügyészségeken, az alárendelt járási és járási szintű (a továbbiakban együtt: járási) ügyészségekre is kiterjedő hatáskörrel;

d) az Országos Kriminológiai Intézetben (a továbbiakban: OKRI).

(2) Az alkalmazotti tanácsokat az (1) bekezdésben felsorolt szervenként az ott szolgálatot teljesítő ügyészségi alkalmazottak választják öt évre. A főügyészségen működő alkalmazotti tanács megválasztásában részt vesznek a főügyészség alá rendelt járási ügyészségeken szolgálatot teljesítő ügyészségi alkalmazottak is.

(3) Az alkalmazotti tanács tagjainak száma, ha az ügyészségi alkalmazottak száma a választás időpontjában

a) a húsz főt nem haladja meg három,

b) a száz főt nem haladja meg négy,

c) a száz főt meghaladja öt fő.

(4) Ha az alkalmazotti tanács tagjainak száma három, közülük legalább egy főt, ha az alkalmazotti tanács tagjainak száma négy vagy öt, közülük legalább két főt nem az ügyészek közül kell megválasztani.

(5) Az alkalmazotti tanácsok tagjaik közül egy-egy főt delegálnak öt évre az Ügyészségi Alkalmazottak Országos Tanácsába (a továbbiakban: Országos Tanács).

(6) Az Országos Tanácsra és tagjaira e törvényben eltérően nem szabályozott kérdésekben az alkalmazotti tanácsra, illetve az annak tagjaira irányadó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(7) A tevékenységükhöz szükséges időre az alkalmazotti tanács tagjait (tisztségviselőit) legfeljebb nyolc óra, az Országos Tanács tagjait (tisztségviselőjét) legfeljebb további nyolc óra munkaidő-kedvezmény illeti meg havonta. Erre az időre illetmény jár.

4. § (1) Az alkalmazotti tanácsot egyetértési jog illeti meg a jóléti célú pénzeszközök felhasználásával, illetve az ilyen jellegű intézmények és ingatlanok hasznosításával kapcsolatos tervek elfogadása tekintetében.

(2) Ha az egyetértés hiánya miatt a felek között vita merül fel, akkor a munka törvénykönyvének a kollektív munkaügyi vitára vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(3) Az alkalmazotti tanácsnak véleményezési joga van

a) az ügyészségi alkalmazottak lényeges érdekeit, illetve nagyobb csoportját érintő munkáltatói intézkedések tervezetét, így különösen az ügyészi szervek hatáskörébe tartozó szervezeti változtatásokra vonatkozó elképzeléseket,

b) az új munkaszervezési módszerek bevezetését,

c) az ügyészi szervezet által meghirdetett – anyagi vagy erkölcsi elismeréssel járó – pályázatot,

d) a munkarend kialakítását,

e) e törvény által meghatározott egyéb kérdéseket

illetően.

(4) Ha az (1) és (3) bekezdésben felsorolt tárgykörben a döntés (intézkedés) az alkalmazotti tanácsok legalább kétharmadának jogkörét érinti, az alkalmazotti tanácsok jogkörében az Országos Tanács jár el. Az Országos Tanács állásfoglalását kell kikérni abban az esetben is, ha az alkalmazotti tanácsok a tervezett döntés (intézkedés) tekintetében nem egybehangzóan nyilatkoztak.

(5) Az alkalmazotti tanács (Országos Tanács) az ügyészség tervezett intézkedésével [(1) és (3) bekezdés] kapcsolatos álláspontját tizenöt napon belül közli a munkáltatóval. Ennek elmulasztását úgy kell tekinteni, mintha az intézkedéssel egyetértene. A tizenöt napos határidőt a tervezetnek az elnökhöz való érkezésétől kell számítani.

(6) Az (1)–(4) bekezdésben foglaltakat sértő intézkedés érvénytelenségének megállapítása iránt az alkalmazotti tanács (Országos Tanács) a tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, de legkésőbb az intézkedés megtételét követő hatvan napon belül a munka törvénykönyvének a munkajogi igény érvényesítésére vonatkozó szabályai szerint bírósághoz fordulhat. A keresetnek az intézkedés végrehajtására halasztó hatálya van.

5. § (1) Az alkalmazotti tanács (Országos Tanács) tagja (tisztségviselője) a 4. § (1) és (3) bekezdésében meghatározott jogosultság gyakorlásával összefüggésben – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a munkáltató nyilvántartásaiba betekinthet, s minden olyan kérdésben tájékoztatást kérhet, amely az ügyészségi alkalmazottak ügyészségi szolgálati viszonyával összefüggő szociális érdekeivel, valamint az egyenlő bánásmód követelményére vonatkozó szabályok megtartásával kapcsolatos. A munkáltató a betekintést és a tájékoztatást nem tagadhatja meg.

(2) Az alkalmazotti tanács és az Országos Tanács, illetve ezek tagjai (tisztségviselői) a jogkörük gyakorlása során tudomásukra jutott személyes adatokat nem hozhatják nyilvánosságra a név, a szolgálati hely és a beosztás kivételével. Egyéb adatokat, tényeket csak a munkáltató jogos érdekeinek veszélyeztetése, illetve az ügyészségi alkalmazottak személyiségi jogainak megsértése nélkül hozhatják nyilvánosságra.

(3) A (2) bekezdésben foglalt kötelezettség az alkalmazotti tanácsot és az Országos Tanácsot, illetve ezek tagjait (tisztségviselőit) megbízatásuk, illetve ügyészségi szolgálati viszonyuk megszűnése után is terheli.

(4) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben az alkalmazotti tanácsra (Országos Tanácsra) a munka törvénykönyvének az üzemi tanácsra (központi üzemi tanácsra) vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

4. Az összügyészi értekezlet

6. § (1) Összügyészi értekezletet tartanak

a) a Legfőbb Ügyészségen,

b) a fellebbviteli főügyészségen,

c) a főügyészségen

szolgálatot teljesítő ügyészek. A főügyészség és az alárendelt járási ügyészségek ügyészei közös összügyészi értekezletet tartanak.

(2) Az összügyészi értekezlet – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – tanácsadó, véleményező és javaslattételi joggal működik.

(3) Az irányítása alá tartozó ügyészi szervezet összügyészi értekezletét
a) a legfőbb ügyész,
b) a fellebbviteli főügyész,
c) a főügyész
hívja össze.

(4) Az összügyészi értekezlet összehívása kötelező
a) e törvényben, továbbá a legfőbb ügyész által meghatározott esetekben;
b) ha azt a részvételre jogosult ügyészek egyharmada, illetve az érdekelt munkavállalói érdekképviseleti szerv a napirend megjelölésével kéri.

(5) A (4) bekezdés *b)* pontjában meghatározott esetben az összügyészi értekezletet az indítvány kézhezvételét követő tizenöt napon belüli időpontra kell összehívni.

(6) Az összügyészi értekezlet akkor határozatképes, ha azon a részvételre jogosult ügyészek több mint kétharmada jelen van. A határozatképesség megállapítása szempontjából figyelmen kívül kell hagyni azt az ügyészt, aki
a) keresőképtelen;
b) rendes, szülési vagy fizetés nélküli szabadságon van.

(7) Az összügyészi értekezlet határozatait – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – szótöbbséggel hozza.

5. Az ügyészi tanács

7. § (1) Ügyészi tanács működik
a) a Legfőbb Ügyészségen;
b) a fellebbviteli főügyészségen;
c) a főügyészségen, az alárendelt járási ügyészségekre is kiterjedő hatáskörrel.

(2) Az ügyészi tanács véleményt nyilvánít – a legfőbb ügyészt és a legfőbb ügyész helyettest kivéve – az ügyész kinevezését (magasabb munkakörbe helyezését) és felmentését, továbbá egyéb olyan kérdést illetően, amelyben a munkáltatói jogkör gyakorlója a véleményét kéri, vagy a véleményének kikérését e törvény, illetve a legfőbb ügyész elrendeli.

(3) A véleménynyilvánításra az az ügyészi tanács illetékes, ahová az ügyészt kinevezik, illetve, ahol a felmentésre javasolt ügyész szolgálati helye van.

(4) A véleménynyilvánítás joga az ügyészi tanács tagjait együttesen illeti meg. Az ügyészi tanács akkor határozatképes, ha az ülésén a tagoknak több mint fele részt vesz.

(5) Az ügyészi tanács határozatait szótöbbséggel hozza. Az ülést vezető elnök (elnökhelyettes) csak abban az esetben szavaz, ha az ügyészi tanács többi tagja között szavazategyenlőség alakult ki.

(6) A véleménynyilvánítás határideje a megkeresésnek az ügyészi tanács elnökéhez (elnökhelyetteséhez) érkezésétől számított nyolc nap. E határidő elmulasztása esetében a döntés az ügyészi tanács véleményének hiányában is meghozható.

8. § (1) Az ügyészi tanács tagjainak száma, ha az ügyészek száma a választás időpontjában
a) a hét főt nem haladja meg három,
b) a hatvan főt nem haladja meg négy,
c) a hatvan főt meghaladja öt.

(2) Az ügyészi tanács tagjait, közülük az elnököt, elnökhelyettest öt évre az ügyészek közül titkos szavazással választja:

a) a Legfőbb Ügyészség összügyészi értekezlete;

b) a fellebbviteli főügyészség összügyészi értekezlete;

c) a főügyészség és az alárendelt járási ügyészségek együtt megtartott összügyészi értekezlete.

(3) Az ügyészi tanácsnak a szavazatok számának sorrendjében az lehet a tagja, aki – a leadott érvényes szavazatok egynegyedét meghaladóan – a legtöbb érvényes szavazatot kapta. Ha a választás nem jár eredménnyel, a szavazást mindaddig meg kell ismételni, amíg a választáshoz szükséges szavazattöbbséget elérik.

(4) Nem választható az ügyészi tanács tagjává az az ügyész, aki fegyelmi büntetés hatálya alatt áll.

(5) Nem választható az ügyészi tanács tagjává a legfőbb ügyész és a magasabb vezető állású ügyész.

(6) Az ügyészi tanács póttagjának kell tekinteni, aki az érvényesen leadott szavazatok legalább húsz százalékát megszerezte. Ha az ügyészi tanács tagjának a megbízatása megszűnik, a kieső tag helyére az ügyészi tanácsba a megválasztott póttagok közül – az elért szavazatok sorrendjében – megfelelő számban tanácstagot kell behívni.

9. § (1) Megszűnik az ügyészi tanácstagság

a) a megbízatás idejének lejártával;

b) az ügyész ügyészségi szolgálati viszonyának megszűnésével, illetve a munkavégzési kötelezettség alóli végleges mentesítésével;

c) az ügyésznek az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba, hat hónapot meghaladó időtartamra való beosztásával;

d) az ügyész hat hónapot meghaladó tartamú tartós külszolgálatra kirendelésével,

e) az ügyész legfőbb ügyésszé történő megválasztásával vagy magasabb vezető állású munkakörbe való kinevezésével;

f) a tagságról való lemondással;

g) a tagságból való felmentéssel;

h) az ügyész büntető, illetve fegyelmi felelősségét megállapító határozat jogerőre emelkedésével, illetve a büntetőeljárásnak feltételes ügyészi felfüggesztés vagy közvetítői eljárás céljából történő felfüggesztéséről szóló további jogorvoslattal nem támadható határozat meghozatalával.

(2) A tagságból történő felmentésről az összügyészi értekezlet dönt titkos szavazással. A felmentéshez a leadott érvényes szavazatok több mint fele szükséges.

(3) Szünetel az ügyészi tanácstagság a fegyelmi eljárás megindításától annak jogerős befejezéséig, illetve az ügyészségi szolgálati viszony szünetelése alatt.

(4) Ha az ügyészi tanács tagjainak száma három fő alá csökken, vagy mind az elnök, mind az elnökhelyettes ügyészi tanácstagsága megszűnik, új választást kell tartani.

10. § (1) Az ügyészi tanács a működését – e törvény keretei között – ügyrendben szabályozza.

(2) E törvényben nem szabályozott kérdésekben az ügyészi tanácsra az alkalmazotti tanácsra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy az ügyészi tanács egyetértési jogot nem gyakorol, és csak a jogosítványai gyakorlásához szükséges mértékben kérhet tájékoztatást.

III. FEJEZET

AZ ÜGYÉSZSÉGI SZOLGÁLATI VISZONY LÉTESÍTÉSE, MÓDOSÍTÁSA, A VEZETŐK MEGBÍZATÁSA, KINEVEZÉSE, A VEZETŐI KINEVEZÉS MEGBÍZATÁS MEGSZŰNÉSE

6. A kinevezés

11. § (1) Ügyésszé kinevezni, illetve legfőbb ügyésszé megválasztani azt az egyetemi jogi végzettséggel és jogi szakvizsgával rendelkező magyar állampolgárt lehet, aki nem áll cselekvőképességet érintő gondnokság vagy támogatott döntéshozatal hatálya alatt. A katonai ügyészi kinevezés további feltétele, hogy a kinevezendő személy a Magyar Honvédség hivatásos állományú tisztje legyen.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételeken túl az a személy nevezhető ki ügyésszé, aki a jogi szakvizsga letételét követően

a) alügyészként, bírósági titkárként, közjegyzőként, ügyvédként, jogtanácsosként, az OKRI-ban kutatóként, nyomozó hatóságnál nyomozóként legalább egy évig ténylegesen dolgozott,

b) a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 2. §-ában meghatározott szervnél közigazgatási, illetve jogi szakvizsgához kötött álláshelyen, valamint a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCIX. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 2. §-a szerinti szervnél, az Állami Számvevőszéknél, valamint a rendőrség, a büntetés-végrehajtás és a hivatásos katasztrófavédelmi szerv központi, területi és helyi szervénél közigazgatási, illetve jogi szakvizsgához kötött munkakörben legalább egy évig ténylegesen dolgozott,

c) ügyészként, alkotmánybíróként, bíróként működött,

d) nemzetközi szervezetnél, az Európai Unió valamely szervénél ítélkezett, az igazságszolgáltatással összefüggő tevékenységet legalább egy évig ténylegesen folytatott.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában az alügyészi működés időtartamába legfeljebb hat hónap beszámítható annak, aki a jogi szakvizsga letételét követően a (2) bekezdésben nem említett, jogi szakvizsgához kötött munkakörben legalább három évig működött.

(4) Nem választható meg legfőbb ügyésznek, illetve nem nevezhető ki ügyésznek az a személy,

a) aki büntetett előéletű,

b) aki egyetemi jogi végzettséghez kötött foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll,

c) aki büntetlen előéletű, de a bíróság bűncselekmény elkövetése miatt büntetőjogi felelősségét jogerős ügydöntő határozatban megállapította, amíg a bűnügyi nyilvántartásból nem törlik

ca) szándékos bűncselekmény miatt kiszabott, ötévi vagy azt meghaladó végrehajtandó szabadságvesztés büntetés esetén a mentesítés beálltától számított tizenkét évig,

cb) szándékos bűncselekmény miatt kiszabott, öt évet el nem érő végrehajtandó szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tíz évig,

cc) szándékos bűncselekmény miatt kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított nyolc évig,

cd) szándékos bűncselekmény miatt kiszabott elzárás, közérdekű munka vagy pénzbüntetés esetén a mentesítés beálltától számított öt évig,

ce) szándékos bűncselekmény miatt kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett pénzbüntetés esetén a mentesítés beálltától számított három évig,

cf) gondatlan bűncselekmény miatt kiszabott, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés esetén a mentesítés beálltától számított nyolc évig,

cg) gondatlan bűncselekmény miatt kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított öt évig,

ch) gondatlan bűncselekmény miatt kiszabott elzárás, közérdekű munka vagy pénzbüntetés esetén a mentesítés beálltától számított három évig,

d) akivel szemben a bíróság kényszergyógykezelést alkalmazott, a kényszergyógykezelést megszüntető végzés jogerőre emelkedésétől számított három évig,

e) akivel szemben a bíróság próbára bocsátást alkalmazott, a próbaidő, annak meghosszabbítása esetén a meghosszabbított próbaidő elteltétől számított három évig,

f) aki büntetőeljárás – ide nem értve a magánvádas vagy a pótmagánvádas eljárást – hatálya alatt áll,

g) akit ügyészként, bíróként, kormánytisztviselőként, állami tisztviselőként, köztisztviselőként, végrehajtóként, egészségügyi alkalmazottként, közalkalmazottként, köznevelésben foglalkoztatottként, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának tagjaként, vagy rendvédelmi alkalmazottjaként, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok személyi állományának jogállásáról szóló törvény szerinti nemzetbiztonsági állomány tagjaként vagy nemzetbiztonsági alkalmazottjaként, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról szóló törvény szerinti adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyban álló foglalkoztatottként igazságügyi alkalmazottként, alügyészként és fogalmazóként, ügyvédként, ügyvédjelöltként, közjegyzőként, közjegyző helyettesként a legsúlyosabb fegyelmi büntetéssel sújtottak, mindaddig, amíg a fegyelmi büntetés hatálya alatt áll,

h) aki külön törvényben szabályozott vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségét megszegte.

(4a) Nem nevezhető ki ügyésznek az a személy,

a) akinek a részére öregségi nyugdíjat, korhatár előtti ellátást vagy olyan más pénzbeli ellátást folyósítanak, amelyet a nyugdíjkorhatár betöltésekor hivatalból öregségi nyugdíjként kell továbbfolyósítani vagy

b) aki betöltötte az általános öregségi nyugdíjkorhatárt.

(5) A katonai ügyész kinevezéséhez a honvédelemért felelős miniszter egyetértése szükséges. A katonai ügyészt erre a tisztségre kell kinevezni. A katonai ügyészt a Honvéd Vezérkar főnöke – a kinevezéssel egyidejűleg – rendelkezési állományba helyezi. A katonai ügyész szolgálatát az ügyészségi szolgálati viszonya megszűnéséig az ügyészi szervezetben teljesíti.

(6) Nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső munkakörre ügyészségi szolgálati viszony azzal a személlyel létesíthető, aki külön törvényben előírt módon hozzájárul nemzetbiztonsági ellenőrzéséhez. A hozzájáruláshoz a külön törvényben meghatározott hozzátartozó nyilatkozatát is csatolni kell.

12. § (1) A legfőbb ügyész jogkörébe tartozó ügyészi kinevezés előtt a pályázónak részt kell vennie az ügyészi pályára való alkalmasságának vizsgálatán (a továbbiakban: pályaalkalmassági vizsgálat).

(2) Ha a pályaalkalmassági vizsgálaton vagy a külön törvényben meghatározott, a bírói pályára való pályaalkalmasság vizsgálatán (a továbbiakban: a bíró pályaalkalmassági vizsgálata) a pályázó korábban már részt vett és annak elvégzésétől a pályázat benyújtásáig három év még nem telt el – feltéve, hogy más körülmény a vizsgálatot nem indokolja –, az ügyészi kinevezés előtt azt megismételni nem kell.

(3) A pályaalkalmassági vizsgálat egészségi, fizikai és pszichikai vizsgálatból áll. A vizsgálatot a bíró pályaalkalmassági vizsgálatára irányadó – külön jogszabályban meghatározott – rendelkezések szerint kell elvégezni azzal az eltéréssel, hogy a bíróra vonatkozó kompetenciákat nem kell ellenőrizni.

(4) A pályaalkalmassági vizsgálatot az ügyészség kezdeményezi.

(5) A pályaalkalmassági vizsgálat alapján készített véleményt a vizsgálatot kezdeményezőnek és a pályázónak meg kell küldeni.

(6) A pályaalkalmassági vizsgálat költségét a pályázó viseli. Ha a pályázó a megpályázott ügyészi tisztséget elnyerte, részére a vizsgálat költségét a munkáltató megtéríti.

13. § (1) A legfőbb ügyész az ügyészt első alkalommal az ügyészi tisztségbe pályázat útján nevezi ki.

(2) A pályázat kiírására, elbírálására és a pályázat eredményének közlésére a 19. § (1)–(4) bekezdésének, továbbá a 20. § (1)–(3) bekezdésének rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

14. § (1) A legfőbb ügyész helyettest a legfőbb ügyész javaslatára a köztársasági elnök határozatlan időre nevezi ki a határozatlan időre kinevezett ügyészek közül.

(2) A legfőbb ügyész az ügyészt első alkalommal (első ügyészi kinevezés) három évre, azt követően pedig – a 17. § (4) bekezdésében meghatározott esetek kivételével – határozatlan időre nevezi ki. Az ügyész első kinevezése határozatlan időre szól, ha

a) kinevezését megelőzően korábban legalább három évig ügyészként, illetve katonai ügyészként működött, vagy

b) kinevezését közvetlenül megelőzően alkotmánybíróként, bíróként, katonai bíróként működött, nemzetközi szervezetnél vagy az Európai Unió Bíróságán ítélkezett, az Európai Unió Bíróságán főtanácsnokként működött, és az e pontban, valamint az *a)* pontban említett munkakörökben, tevékenységekkel együttesen legalább hároméves szakmai gyakorlatot szerzett, vagy

c) kiemelkedő elméleti jogi jártasságot szerzett a tudomány vagy az oktatás területén, vagy

d) a volt országgyűlési képviselő az országgyűlési képviselői megbízatásának, illetve a volt nemzetiségi szószóló a nemzetiségi szószólói megbízatásának megszűnésekor úgy nyilatkozott, hogy ügyésszé történő ismételt kinevezését kéri, és a kinevezéshez szükséges feltételekkel rendelkezik, ide nem értve a pályaalkalmassági vizsgálaton való részvételt, vagy

e) a volt európai parlamenti képviselő az európai parlamenti képviselői megbízatásának megszűnésekor úgy nyilatkozott, hogy ügyésszé történő ismételt kinevezését kéri, és a kinevezéshez szükséges feltételekkel rendelkezik, ide nem értve a pályaalkalmassági vizsgálaton való részvételt.

15. § (1) Az ügyészségi szolgálati viszony a kinevezéssel (megválasztással) és annak elfogadásával jön létre.

(2) A kinevezési okiratnak tartalmaznia kell az ügyészségi szolgálati viszony kezdetét, az ügyész azonosítására alkalmas személyes adatokat, munkakörét, szolgálati helyét, a besorolásnál figyelembe vett szolgálati idő kezdő időpontját, a fizetési fokozatot, az illetményt. A kinevezési okirat az ügyészségi szolgálati viszonyt érintő más kérdésről is rendelkezhet.

16. § (1) A legfőbb ügyész a megválasztása után az Országgyűlés előtt esküt tesz.

(2) Az ügyésznek a kinevezésétől számított nyolc munkanapon belül kell esküt tennie. Ha az ügyész az eskütételben akadályozva van, a határidőt az akadály megszűnésétől kell számítani. Az ügyész az eskütételt követően kezdi meg működését. Ha az ügyész a kinevezésétől számított három hónap elteltével az esküt nem tette le, ügyészségi szolgálati viszonya megszűnik.

(3) Az eskü szövege az egyes közjogi tisztségviselők esküjéről és fogadalmáról szóló 2008. évi XXVII. törvényben foglalt eskü szövegéből és az annak zárómondatát megelőző következő szövegből áll:

„Törvényes kötelezettségeim teljesítése során elfogulatlanul és részrehajlás nélkül járok el.”

(4) Az egyes közjogi tisztségviselők esküjéről és fogadalmáról szóló 2008. évi XXVII. törvényben foglalt eskü szövegében szereplő tisztség megnevezése a (3) bekezdés szerinti eskü tétele során: ügyész.

(5) A legfőbb ügyész helyettes a köztársasági elnök előtt, a többi ügyész pedig a munkáltatói jogkör gyakorlója előtt tesz esküt.

(6) A legfőbb ügyész a megválasztását, a legfőbb ügyész helyettese a kinevezését követő harminc napon belül vagyonnyilatkozatot tesz. A vagyonnyilatkozatra az országgyűlési képviselők vagyonnyilatkozatára vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

17. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója legkésőbb az első ügyészi kinevezés időtartamának [14. § (2) bekezdés] lejártát megelőző kilencven nappal korábban beszerzi a határozott időre kinevezett ügyész nyilatkozatát arról, hogy kéri-e a határozatlan időre történő kinevezését. Ha az ügyész kéri a határozatlan időre történő kinevezését és a tényleges ügyészi működésének időtartama a 18 hónapot az előbbiekben említett időpontig meghaladta, az ügyészt a munkáltatói jogkör gyakorlója minősíti. Ennek során értékeli – az ügyész működésének teljes időtartamára kiterjedően – az ügyész munkáját, különös tekintettel az anyagi jogi, az eljárásjogi és az ügyviteli szabályok betartására.

(2) A minősítés eredményét legkésőbb az első ügyészi kinevezés időtartamának lejártát megelőző hatvanadik napig írásban közölni kell az ügyésszel és a legfőbb ügyésszel.

(3) A legfőbb ügyész a minősítés eredményét mérlegelve az ügyészt az első ügyészi kinevezés időtartamának lejártát követő nappal, pályázat nélkül határozatlan időre kinevezi, ha az ügyész alkalmasságát megállapította.

(4) Ha az (1) bekezdésben említett minősítést azért nem lehet elkészíteni, mert az ügyész tényleges működésének időtartama a 18 hónapot nem érte el, vagy a legfőbb ügyész a minősítés eredményét mérlegelve az ügyész alkalmasságát utóvizsgálat lefolytatásától teszi függővé, a kinevezés újabb három évre szól. Ezekben az esetekben a határozott időre szóló első ügyészi kinevezésre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(5) Ha a legfőbb ügyész a minősítés eredményét mérlegelve az ügyész alkalmatlanságát állapította meg, vagy az ügyész a határozatlan időre történő kinevezését nem kérte, az ügyész ügyészségi szolgálati viszonya a határozott idő lejártának napjával megszűnik.

7. A vezetők megbízatása, kinevezése

18. § (1) Az ügyészt a magasabb vezető állású ügyészi és vezető állású ügyészi munkakörbe – a legfőbb ügyész helyettes kivételével – a legfőbb ügyész nevezi ki.

(2) Magasabb vezető állású ügyész:

a) a legfőbb ügyész helyettes;

b) a főtitkár;

c) a főtitkár-helyettes;

d) a legfőbb ügyészségi főosztályvezető ügyész;

e) a legfőbb ügyészségi főosztályvezető-helyettes ügyész;

f) a legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyész;

g) a fellebbviteli főügyész;

h) a fellebbviteli főügyészhelyettes;

i) a főügyész;

j) a főügyészhelyettes.

(3) Vezető állású ügyész:

a)[1]

b) a fellebbviteli főügyészségi osztályvezető ügyész;

c) a főügyészségi osztályvezető ügyész;

d) a legfőbb ügyészségi csoportvezető ügyész;

e) a főügyészségi csoportvezető ügyész;

f) a járási ügyészséget vezető ügyész (a továbbiakban: járási vezető ügyész);

g) a járási vezetőhelyettes ügyész;

h) járási ügyészségi csoportvezető ügyész.

(4) A legfőbb ügyész pályázat útján tölti be a kinevezési jogkörébe tartozó magasabb vezető állású és vezető állású ügyészi munkaköröket, továbbá a legfőbb ügyészségi és a fellebbviteli főügyészségi ügyészi munkaköröket. A legfőbb ügyész – a legfőbb ügyész helyettesi állás kivételével – más állás pályázat útján történő betöltését is elrendelheti. A 14. § (2) bekezdés *d)* és *e)* pontjában, a 23. § (1), (3) és (5) bekezdésében, a 24. § (3) és (5) bekezdésében, a 25. § (2) és (4) bekezdésében, a 29. § (3) bekezdésében, a 30. § (4) bekezdésében és a 31. § (5) bekezdésében, valamint a 36. § (4) és (8) bekezdésében meghatározott esetben a felajánlott állás pályázat nélkül tölthető be.

19. § (1) A pályázatot a legfőbb ügyész írja ki. A nyilvános pályázati felhívásnak a pályázat elnyeréséhez szükséges valamennyi feltételt és a pályázat elbírálásának határidejét tartalmaznia kell. Jogszabályban nem szereplő pályázati feltétel a munkakörhöz szükséges speciális szakismeret esetén, ahhoz kapcsolódóan írható elő; erről a pályázókat a pályázati felhívásban külön tájékoztatni kell.

(2) A pályázatot az Ügyészségi Közlönyben és az ügyészség internetes honlapján hozzáférhetővé kell tenni. A pályázat benyújtására meghatározott idő az internetes közzétételtől számítva tíz napnál rövidebb nem lehet.

---

[1] A 2024. évi LXXIV. törvény 127. §-ának *a)* pontja alapján hatályát vesztette.

(3) A pályázónak a pályázatában fel kell tüntetni rövid úton történő elérhetőségét (elektronikus levélcím, telefon-, illetve telefax-szám stb.).

(4) Az elkésett pályázat érdemben nem bírálható el. A hiányos pályázat benyújtóját pedig rövid határidő tűzésével fel kell hívni a hiány pótlására. Ennek elmulasztása esetén a pályázat érdemben nem bírálható el.

(5)[2]

20. § (1) A legfőbb ügyésznek a pályázat elbírálása előtt meg kell ismernie az ügyészi tanács, valamint

a) a főosztályvezető ügyész, a főosztályi szervezetbe nem tartozó legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyész, a fellebbviteli főügyész és a főügyész esetében a legfőbb ügyész helyettes,

b) az *a)* pontban nem említett legfőbb ügyészségi magasabb vezető állású ügyész, vezető állású ügyész és ügyész esetében a főosztályvezető ügyész, illetve a főosztályi szervezetbe nem tartozó legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyész,

c) a fellebbviteli főügyészhelyettes, a fellebbviteli osztályvezető ügyész és a fellebbviteli főügyészségi ügyész esetében a fellebbviteli főügyész,

d) a főügyészhelyettes, a főügyészség és a járási ügyészség vezető állású ügyésze esetében a főügyész,

véleményét a pályázóról.

(2) A pályázat eredményéről a pályázókat legkésőbb a pályázati határidő lejártát követő három hónapon belül írásban kell tájékoztatni.

(3) Csak azt lehet a pályázatra kiírt munkakörbe kinevezni, aki a pályázaton részt vett, és a pályázati feltételeknek megfelelt.

(4) Ha nincs alkalmas pályázó, új pályázatot kell kiírni.

(5)[3]

21. § (1) A vezetői tisztséget betöltő ügyész távolléte, kirendelése vagy más vezetői munkakörbe történő megbízása esetén, továbbá, ha a vezetői munkakör betöltetlen, a legfőbb ügyész a vezetői feladatok ellátására – pályázat nélkül – megbízást adhat.

(2) Ha a megbízás tartama meghaladja az egy évet, a megbízáshoz az ügyész hozzájárulása szükséges.

(3) Az (1) bekezdésben említett vezetői megbízás bármikor, indokolás nélkül visszavonható. A megbízás lejártával a megbízott vezetőt – a felek eltérő megállapodása hiányában – eredeti munkakörében kell továbbfoglalkoztatni.

8. A legfőbb ügyész és a legfőbb ügyész helyettes megbízatásának megszűnése

22. § (1) A legfőbb ügyész megbízatása megszűnik:

a) a megbízatási időtartam [Alaptörvény 29. cikk (4) bekezdés] leteltével;

b) felmentésével;

c) lemondásával;

d)[4]

e) országgyűlési, európai parlamenti, helyi önkormányzati képviselővé, nemzetiségi szószólóvá, illetve polgármesterré történő megválasztásával [48. § (2) bekezdés],

---

[2] A 2025. évi XCII. törvény 57. §-ának *a)* pontja alapján hatályát vesztette.

[3] A 2025. évi XCII. törvény 57. §-ának *b)* pontja alapján hatályát vesztette.

[4] Az 2019. évi CXXVII. törvény 154. § *a)* pontja alapján hatályát vesztette.

továbbá a kormányzati igazgatásról szóló törvény szerinti politikai felsővezetővé, közigazgatási államtitkárrá és helyettes államtitkárrá (a továbbiakban: állami vezető) történő megválasztásával vagy kinevezésével;

f) összeférhetetlenségének megállapításával (47. §);

g) hivatalvesztése kimondásával;

h) a bíróságnak vele szemben bűncselekmény miatt szabadságvesztést, elzárást, közérdekű munkát kiszabó jogerős ügydöntő határozatával, továbbá, ha büntetőeljárás során jogerős ügydöntő határozattal kényszergyógykezelését rendelték el;

i) halálával;

j) ha a 11. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek valamelyike már nem áll fenn.

(2) Ha a legfőbb ügyész megbízatása az (1) bekezdés *a)* pontja alapján szűnt meg, a legfőbb ügyészi jogköröket az új legfőbb ügyész megbízatása kezdetéig gyakorolja.

23. § (1) A megbízatási időtartam leteltét követő nappal a volt legfőbb ügyészt – ha ehhez hozzájárul – más ügyészi munkakörbe kell áthelyezni. Ha a volt legfőbb ügyész az áthelyezéséhez nem járul hozzá, ügyészségi szolgálati viszonya a megbízatási időtartam leteltének időpontjában megszűnik. A 22. § (2) bekezdés *a)* pontja szerinti esetben a megbízatási időtartam letelte időpontjának az új legfőbb ügyész megbízatása kezdetét kell tekinteni.

(2) A köztársasági elnök javaslatára az Országgyűlés határozatával felmentheti a legfőbb ügyészt megbízatása alól, ha a legfőbb ügyész neki fel nem róható okból nem képes eleget tenni a megbízatásából adódó feladatainak.

(3) A (2) bekezdésben említett esetben a volt legfőbb ügyészt – ha ehhez hozzájárul – más ügyészi munkakörbe kell áthelyezni. Ha a volt legfőbb ügyész az áthelyezéséhez nem járul hozzá, vagy a más ügyészi munkakörből eredő feladatainak ellátására sem lenne képes, ügyészségi szolgálati viszonyát felmentéssel kell megszüntetni. Ilyen esetben az ügyészi tanács véleményének kikérése mellőzhető. A felmentési idő hat hónap, amely a legfőbb ügyészi megbízatás alól való felmentést követő nappal kezdődik. A volt legfőbb ügyészt a felmentési idő teljes tartamára mentesíteni kell a munkavégzési kötelezettség alól. A volt legfőbb ügyészt végkielégítés és a mentesítés időtartamára átlagilletménye illeti meg. Nem jár átlagilletmény arra az időre, amely alatt a volt legfőbb ügyész munkabérre egyébként sem lenne jogosult.

(4) A legfőbb ügyész a köztársasági elnök útján az Országgyűlés elnökéhez intézett nyilatkozatával bármikor, indokolás nélkül lemondhat megbízatásáról. A lemondás érvényességéhez elfogadó nyilatkozat nem szükséges. A megbízatásról történő lemondás ideje hat hónap; a felek ennél rövidebb időben is megállapodhatnak. A lemondási idő azon a napon kezdődik, amikor a lemondásról szóló jognyilatkozat az Országgyűlés elnökéhez megérkezik.

(5) A (4) bekezdésben említett esetben a volt legfőbb ügyészt – ha ehhez hozzájárul – a lemondási idő lejártát követő nappal más ügyészi munkakörbe kell áthelyezni. Ha a volt legfőbb ügyész az áthelyezéséhez nem járul hozzá, ügyészségi szolgálati viszonya a lemondási idő lejártának napjával megszűnik.

(6) Az (1), a (3) és az (5) bekezdésben említett munkáltatói intézkedést az újonnan megválasztott legfőbb ügyész, ennek hiányában a legfőbb ügyész helyettes teszi meg. A volt legfőbb ügyészt a Legfőbb Ügyészségen vagy kérésére alacsonyabb szintű ügyészségen más – lehetőleg vezető – ügyészi munkakörbe kell áthelyezni. A volt legfőbb ügyészt áthelyezése esetén „címzetes főügyész” cím és legalább főosztályvezető ügyészi illetmény illeti meg.

(7) A köztársasági elnök javaslatára az Országgyűlés határozatával kimondja a legfőbb ügyész hivatalvesztését, ha a legfőbb ügyész neki felróható okból nem tesz eleget megbízatásából eredő feladatainak, illetve jogerős ügydöntő határozatban megállapított bűntettet követett el, vagy más módon tisztségére méltatlanná vált.

(8)[5]

(9) A 22. § (1) bekezdés *e)–j)* pontjában meghatározott esetekben a legfőbb ügyész ügyészségi szolgálati viszonya is megszűnik.

(10) Ha a legfőbb ügyész megbízatása a 22. § (1) bekezdés *j)* pontja alapján szűnik meg, ennek tényét a köztársasági elnök állapítja meg.

24. § (1) A legfőbb ügyész helyettes megbízatása megszűnik:

a) felmentésével;

b) lemondásával;

c) ügyészségi szolgálati viszonya megszűnését eredményező életkora betöltésével;

d) országgyűlési, európai parlamenti, helyi önkormányzati képviselővé, nemzetiségi szószólóvá, illetve polgármesterré történő megválasztásával [48. § (2) bekezdés], továbbá állami vezetővé történő megválasztásával vagy kinevezésével;

e) összeférhetetlenségének megállapításával (47. §);

f) hivatalvesztése kimondásával;

g) a bíróságnak vele szemben bűncselekmény miatt szabadságvesztést, elzárást, közérdekű munkát kiszabó jogerős ügydöntő határozatával, továbbá, ha büntetőeljárás során jogerős ügydöntő határozattal kényszergyógykezelését rendelték el;

h) halálával;

i) ha a 11. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek valamelyike már nem áll fenn.

(2) A köztársasági elnök a legfőbb ügyész javaslatára bármikor, indokolás nélkül felmentheti a legfőbb ügyész helyettest megbízatása alól.

(3) A (2) bekezdésben említett esetben a volt legfőbb ügyész helyettest – ha ehhez hozzájárul – más ügyészi munkakörbe kell áthelyezni. Ha a volt legfőbb ügyész helyettes az áthelyezéséhez nem járul hozzá, vagy a más ügyészi munkakörből eredő feladatainak az ellátására nem lenne képes, ügyészségi szolgálati viszonyát felmentéssel kell megszüntetni. Ilyen esetben az ügyészi tanács véleményének kikérése mellőzhető. A felmentési idő hat hónap, amely a legfőbb ügyész helyettesi megbízatás alól való felmentést követő nappal kezdődik. A volt legfőbb ügyész helyettest a felmentési idő teljes tartamára mentesíteni kell a munkavégzési kötelezettség alól. A volt legfőbb ügyész helyettest végkielégítés és a mentesítés időtartamára átlagilletménye illeti meg. Nem jár átlagilletmény arra az időre, amely alatt a volt legfőbb ügyész helyettes munkabérre egyébként sem lenne jogosult.

(4) A legfőbb ügyész helyettes a legfőbb ügyész útján a köztársasági elnökhöz intézett nyilatkozatával bármikor, indokolás nélkül lemondhat megbízatásáról. A lemondás érvényességéhez elfogadó nyilatkozat nem szükséges. A megbízatásról történő lemondás ideje hat hónap; a felek ennél rövidebb időben is megállapodhatnak. A lemondási idő azon a napon kezdődik, amikor a lemondásról szóló jognyilatkozat a köztársasági elnökhöz megérkezik.

(5) A (4) bekezdésben említett esetben a volt legfőbb ügyész helyettest – ha ehhez hozzájárul – a lemondási idő lejártát követő nappal más ügyészi munkakörbe kell

[5] Az 2019. évi CXXVII. törvény 154. § *b)* pontja alapján hatályát vesztette.

áthelyezni. Ha a volt legfőbb ügyész helyettes az áthelyezéséhez nem járul hozzá, ügyészségi szolgálati viszonya a lemondási idő lejártának napjával megszűnik.

(6) A (3) és (5) bekezdésben említett munkáltatói intézkedést a legfőbb ügyész teszi meg. A volt legfőbb ügyész helyettest a Legfőbb Ügyészségen vagy kérésére alacsonyabb szintű ügyészségen más – lehetőleg vezető – ügyészi munkakörbe kell áthelyezni. A volt legfőbb ügyész helyettest áthelyezése esetén „címzetes főügyész” cím és legalább főosztályvezető-helyettes ügyészi illetmény illeti meg.

(7) A köztársasági elnök a legfőbb ügyész javaslatára kimondja a legfőbb ügyész helyettes hivatalvesztését, ha a legfőbb ügyész helyettes neki felróható okból nem tesz eleget megbízatásából eredő feladatainak, illetve jogerős ügydöntő határozatban megállapított bűntettet követett el, vagy más módon tisztségére méltatlanná vált.

(8) Az (1) bekezdés *c)* pontjában említett esetben a legfőbb ügyész helyettest hathavi átlagilletményének megfelelő összeg illeti meg.

(9) Az (1) bekezdés *c)–i)* pontjaiban meghatározott esetekben a legfőbb ügyész helyettes ügyészségi szolgálati viszonya is megszűnik.

(10) Ha a legfőbb ügyész helyettes megbízatása az (1) bekezdés *i)* pontja alapján szűnik meg, ennek tényét a köztársasági elnök állapítja meg.

24/A. § Az általános öregségi nyugdíjkorhatár a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvényben (a továbbiakban: Tny.) meghatározott öregségi nyugdíjra jogosító legmagasabb öregségi nyugdíjkorhatár, de legalább a 65. életév.

9. A vezetői kinevezés visszavonása, megszűnése

25. § (1) A legfőbb ügyész kinevezési jogkörébe tartozó vezetői kinevezés határozatlan időre szól, és az indokolás nélkül bármikor visszavonható. A vezetői kinevezés visszavonása előtt ki kell kérni az ügyészi tanács véleményét.

(2) A kinevezés visszavonásakor a vezetőt, ha ehhez hozzájárul – választása szerint a szolgálati helyével vagy a vezetői kinevezését megelőző szolgálati helyével azonos helységben, vezetői beosztásának megfelelő vagy annál alacsonyabb szintű ügyészségen – más ügyészi munkakörbe kell áthelyezni.

(3) Ha a volt vezető az áthelyezéséhez nem járul hozzá, vagy az ügyészi munkakörből eredő feladatainak az ellátására nem lenne képes, ügyészségi szolgálati viszonyát felmentéssel kell megszüntetni. Ilyen esetben az ügyészi tanács véleményének kikérése mellőzhető. A felmentési idő a kinevezés visszavonását követő nappal kezdődik. A volt vezetőt a felmentési idő teljes tartamára mentesíteni kell a munkavégzési kötelezettség alól.

(4) A legfőbb ügyész kinevezési jogkörébe tartozó magasabb vezető állású ügyész hat hónapos határidővel, vezető állású ügyész pedig három hónapos határidővel vezetői tisztségéről lemondhat; a felek ennél rövidebb határidőben is megállapodhatnak. Lemondás esetében a legfőbb ügyész a vezetőt – ha ehhez hozzájárul – szolgálati helyével azonos helységben, illetve a vezetői kinevezését megelőző szolgálati helyére és lehetőleg a korábbival legalább azonos vezetői beosztásba más ügyészi munkakörbe helyezi. Ha a vezető az áthelyezéséhez nem járul hozzá, ezt úgy kell tekinteni, hogy ügyészségi szolgálati viszonya a lemondási idő lejártának napjával lemondással megszűnik.

25/A. § (1) A főtitkár és a főtitkár-helyettes vezetői kinevezése az őt kinevező legfőbb ügyész megbízatási idejére szól. Ha a legfőbb ügyész megbízatása a megbízatási

időtartam letelte előtt szűnik meg, a főtitkárnak és a főtitkár-helyettesnek a vezetői megbízatása is megszűnik. A legfőbb ügyész újraválasztása esetén a főtitkár és a főtitkár-helyettes vezetői kinevezése az őt kinevező legfőbb ügyész megbízatási idejére meghosszabbodik.

(2) A legfőbb ügyész a megválasztott legfőbb ügyésszel egyeztetve a megbízatási ideje lejártát legalább 20, de legfeljebb 30 nappal megelőzően kiírja a főtitkári és főtitkár-helyettesi tisztségre vonatkozó pályázatot. A megválasztott legfőbb ügyész a pályázatokat hivatalba lépését követően haladéktalanul elbírálja. Ha a legfőbb ügyész megbízatása a megbízatási időtartam letelte előtt szűnik meg, a pályázatot a megválasztott legfőbb ügyész hivatalba lépését követően haladéktalanul kiírja. A legfőbb ügyész újraválasztása esetén pályázat kiírására nem kerül sor.

(3) A főtitkár és a főtitkár-helyettes vezetői kinevezésének visszavonása, megszűnése vagy vezetői tisztségéről való lemondása esetében a 25. § rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a volt főtitkárt áthelyezése esetén – amennyiben legalább egy évig a főtitkári tisztséget betöltötte – legalább főosztályvezető-helyettes ügyészi illetmény, a volt főtitkár-helyettest áthelyezése esetén – amennyiben legalább egy évig a főtitkár-helyettesi tisztséget betöltötte – legalább legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyészi illetmény illeti meg.

10. A kinevezés módosítása

26. § A kinevezést módosítani – a legfőbb ügyészi és a legfőbb ügyész helyettesi megbízatás alóli felmentés, illetve a vezetői kinevezés visszavonása, továbbá jogerős fegyelmi büntetés kivételével – csak a munkáltatói jogkör gyakorlója és az ügyész közös megegyezésével lehet. Egyebekben a Munka Törvénykönyvének a munkaszerződés módosítására vonatkozó szabályait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy nem kell közös megegyezés

a) munkáltatói intézkedés folytán az illetményben bekövetkező növekedéshez;

b) jogszabályi rendelkezés folytán az illetményben bekövetkező változáshoz.

10/A. Az ügyész általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését követő ügyészségi szolgálati viszonyban történő továbbfoglalkoztatása

26/A. § (1) Az ügyész kérheti az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését követő ügyészségi szolgálati viszonyban történő továbbfoglalkoztatását, az ezen alcím szerinti feltételekkel.

(2) A kérelem engedélyezése esetén az ügyészségi szolgálati viszonyban történő továbbfoglalkoztatás felső korhatára a betöltött hetvenedik életév.

(3) A kérelmet a legfőbb ügyészhez kell benyújtani.

(4) A kérelmet legkorábban azon a napon lehet benyújtani, amely az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltésének napját tizenöt hónappal megelőzi. A kérelmet legkésőbb azon a napon lehet benyújtani, amely az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltésének napját tizenkét hónappal megelőzi.

26/B. § (1) Az idő előtti vagy elkésett kérelem érdemben nem bírálható el.

(2) A kérelem elbírálója a legfőbb ügyész, aki a továbbfoglalkoztatást engedélyezi vagy a kérelmet elutasítja.

(3) A kérelem elbírálásának eredményéről a kérelmező ügyészt a kérelem benyújtását követő három hónapon belül írásban kell tájékoztatni.

26/C. § Ha a katonai ügyész Magyar Honvédséggel fennálló szolgálati viszonya a honvédek jogállásáról szóló jogszabály szerint az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésével megszűnik, a 26/A. § szerinti továbbfoglalkoztatása csak az alkalmasságának megfelelő másik betölthető ügyészi munkakörben lehetséges.

11. A kirendelés

27. § (1) Az ügyészt – hozzájárulása nélkül – háromévenként, ezen belül legfeljebb egy évre lehet ügyészségi érdekből vagy szakmai fejlődésének elősegítése érdekében ügyészi munkakörbe, ideiglenesen – szolgálati helyével azonos megyében lévő – más szolgálati helyre kirendelni. A fővárosban, illetve Pest megyében szolgálatot teljesítő ügyész a fővárosban vagy Pest megye területén lévő más szolgálati helyre rendelhető ki. A kirendelésnél az ügyész méltányos érdekét figyelembe kell venni. A kirendelést – a megkezdése előtt legalább tizenöt nappal – az ügyésszel írásban közölni kell, megjelölve a kirendelés helyét, kezdetét és annak időtartamát.

(2) Az ügyész – hozzájárulásával – az (1) bekezdésben meghatározott időtartamon túl, illetve az (1) bekezdésben nem említett szolgálati helyre is kirendelhető.

(3) Nem rendelhető ki hozzájárulása nélkül lakó-, vagy tartózkodási helyétől (a továbbiakban e §-ban együtt: lakóhely), illetve szolgálati helyétől más településen lévő szolgálati helyre:

a) a nő várandóssága megállapításától gyermeke hároméves koráig;

b) kiskorú gyermekét egyedül nevelő ügyész;

c) tartósan ápolásra szoruló közeli hozzátartozóját gondozó ügyész;

d) az ügyész tartós betegsége vagy súlyos egészségromlása esetén.

(4) Ha az ügyészt a szolgálati helyétől eltérő más településen működő olyan ügyészségre rendelik ki, ahonnan naponta nem tud szolgálati helyére visszautazni, a kirendelésben töltött munkanapokra – a közlekedési és szállás költségmegtérítésén túl – élelmezési költségátalányként az 57. § (4)–(7) bekezdése szerint számított összegű napidíj illeti meg. Ha az ügyészt más főügyészség illetékességi területére, továbbá a fellebbviteli főügyészség ügyészét más szolgálati helyre rendelik ki, a napidíj 150%-ára jogosult.

(5) Kirendelés esetén az ügyész vasúton történő utazásakor az első osztály igénybevételére jogosult.

(6) Ha az ügyész a kirendelés helyéről naponta nem tud lakóhelyére visszautazni, a kirendelés helye és az ügyész lakóhelye közötti oda- és visszautazás költségeit a munkáltató az ügyésznek megtéríti:

a) a heti egy alkalommal, valamint a munkaszüneti napok alkalmával és a szabadság igénybevételekor történő hazautazás esetében, továbbá

b) ha az utazásra a munkáltató érdekkörében felmerült okból, illetve a munkáltató engedélyével került sor.

12. Az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba beosztott ügyész

28. § (1) A legfőbb ügyész az ügyészt – hozzájárulásával és az igazságügyért felelős miniszter egyetértése esetén – beoszthatja az igazságügyért felelős miniszter által

vezetett minisztériumba a jogszabályok előkészítésében való részvétel vagy más ügyészi munkatapasztalatot igénylő feladat ellátása céljából.

(2) Az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba beosztott ügyész (a továbbiakban: minisztériumba beosztott ügyész) megtartja ügyészi tisztségét, de ügyészi jogkört nem gyakorolhat. Ha a minisztériumba beosztott ügyész az ügyészségen vezetői megbízással vagy vezetői kinevezéssel rendelkezik, e vezetői megbízása, illetve kinevezése az igazságügyért felelős minisztériumba történő beosztása kezdőnapját megelőző nappal e törvény erejénél fogva megszűnik. A minisztériumba beosztott ügyész javadalmazására az ügyészre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(3) A minisztériumba beosztott ügyész köteles a vezetői intézkedéseket, utasításokat teljesíteni, érvényesülésüket elősegíteni.

(4) A minisztériumba beosztott ügyész jogállására a 44–48. §, a 49. § (1) bekezdés, 55. §, valamint a 79. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(5) A minisztériumba beosztott ügyész felett a fegyelmi jogkört a legfőbb ügyész gyakorolja a X. fejezet rendelkezései szerint azzal, hogy a fegyelmi eljárás megindítását az igazságügyért felelős miniszter kezdeményezheti.

29. § (1) A legfőbb ügyész az ügyész igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba való beosztását megszünteti:

a) az ügyész kérelmére,

b) az igazságügyért felelős miniszter indítványára,

c) hivatalból, előzetesen kikérve az igazságügyért felelős miniszter véleményét.

(2) Az ügyész a beosztás megszüntetésének közlését követően további 30 napig köteles az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumban a feladatait ellátni, ettől azonban a felek közös megegyezéssel eltérhetnek.

(3) Az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba történt beosztása megszűnését követően az ügyészt tényleges ügyészi álláshelyre kell – pályázat nélkül – kinevezni, az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba való beosztását megelőző vagy azzal legalább azonos szintű, lehetőleg az ügyész lakóhelye szerinti, illetve korábbi szolgálati helyével azonos városban lévő szolgálati helyre. Hozzájárulásával az ügyész más szolgálati helyre is kinevezhető.

12/A. A Nemzeti Vagyonvisszaszerzési és Vagyonvédelmi Hivatalba beosztott ügyész

29/A. § (1) A Nemzeti Vagyonvisszaszerzési és Vagyonvédelmi Hivatal (a továbbiakban: NVVH) elnöke kezdeményezheti a legfőbb ügyésznél az ügyész beosztását az NVVH-ba.

(2) A legfőbb ügyész az ügyészt – hozzájárulása esetén – beosztja az NVVH-ba.

(3) Ha az (1) bekezdés szerinti kezdeményezés teljesítése az ügyészség feladatainak ellátását veszélyeztetné, a legfőbb ügyész jelzéssel élhet az NVVH elnöke felé. Ha az NVVH elnöke a kezdeményezést fenntartja, a legfőbb ügyész az ügyészt a (2) bekezdésben foglaltak szerint beosztja az NVVH-ba.

(4) Az NVVH-ba beosztott ügyész (a továbbiakban: NVVH-ba beosztott ügyész) megtartja ügyészi tisztségét, ügyészi jogköröket nem gyakorol, kizárólag az NVVH törvényben meghatározott jogköreit gyakorolhatja. Ha az NVVH-ba beosztott ügyész az ügyészségen vezetői megbízással vagy vezetői kinevezéssel rendelkezik, e vezetői megbízása, illetve kinevezése az NVVH-ba történő beosztása kezdőnapját megelőző nappal e törvény erejénél fogva megszűnik. Az elnökhelyettes beosztott ügyész

javadalmazására a Nemzeti Vagyonvisszaszerzési és Vagyonvédelmi Hivatalról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, az egyéb beosztott ügyész javadalmazására az ügyészre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha a Nemzeti Vagyonvisszaszerzési és Vagyonvédelmi Hivatalról szóló törvény szerint meghatározott javadalmazás kedvezőbb a számára.

(5) Az NVVH-ba beosztott ügyész törvényben meghatározott kivétellel köteles a vezetői intézkedéseket, utasításokat teljesíteni, érvényesülésüket elősegíteni.

(6) Az NVVH-ba beosztott ügyész jogállására a 44–48. §, a 49. § (1) bekezdése, az 55. §, valamint a 79. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(7) Az NVVH-ba beosztott ügyész felett a fegyelmi jogkört a legfőbb ügyész gyakorolja a X. fejezet rendelkezései szerint azzal, hogy a fegyelmi eljárás megindítását az NVVH elnöke kezdeményezheti. Ha a fegyelmi eljárás lefolytatása a törvény rendelkezései szerint kötelező, az NVVH elnöke a fegyelmi eljárást kezdeményezi.

29/B. § (1) A legfőbb ügyész az ügyész NVVH-ba való beosztását megszünteti:

a) az ügyész kérelmére,

b) az NVVH elnöke indítványára.

(2) A legfőbb ügyész az ügyész NVVH-ba való beosztását hivatalból nem szüntetheti meg.

(3) Az ügyész a beosztás megszüntetésének közlését követően további 30 napig köteles az NVVH-ban a feladatait ellátni, ettől azonban a felek közös megegyezéssel eltérhetnek.

(4) Az NVVH-ba történt beosztása megszűnését követően az ügyészt tényleges ügyészi álláshelyre kell – pályázat nélkül – kinevezni, az NVVH-ba való beosztását megelőző vagy azzal legalább azonos szintű, lehetőleg az ügyész lakóhelye szerinti, illetve korábbi szolgálati helyével azonos városban lévő szolgálati helyre. Hozzájárulásával az ügyész más szolgálati helyre is kinevezhető.

29/C. § Ha az ügyészt az NVVH elnökhelyettesévé választja meg az Országgyűlés, a megválasztásával az ügyészt a legfőbb ügyész az NVVH-ba beosztja. Az NVVH-ba beosztás kizárólag akkor szűnik meg, ha az ügyész NVVH elnökhelyettesi megbízatása megszűnik. Az NVVH ügyészségi szolgálati viszonyban álló elnökhelyettese jogállására egyebekben ezen alcímet az NVVH-ról szóló törvényben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

13. Nemzetközi szervezetnél vagy az Európai Unió keretében külföldön munkát végző ügyész

30. § (1) A legfőbb ügyész az ügyészt – hozzájárulásával – határozott időre tartós külszolgálatra rendelheti ki nemzetközi szervezetnél vagy az Európai Unió keretében igazságügyi együttműködési feladatok ellátására.

(2) A tartós külszolgálatra kirendelt ügyész ügyészi jogkört a legfőbb ügyész által meghatározott körben és módon gyakorolhat.

(3) A legfőbb ügyész az ügyész tartós külszolgálati kirendelését megszünteti az ügyész kérelmére vagy hivatalból. A legfőbb ügyész az ügyészt a kirendelés megszüntetésének közlését követő három hónapig a külszolgálat ellátására kötelezheti.

(4) Tartós külszolgálati kirendelésének megszűnését követően az ügyészt lehetőség szerint korábbi szolgálati helyén, eredeti munkakörében kell foglalkoztatni, vagy kinevezését – pályázat nélkül – külszolgálati kirendelését megelőző vagy azzal legalább

azonos szintű, az ügyész lakóhelye szerinti, illetve korábbi szolgálati helyével azonos városban lévő szolgálati helyre és lehetőleg az eredetivel azonos munkakörre kell módosítani. Hozzájárulásával az ügyész kinevezése más szolgálati helyre és munkakörre is módosítható.

31. § (1) Az ügyész kérelmére a legfőbb ügyész a munkavégzés időtartamára – határozott időre – szóló fizetés nélküli szabadságot engedélyezhet nemzetközi szervezetnél vagy az Európai Unió szerveinél az ügyészi tisztséggel összeegyeztethető, ügyészi szakértelmet igénylő, pályázat útján elnyert állás betöltésére. A fizetés nélküli szabadság engedélyezésének megtagadása miatt jogvita nem indítható.

(2) Az ügyész kérelmére a legfőbb ügyész a külszolgálat időtartamára fizetés nélküli szabadságot engedélyez az ügyésznek, ha házastársa külszolgálatot teljesít.

(3) A fizetés nélküli szabadság tartama alatt az ügyészt az ügyészségi szolgálati viszonyból származó jogok nem illetik meg, és ilyen kötelezettségek nem terhelik.

(4) Ha a fizetés nélküli szabadság tartama a hat hónapot meghaladja, és az ügyész vezetői megbízással vagy vezetői kinevezéssel rendelkezik, vezetői megbízása, illetve kinevezése a fizetés nélküli szabadság kezdetét megelőző nappal e törvény erejénél fogva megszűnik.

(5) Hat hónapot meghaladó tartamú fizetés nélküli szabadság esetén a munkavégzésre irányuló jogviszony, vagy a házastárs külszolgálatának megszűnését követően az ügyész részére – három hónappal korábban bejelentett kérelmére, pályázat nélkül – lehetőleg az ügyész lakóhelye szerinti, illetve korábbi szolgálati helyével azonos városban lévő másik szolgálati helyen ügyészi munkakört kell biztosítani. Ha az ügyész nem nyújt be a visszavételére irányuló kérelmet, a felajánlott munkakört nem fogadja el, vagy a felajánlás kézhezvételétől számított harminc napon belül nem nyilatkozik, ügyészségi szolgálati viszonya a fizetés nélküli szabadság utolsó napjával megszűnik.

(6) Amennyiben a legfőbb ügyész nem engedélyezi az (1) bekezdésben említett fizetés nélküli szabadságot, az ügyész ügyészségi szolgálati viszonya a munkavégzésre irányuló jogviszony kezdete előtti napon megszűnik. A megszűnés időpontját a felek ettől eltérően is meghatározhatják.

14. A felsőoktatásban munkát végző ügyész

32. § Az ügyész kérelmére a legfőbb ügyész a munkavégzés időtartamára – határozott időre szóló – fizetés nélküli szabadságot engedélyezhet a felsőoktatásban oktatói, magasabb vezetői vagy vezetői munkakör betöltésére. Ilyen esetben a 31. § (3)–(5) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni. A fizetés nélküli szabadság engedélyezésének megtagadása miatt jogvita nem indítható.

IV. FEJEZET

AZ ÜGYÉSZSÉGI SZOLGÁLATI VISZONY MEGSZŰNÉSE

15. A legfőbb ügyész és a legfőbb ügyész helyettes ügyészségi szolgálati viszonyának megszűnése

33. § A legfőbb ügyész és a legfőbb ügyész helyettes megbízatásának megszűnése – a 22–24. §-ban meghatározott esetekben és módon – ügyészségi szolgálati viszonyuk megszűnését is eredményezi.

16. A legfőbb ügyész által kinevezett ügyész ügyészségi szolgálati viszonyának megszűnése

34. § A legfőbb ügyész által kinevezett ügyész ügyészségi szolgálati viszonya megszűnik:

a) a felek közös megegyezésével;

b) felmentésével;

c) lemondásával;

d) a 26/A. § szerinti továbbfoglalkoztatás esetét kivéve az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltésével;

e) rendkívüli lemondásával;

f) országgyűlési, európai parlamenti, helyi önkormányzati képviselővé, nemzetiségi szószólóvá, illetve polgármesterré történő megválasztásával (48. §), továbbá állami vezetővé történő megválasztásával vagy kinevezésével;

g) összeférhetetlenségének megállapításával;

h) hivatalvesztés fegyelmi büntetést kiszabó jogerős vagy azonnal végrehajtható fegyelmi határozattal;

i) a bíróságnak vele szemben szabadságvesztést, elzárást, közérdekű munkát kiszabó jogerős ügydöntő határozatával, továbbá, ha büntetőeljárás során jogerős ügydöntő határozattal kényszergyógykezelését rendeltek el;

j) a 17. § (5) bekezdésében szabályozott esetben;

k) a 31. § (5) és (6) bekezdésében szabályozott esetben;

l) halálával;

m) ha a 11. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek valamelyike már nem áll fenn;

n) e törvényben előírt eskütételi kötelezettség megszegésével;

o) külön törvényben meghatározott vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettség megszegésével;

p) az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését követő továbbfoglalkoztatása esetén a hetvenedik életév betöltésével.

35. § Az ügyész ügyészségi szolgálati viszonya az ügyész és a legfőbb ügyész közös megegyezésével bármikor megszüntethető.

36. § (1) Az ügyész ügyészségi szolgálati viszonyát a legfőbb ügyész felmentéssel akkor szüntetheti meg, ha

a) megszűnt az ügyészségnek az a tevékenysége, amelynek körében az ügyészt foglalkoztatták;

b) átszervezés, létszámcsökkentés következtében az ügyész munkaköre feleslegessé vált;

c) az ügyész feladatai ellátására tartósan alkalmatlan, illetve az 51. § (3) bekezdésében említett vizsgálatnak nem vetette alá magát;

d)[6]

e) az ügyész felmentése a 25. § (3) bekezdésében meghatározott okból válik szükségessé;

f) – az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltése előtt – a Tny. 18. § (2) vagy (2a) bekezdésében foglalt öregségi nyugdíjjogosultság feltételeivel legkésőbb a felmentési idő leteltekor rendelkező ügyész felmentését e jogcímre hivatkozással maga kéri, vagy

g) – az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését követően – a Tny. 18. § (2) vagy (2a) bekezdésében foglalt öregségi nyugdíjjogosultság feltételeivel legkésőbb a felmentési idő leteltekor rendelkező továbbfoglalkoztatott ügyész hetvenedik életévének betöltése előtt felmentését maga kéri.

(2) Az (1) bekezdés *c)* pontját kell alkalmazni, ha a legfőbb ügyész a minősítés eredményét mérlegelve az ügyész alkalmatlanságát állapította meg, és az ügyész felszólítás ellenére nem mondott le ügyészi tisztségéről.

(3) Az (1) bekezdés *a)–c)* pontjaiban meghatározott esetben sem szüntethető meg az ügyész ügyészségi szolgálati viszonya felmentéssel, ha fennállnak a Munka Törvénykönyvében meghatározott felmondási tilalmak.

(4) Az (1) bekezdés *a)–c)* pontja alapján az ügyész akkor menthető fel, ha a képzettségének, illetve alkalmasságának megfelelő másik betölthető munkakör nincs, vagy ha az ilyen munkakörbe való áthelyezéséhez nem járul hozzá. Ez a korlátozás nem vonatkozik arra az esetre, ha az ügyész felmentésére az (1) bekezdés *c)* pontja alapján azért kerül sor, mert az 51. § (3) bekezdésében említett vizsgálatnak nem vetette alá magát.

(5) Az ügyész ügyészségi szolgálati viszonya csak különösen indokolt esetben szüntethető meg felmentéssel:

a) a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőző öt éven belül, ha nem részesül saját jogú nyugellátásban;

b) ha az ügyész anya, gyermeke hároméves koráig, feltéve, hogy szülési vagy a gyermek gondozása céljából fizetés nélküli szabadságot nem vesz igénybe;

c) ha az ügyész egyedülálló, az eltartott gyermeke nappali iskolai tanulmányainak befejezéséig, de legfeljebb a gyermek huszonöt éves koráig.

(6) A Tny. 18. § (2) vagy (2a) bekezdésében foglalt öregségi nyugdíjra jogosult ügyészt, ha az (1) bekezdés *f)* vagy *g)* pontja alapján felmentését kezdeményezi, a legfőbb ügyész köteles a társadalombiztosítási ellátás igénybe vétele érdekében – az ügyészi tanács véleményének kikérése nélkül – felmenteni. E jogcímeken az ügyész kezdeményezésére csak egy alkalommal kötelező a felmentés.

(7) A Tny. 18. § (2) vagy (2a) bekezdésében foglalt öregségi nyugdíjra szerzett jogosultságát az ügyésznek kell igazolnia.

---

[6] A 2012. évi LXXXVI. törvény 80. § (23) bekezdése alapján hatályát vesztette.

(8) A katonai ügyész ügyészségi szolgálati viszonyát felmentéssel kell megszüntetni, ha hivatásos állományú katonai szolgálati viszonya megszűnt, és más ügyészi munkakörben történő foglalkoztatásához nem járul hozzá, vagy az alkalmasságának megfelelő másik betölthető ügyészi munkakör nincs. Ilyen esetben a Munka Törvénykönyvében írt felmondási tilalmakat nem kell figyelembe venni. Ha a katonai ügyész ügyészségi szolgálati viszonya más okból szűnik meg, a legfőbb ügyész a hivatásos állományú katonát a Honvéd Vezérkar főnökének a rendelkezésére bocsátja. Ha a katonai ügyész hivatásos katonai szolgálati viszonya lemondással szűnt meg, és más ügyészi munkakörben történő foglalkoztatásához nem járul hozzá, ezt úgy kell tekinteni, hogy ügyészségi szolgálati viszonya a lemondási idő lejártának napjával lemondással megszűnik.

37. § (1) A felmentést indokolni kell; az indokolásból a felmentés okának világosan ki kell tűnnie. A felmentés okának valóságát és okszerűségét a munkáltatónak kell bizonyítania.

(2) Az ügyész felmentési ideje – a (3) bekezdésben írt kivételtől eltekintve – hat hónap.

(3) Az ügyész felmentési ideje egy hónap, ha felmentése

a) – egészségügyi okot kivéve – alkalmatlansága miatt történik, vagy

b) – az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését követő továbbfoglalkoztatása esetén – hetvenedik életévének betöltése előtt saját kezdeményezésére történik.

(4) Az ügyészt a felmentés időtartamának legalább a felére, – a (3) bekezdésben írt esetben a teljes időre – mentesíteni kell a munkavégzési kötelezettség alól. Ha az ügyész kéri, a munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés ideje ennél rövidebb tartamú is lehet.

38. § (1) Az ügyész a legfőbb ügyészhez intézett nyilatkozatával az ügyészségi szolgálati viszonyáról bármikor lemondhat.

(2) A magasabb vezető állású ügyész lemondási ideje hat hónap, a többi ügyészé három hónap; ennek egy részére vagy egészére a munkavégzés alól mentesítés adható.

39. § A munkavégzés alóli mentesítés időtartamára az ügyészt átlagilletménye illeti meg. Nem jár átlagilletmény arra az időre, amely alatt az ügyész munkabérre egyébként sem lenne jogosult. A munkavégzési kötelezettség alól végleg mentesített ügyész esetében nem kell alkalmazni a 45. §-ban meghatározott rendelkezéseket.

40. § (1) Rendkívüli lemondással az ügyész az ügyészségi szolgálati viszonyát akkor szüntetheti meg, ha a munkáltató

a) az ügyészségi szolgálati viszonyból eredő lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy

b) olyan magatartást tanúsít, amely az ügyészségi szolgálati viszony fenntartását lehetetlenné teszi.

(2) A rendkívüli lemondás jogát az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított hat napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkeztétől számított hat hónapig lehet gyakorolni.

(3) Rendkívüli lemondás esetén a munkáltató az ügyész részére annyi időre járó átlagilletményét köteles kifizetni, amennyi felmentése esetén járna, az ügyészségi szolgálati viszony megszűnésének időpontját pedig az ügyészre irányadó felmentési idő figyelembevételével kell meghatározni.

(4) A rendkívüli lemondást indokolni kell; az indokolásból a rendkívüli lemondás okának világosan ki kell tűnnie. A rendkívüli lemondás okának valóságát és okszerűségét az ügyésznek kell bizonyítania.

41. § (1) Ha a legfőbb ügyész által kinevezett ügyész szolgálati viszonya a 34. § *f)*, *i)*, *k)*, *m)–o)* pontja alapján szűnik meg, ennek tényét a legfőbb ügyész állapítja meg. A 34. § *d)* pontjában említett esetben az ügyészt hathavi, a 34. § *p)* pontjában említett esetben egyhavi átlagilletményének megfelelő összeg illeti meg.

(2) A határozott időre szóló ügyészségi szolgálati viszony esetén [14. § (2) bekezdés, 17. § (4) bekezdés] a felmentési, illetve a lemondási idő nem terjedhet túl a határozott idő lejártának időpontján.

17. A végkielégítés

42. § (1) Az ügyészt, ha az ügyészségi szolgálati viszonya felmentése vagy rendkívüli lemondása folytán megszűnik, valamint a 97. § (5) bekezdésében meghatározott esetben végkielégítés illeti meg. Az ügyésznek a 43. § (1) bekezdése szerinti esetben végkielégítés jár akkor is, ha ügyészségi szolgálati viszonya nem e bekezdésben említett módon szűnt meg.

(2) A végkielégítés összege, ha az ügyészségi szolgálati viszonyban töltött ideje legalább

a) három év: egy havi,
b) öt év: kéthavi,
c) nyolc év: háromhavi,
d) tíz év: négyhavi,
e) tizenhárom év: öt havi,
f) tizenhat év: hat havi,
g) húsz év: nyolc havi

átlagilletménynek megfelelő összeg.

(3) Végkielégítésre nem jogosult az ügyész, ha – az egészségügyi okot kivéve – alkalmatlanság címén vagy arra tekintettel mentették fel, hogy az 51. § (3) bekezdésében említett vizsgálatnak nem vetette alá magát. Nem jár végkielégítés, ha az ügyész legkésőbb az ügyészségi szolgálati viszony megszűnését követő napon nyugdíjasnak minősül, felmentését a 36. § (1) bekezdés *d)*, *f)* pontjára hivatkozással maga kéri, valamint ha – rendkívüli lemondása kivételével – a határozott időre szóló ügyészségi szolgálati viszonya szűnik meg.

(4) Ismételten létesített ügyészségi szolgálati viszony felmentéssel történő megszűnésekor a végkielégítés alapjául a korábbi végkielégítést követően ügyészségi szolgálati viszonyban töltött időt lehet csak figyelembe venni.

(5) A végkielégítéssel kapcsolatos rendelkezések a katonai ügyészre akkor vonatkoznak, ha hivatásos állományú katonai szolgálati viszonya is megszűnik. Ez esetben a katonai ügyészt végkielégítés csak e törvény szerint illeti meg.

18. Az ügyészségi szolgálati viszony jogellenes megszüntetése

43. § (1) Ha a bíróság megállapítja, hogy a munkáltató az ügyészségi szolgálati viszonyt jogellenesen szüntette meg, az ügyész abban az esetben kérheti az eredeti munkakörében történő továbbfoglalkoztatását, ha

a) a megszüntetés a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményébe, felmentési korlátozásba vagy tilalomba ütközik, vagy

b) a munkáltató a választott szakszervezeti tisztségviselő, az alkalmazotti tanács vagy az ügyészi tanács elnökének szolgálati viszonyát a munka törvénykönyve 260. § (3) bekezdésébe, illetve 273. § (1) bekezdésébe ütköző módon szüntette meg, vagy

c) a fegyelmi felelősség nem áll fenn, vagy annak megállapítása esetén a hivatalvesztés fegyelmi büntetés nem áll arányban az elkövetett fegyelmi vétség súlyával, vagy

d) a jogviszony megszüntetése az egyenlő bánásmód követelményébe ütközött, vagy

e) az ügyész a jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetését vagy erre irányuló saját jognyilatkozatát sikerrel támadta meg.

(1a) Ha az ügyész a határozat meghozatalakor nem felel meg az ügyészi kinevezési feltételeknek, a bíróság nem helyezheti vissza az eredeti munkakörébe.

(2) A munkáltató kérelmére a bíróság mellőzi az ügyész eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, feltéve, ha az ügyész továbbfoglalkoztatása a munkáltatótól nem várható el. Ilyennek minősül különösen, ha

a) az ügyész munkaköre megszűnt,

b) az ügyészi szervnél létszámcsökkentést hajtanak végre az ítélet jogerőssé válásakor.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt esetben meg kell téríteni az ügyész elmaradt illetményét (egyéb járandóságait), továbbá a jogviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben felmerült kárát is. Az ügyész sérelemdíjat is igényelhet a szolgálati viszony jogellenes megszüntetésével okozott személyiségi jogsértésért. Nem kell megtéríteni az illetménynek (egyéb járandóságnak), illetve a kárnak azt a részét, amely máshonnan megtérült.

(4) Ha az ügyészségi szolgálati viszony (1) bekezdésben foglalt módon történő jogellenes megszüntetése esetén az ügyész az eredeti munkakörébe való visszahelyezést nem kéri vagy a bíróság mellőzi az ügyész eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, az ügyészségi szolgálati viszony a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. Ilyen esetben a bíróság a munkáltatót a (3) bekezdésben foglaltakon felül – az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelésével – az ügyész legalább két-, legfeljebb tizenkét havi illetményének megfelelő összeg megfizetésére kötelezi.

(5) Ha az ügyészségi szolgálati viszonyt nem az (1) bekezdésben foglalt módon szüntették meg jogellenesen, az ügyészségi szolgálati viszony a megszüntetésről szóló jognyilatkozat szerinti időpontban megszűnik, de az ügyész részére – az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelése alapján – legalább két, legfeljebb huszonnégy havi illetményének megfelelő átalány-kártérítést kell fizetni, amely összegbe az esetleges sérelemdíj is beletartozik.

(6) Amennyiben az ügyészségi szolgálati viszonyt az ügyész valamely, az ügyészségi szolgálati viszony megszüntetésére vonatkozó szabály megszegésével szünteti meg, ezt úgy kell elbírálni, mintha az ügyészségi szolgálati viszonya hivatalvesztés fegyelmi büntetés folytán szűnt volna meg, valamint köteles a munkáltató számára a rá irányadó lemondási időre – határozott időre szóló ügyészségi szolgálati viszony esetén legfeljebb a hátralévő időre – járó, de legfeljebb kéthavi illetményének megfelelő összeget megfizetni. A munkáltató jogosult az ezt meghaladó kárának érvényesítésére is. Ezek együttesen nem haladhatják meg az ügyész tizenkét havi illetményének összegét.

V. FEJEZET

AZ ÖSSZEFÉRHETETLENSÉG

44. § (1) Az ügyész nem lehet országgyűlési, európai parlamenti, önkormányzati képviselő, nemzetiségi szószóló, polgármester és állami vezető.

(2) Összeférhetetlenség miatt meg kell szüntetni a legfőbb ügyész, a legfőbb ügyész helyettes ügyészségi szolgálati jogviszonyát, ha vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségének teljesítését megtagadja, a teljesítést elmulasztja, vagy vagyonnyilatkozatában lényeges adatot, tényt valótlanul közöl. Az összeférhetetlenséget

a) a legfőbb ügyész esetében a köztársasági elnök javaslatára az Országgyűlés,

b) a legfőbb ügyész helyettes esetében a legfőbb ügyész javaslatára a köztársasági elnök

állapítja meg.

(3) Ha az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzéséről szóló törvény rendelkezései szerint az Integritás Hatóság jelentésében azt állapítja meg, hogy a legfőbb ügyész vagy a legfőbb ügyész helyettese a vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségét elmulasztotta, illetve hogy abban lényeges adatot, tényt szándékosan valótlanul közölt, az összeférhetetlenség megállapítását – a (2) bekezdésben meghatározottak szerint – a köztársasági elnök, illetve a legfőbb ügyész kezdeményezi.

(4) Ha az Integritás Hatóság a (3) bekezdés szerinti vizsgálata alapján hozott jelentésében a vagyonnyilatkozat kapcsán a (3) bekezdés alá nem tartozó – kizárólag adminisztratív jellegű, ugyanakkor csekély vagy elhanyagolható jelentőséget meghaladó – hiányosságot tárt fel, a jelentés megállapításainak figyelembevételével

a) a legfőbb ügyésszel szemben az (5)–(7) bekezdés szerint bírság kiszabását kezdeményezi az Országgyűlés Mentelmi Bizottságánál,

b) a legfőbb ügyész helyettesével szemben fegyelmi eljárást kezdeményez a legfőbb ügyésznél.

(5) A bírság kiszabására az összeférhetetlenségi eljárásra vonatkozó rendelkezéseket az e §-ban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni. Ha az eljárás alapján megállapításra kerül, hogy az Integritás Hatóság (3) bekezdés szerinti vizsgálata alapján hozott jelentésében feltárt hiányosság megalapozott, – a felrótt mulasztás súlyának figyelembevételével – a Mentelmi Bizottság százezertől ötmillió forintig terjedő bírság megállapításáról dönt. A bírság teljesítését úgy kell biztosítani, hogy az a központi költségvetés ügyészségre vonatkozó fejezete működési költségvetésének bevételét képezze.

(6) A legfőbb ügyész a bírságról szóló döntés írásbeli közlését követő nyolc napon belül kérheti az Országgyűléstől – a házelnökhöz benyújtott kérelemmel – a döntés hatályon kívül helyezését. A kérelemről az Országgyűlés vita nélkül, a kérelem benyújtását követő ülésén határoz, ha a kérelem legkésőbb az ülést megelőző hét utolsó munkanapján beérkezik. Ellenkező esetben az Országgyűlés a kérelemről az annak benyújtását követő második ülésén dönt.

(7) Az Országgyűlés a (6) bekezdés szerinti kérelem esetén a Mentelmi Bizottság döntését hatályában fenntarthatja, vagy a kérelemnek helyt adva azt hatályon kívül helyezheti.

45. § (1) Az ügyész a tisztsége ellátásán kívül nem folytathat kereső tevékenységet, kivéve a tudományos és oktatói (edzői, versenybírói, játékvezetői), művészi, szerzői jogi

védelemben részesülő, továbbá a lektori és szerkesztői, műszaki alkotó munkát és a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony létesítését, feltéve, hogy ezzel nem veszélyezteti függetlenségét és pártatlanságát, valamint nem akadályozza hivatali kötelezettségei teljesítését.

(2) Az ügyész nem lehet gazdasági társaság, kooperációs társaság, szövetkezet vezető tisztségviselője vagy személyes közreműködésre kötelezett tagja, gazdasági társaság, kooperációs társaság, szövetkezet felügyelő bizottságának tagja, továbbá gazdasági társaság, kooperációs társaság korlátlanul felelős tagja, valamint egyéni cég tagja.

(3) Az ügyész az ügyészségi szolgálati viszony munkaidejét egészben vagy részben érintő munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt csak a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes hozzájárulásával létesíthet. A hozzájárulás megtagadása miatt jogvita nem kezdeményezhető.

(4) Az ügyészségi szolgálati viszony munkaidejét nem érintő munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony létesítését az ügyész köteles a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetesen bejelenteni. A munkáltatói jogkör gyakorlója a jogviszony létesítését megtiltja, ha az ügyész ügyészségi szolgálati viszony alapján betöltött munkakörével e törvény rendelkezései szerint összeférhetetlen.

45/A. § Az ügyész nem veheti igénybe öregségi nyugdíj, korhatár előtti ellátás, vagy más olyan pénzbeli ellátás folyósítását, amelyet a nyugdíjkorhatár betöltésekor hivatalból öregségi nyugdíjként kell továbbfolyósítani.

46. § (1) Nem létesíthető olyan ügyészségi szolgálati viszony, amelyben az ügyészségi alkalmazott hozzátartozójával [155. § (1) bekezdés] irányítási (felügyeleti), ellenőrzési vagy elszámolási kapcsolatba kerülne.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt tilalom alól a legfőbb ügyész esetében a köztársasági elnök, a többi ügyészségi alkalmazott esetében pedig a legfőbb ügyész – különösen indokolt esetben – felmentést adhat. A döntés meghozatalánál meghatározó szempont az ügyészség érdeke.

47. § (1) Az ügyészségi alkalmazott köteles haladéktalanul bejelenteni, ha vele szemben összeférhetetlenségi ok merül fel.

(2) Az ügyész az Alaptörvény 29. cikk (6) bekezdésében és az e törvény 44. § (1) bekezdésében meghatározott összeférhetetlenségi okot legkésőbb a kinevezésekor (megválasztásakor), a 45. § (1)–(2) bekezdésében meghatározott összeférhetetlenségi okot pedig a kinevezéstől (megválasztásától) számított tizenöt napon belül köteles megszüntetni. Ennek megtörténtéig az ügyész a tisztségéből eredő jogkörét nem gyakorolhatja.

(3) Ha az ügyész a (2) bekezdésben írt kötelezettségének az előírt ideig nem tesz eleget, vagy tisztsége gyakorlása során vele szemben összeférhetetlenségi ok merül fel – a 44. § (2) bekezdésében foglalt eset kivételével –

a) a legfőbb ügyész esetében a köztársasági elnök,

b) a többi ügyész esetében pedig a legfőbb ügyész – az ügyészi tanács előzetes véleményét kikérve –

állapítja meg az összeférhetetlenséget.

(4) Ha az ügyész az eljárás ideje alatt a vele szemben fennálló összeférhetetlenségi okot megszünteti, az összeférhetetlenség megállapítását mellőzni lehet.

(5) Ha a 46. § (1) bekezdése szerinti összeférhetetlenség az ügyészségi szolgálati viszony fennállása alatt merül fel, akkor – az összeférhetetlenség alóli felmentés, illetve a hozzátartozók megállapodása hiányában – a legfőbb ügyész és hozzátartozója esetében

a legfőbb ügyész tekintetében kell megállapítani az összeférhetetlenséget, más esetben a (3) bekezdés *b)* pontjában említett dönti el, hogy melyik ügyészségi alkalmazott tekintetében állapítja meg az összeférhetetlenséget.

(6) Az ügyészségi szolgálati viszony a (3) és (5) bekezdésben meghatározott esetben az összeférhetetlenség megállapításának napjával szűnik meg.

48. § (1) Ha az ügyész országgyűlési, európai parlamenti, önkormányzati képviselői, illetve polgármesteri választáson jelöltetni kívánja magát, köteles e szándékát – a jelöltkénti indulásnak a választási szervnél való bejelentését követő napig – a munkáltatói jogkör gyakorlójának bejelenteni. A bejelentéstől a választás eredményének közzétételéig, illetve megválasztása esetén mandátuma igazolásáig az ügyész ügyészségi szolgálati viszonya szünetel. A szünetelés időtartama ügyészségi szolgálati viszonyban töltött időnek minősül.

(2) Az ügyész ügyészségi szolgálati viszonya az országgyűlési, az európai parlamenti, önkormányzati képviselővé, nemzetiségi szószólóvá, illetve polgármesterré történő megválasztásával megszűnik.

(3) Az országgyűlési, európai parlamenti, önkormányzati képviselői, a nemzetiségi szószólói és a polgármesteri megbízatás időtartamát – ha e megbízatás megszűnésekor az ügyész ismét ügyészségi szolgálati viszonyt létesít – ügyészségi szolgálati viszonyban töltött időnek kell tekinteni.

19. Igazolási kötelezettség

49. § (1) Az ügyészségi szolgálati viszony fennállása alatt az ügyész a munkáltatói jogkör gyakorlójának írásban – a mulasztás jogkövetkezményeire való figyelmeztetéssel – közölt felhívására, tizenöt munkanapon belül igazolja, hogy vele szemben nem áll fenn a 11. § (4) bekezdés *a)–b)* pontjában, *c)* pont *ca)–cc), cf)–cg)* alpontjában, továbbá a *c)* pont *cd)* és *ch)* alpont első és második fordulatában, valamint *d)* pontjában meghatározott körülmény.

(2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott felhívásra az ügyész igazolja, hogy vele szemben a 11. § (4) bekezdés *a)–b)* pontjában, *c)* pont *ca)–cc), cf)–cg)* alpontjában, továbbá a *c)* pont *cd)* és *ch)* alpont első és második fordulatában, valamint *d)* pontjában meghatározott körülmény nem áll fenn, a munkáltató az igazolás céljából a bűnügyi nyilvántartó szerv által kiállított hatósági erkölcsi bizonyítvány kiadása iránti eljárásért megfizetett igazgatási szolgáltatási díjat az ügyész részére megtéríti.

(3) A munkáltatói jogkör gyakorlója a 11. § (4) bekezdés *a)–f)* pontjában meghatározott körülmény vizsgálata céljából kezeli

a) az ügyészi tisztségre jelölt személy,

b) az ügyész

azon személyes adatait, amelyeket az e célból a bűnügyi nyilvántartó szerv által kiállított hatósági erkölcsi bizonyítvány tartalmaz.

(4) A 156. § (1) bekezdés, valamint az (1) bekezdés alapján a hatósági erkölcsi bizonyítványban rögzített személyes adatokat a munkáltatói jogkör gyakorlója az ügyészségi szolgálati viszony létesítéséről meghozott döntés időpontjáig vagy – az ügyészségi szolgálati viszony létesítése és fennállása esetén – az ügyészségi szolgálati viszony megszűnéséig kezeli.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben a munkáltatói jogkör gyakorlója részére meghatározott jogosultságokat a legfőbb ügyész tekintetében a köztársasági elnök, a legfőbb ügyész helyettes tekintetében a legfőbb ügyész gyakorolja.

(6) Ha az ügyész az (1) bekezdésben meghatározott igazolási kötelezettsége teljesítésének ismételt szabályszerű felhívásra sem tesz eleget, és nem bizonyítja, hogy a kötelezettség elmulasztása rajta kívülálló ok következménye, ügyészségi szolgálati viszonyát összeférhetetlenség miatt meg kell szüntetni.

VI. FEJEZET

A MINŐSÍTÉS

50. § (1) Az ügyészt – a legfőbb ügyész és a legfőbb ügyész helyettes kivételével – a határozott időre szóló első ügyészi kinevezés időtartamának lejártáig, határozatlan időre szóló első kinevezés [14. § (2) bekezdés] esetén a kinevezést követő három év letelte előtt, azt követően – feltéve, hogy a minősítési időszakban legalább egy évig a minősítő vagy helyettese irányítása alatt dolgozott – nyolc évenként minősíteni kell. Nem kell minősíteni az ügyészt a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőző hat évben.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eseteken túl akkor is minősíteni kell az ügyészt, ha az ügyész

a) azt kéri, feltéve, hogy az előző minősítése óta két év már eltelt,

b) szakmai alkalmatlanságára, vagy az előző minősítés értékelése megváltoztatásának szükségességére utaló körülmény merült fel,

c)[7]

(3) A (2) bekezdés *b)* és *c)* pontjában meghatározott esetben a soron kívüli minősítés elrendelését az ügyésszel írásban közölni kell.

(4) A minősítés a munkáltatói jogkör gyakorlójának feladata. A minisztériumba beosztott ügyész hivatali munkáját az igazságügyért felelős miniszter a kormánytisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint értékeli. Az NVVH-ba beosztott ügyész munkáját az NVVH elnöke az NVVH személyi állományára vonatkozó szabályok szerint értékeli.

(5) A minősítés célja az ügyész szakmai tevékenységének megítélése, az ezt befolyásoló ismeretek, képességek, személyiségjegyek értékelése, továbbá a szakmai fejlődés elősegítése.

(6) A minősítésben csak kellően alátámasztott, tényeken alapuló megállapítások szerepelhetnek.

51. § (1) A minősítés eredményeként az ügyész

a) kiváló, magasabb beosztásra alkalmas,

b) kiválóan alkalmas,

c) alkalmas,

d) alkalmas, utóvizsgálat lefolytatása indokolt,

e) alkalmatlan

értékelést kaphat.

(2) Alkalmatlan minősítés esetén a minősítés ismertetésekor fel kell szólítani az ügyészt, hogy harminc napon belül mondjon le ügyészi tisztségéről.

---

[7] A 2018. évi CXXII. törvény 12. §-a alapján hatályát vesztette.

(3) Ha az alkalmatlanság egészségügyi ok következménye, és az ügyész tisztségéről a (2) bekezdés szerinti felszólítás ellenére nem mond le, meg kell vizsgáltatni az ügyész egészségi állapotát, és annak eredményétől függően kell eljárni. A vizsgálatnak az ügyész köteles magát alávetni. A vizsgálatra a 12. § (3)–(5) bekezdésének rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A vizsgálat költségeit a munkáltató viseli.

(4) Ha az ügyész a minősítés eredményeként „alkalmas, utóvizsgálat lefolytatása indokolt” értékelést kap, a munkáltatói jogkör gyakorlója a minősítésben megállapítja a tapasztalt hiányosságokat, rendellenességeket és megjelöli a kívánt változtatás fő szempontjait, amelyeket a következő minősítést megelőzően meg kell vizsgálni. A következő minősítést 2 éven belül el kell végezni. A 17. § (4) bekezdése szerint ismét határozott időre kinevezett ügyész minősítését legkésőbb a határozott idő lejártát megelőző hatvanadik napig kell elvégezni.

(5) Az ügyész a következő minősítéskor alkalmatlan minősítést kap abban az esetben is, ha e minősítés alkalmával legalább az alkalmas értékelést nem éri el.

52. § (1) A minősítést az ügyésszel ismertetni kell. A minősítést át kell adni az ügyésznek az ismertetés időpontja előtt legalább három munkanappal. Az ismertetésen a munkáltatói jogkör gyakorlóján kívül részt vesz annak az ügyészségnek a vezetője is, ahol az ügyész szolgálatát teljesíti. A megismerés tényét az ügyész a minősítésen aláírásával igazolja, és legkésőbb az ismertetéskor feltüntetheti esetleges észrevételeit.

(2) A minősítés egy példányát az ismertetéskor az ügyésznek át kell adni.

(3) Az ügyész minősítését megtekinthetik

a) az ügyész és az általa erre feljogosított személy;

b) az ügyész szolgálati felettesei;

c) a személyügyi feladatok intézésével megbízott ügyészségi alkalmazott;

d) annak az ügyészségi szervnek a vezetője és személyügyi feladatok intézésével megbízott ügyésze, ahová az ügyész áthelyezését tervezik.

(4) Az ügyész a minősítés hibás vagy valótlan ténymegállapításának, illetve a személyiségi jogát sértő megállapításának a megsemmisítését a bíróságtól kérheti.

VII. FEJEZET

A MUNKAVÉGZÉS

53. § (1) Az ügyész köteles a legfőbb ügyész, illetve a felettes ügyész utasításának eleget tenni.

(2) Az utasítást az ügyész kívánságára írásba kell foglalni. Ennek megtörténtéig az ügyész az utasítás végrehajtására – a (7) bekezdésben foglalt esetet kivéve – nem köteles.

(3) Az ügyész köteles az utasítás végrehajtását megtagadni, ha annak teljesítésével bűncselekményt, illetve szabálysértést valósítana meg.

(4) Az ügyész az utasítás végrehajtását megtagadhatja, ha annak teljesítése az életét, az egészségét vagy testi épségét közvetlenül és súlyosan veszélyeztetné.

(5) Ha az utasítást az ügyész jogszabállyal vagy jogi meggyőződésével nem tartja összeegyeztethetőnek, az ügy elintézése alól mentesítését kérheti írásban, jogi álláspontját kifejtve. Az ilyen kérelem teljesítése nem tagadható meg; az ügy elintézését ez esetben más ügyészre kell bízni, vagy azt a felettes ügyész saját hatáskörébe vonhatja.

(6) Ha az utasítás végrehajtása jogellenesen kárt, illetve személyiségi jogsértést idézhet elő, és az ügyész ezzel számolhat, köteles erre az utasítást adó figyelmét felhívni.

(7) Az ügyész a halaszthatatlan intézkedést – a (3)–(4) bekezdésben foglalt esetet kivéve – akkor is köteles megtenni, ha az utasítás teljesítése alól mentesítését kérte.

54. § (1) Az ügyész köteles tevékenysége gyakorlásához szükséges rendszeres továbbképzésen részt venni, és a legfőbb ügyész által kiadott utasításban előírt képzési kötelezettség teljesítését ténylegesen ügyészségi szolgálati viszonyban töltött ötévenként a munkáltatói jogkör gyakorlójának igazolni. A kötelezettség teljesítéséhez szükséges feltételeket az ügyészségnek kell biztosítani.

(2) Ha az ügyész a képzési kötelezettségének önhibájából nem tesz eleget, soron kívül minősíteni kell, továbbá magasabb ügyészi álláshelyre nem nyújthat be pályázatot.

(3) A képzés rendszerének és a képzési kötelezettség teljesítésének szabályait a legfőbb ügyész utasításban határozza meg.

55. § (1) A teljes munkaidőben foglalkoztatott ügyész írásbeli kérelmére a munkáltató köteles a kinevezésben heti húsz óra részmunkaidőt kikötni, ha az ügyész a kérelem benyújtásakor a gyermek harmadik életéve betöltéséig, a gyermek otthoni gondozása céljából fizetés nélküli szabadságot vesz igénybe.

(2) A munkáltató az ügyésznek a munkaidő egyenlőtlen beosztására vonatkozó kérelmét csak abban az esetben tagadhatja meg, ha az számára lényegesen nagyobb munkaszervezési terhet jelentene. A munkáltató köteles írásban megindokolni a kérelem megtagadását.

(3) A részmunkaidő kikötése

a) a fizetés nélküli szabadság megszűnését követő naptól,

b) ha az ügyésznek a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 123. § (3) bekezdése alapján ki kell adni a szabadságát, akkor a szabadság leteltét követő naptól hatályos.

(4) A (3) bekezdés *b)* pontjában foglaltak alkalmazása esetén – a felek eltérő megállapodása hiányában – a rendes szabadság kiadását a fizetés nélküli szabadság lejártát követő első munkanapon meg kell kezdeni. Eltérő megállapodás esetén a rendes szabadság kiadását a fizetés nélküli szabadság lejártát követő harminc napon belül meg kell kezdeni.

(5) A kérelmet az (1) bekezdés szerinti fizetés nélküli szabadság igénybevételének megszűnése előtt legalább hatvan nappal kell a munkáltatóval közölni. A kérelemben az ügyész köteles tájékoztatni a munkáltatót

a) a fizetés nélküli szabadság igénybevételére jogosító gyermeke negyedik életéve, három vagy több gyermeket nevelő ügyész esetén a gyermeke hatodik életéve betöltésének időpontjáról, illetve

b) ha egyenlőtlen munkaidő-beosztásban kíván dolgozni, a munkaidő-beosztásra vonatkozó javaslatáról.

(6) A (3) bekezdés szerinti időponttól az ügyészségi szolgálati viszony alapján közvetlenül vagy közvetve nyújtott pénzbeli vagy természetbeni juttatás tekintetében e törvény erejénél fogva az időarányosság elve alkalmazandó, ha a juttatásra való jogosultság a munkaidő mértékével összefügg.

(7) Az (1) bekezdés szerinti kérelem alapján kikötött részmunkaidőben a munkáltató az ügyészt

a) a kérelem szerinti időpontig, de

b) legfeljebb a gyermek négyéves koráig, három vagy több gyermeket nevelő ügyész esetén a gyermek hatéves koráig
köteles foglalkoztatni. Ezt követően az ügyész munkaidejét a kérelem benyújtása előtti mérték szerint, illetményét az időarányosság elvének megfelelő alkalmazásával kell megállapítani.

(8) Az (1)–(7) bekezdés nem alkalmazható a magasabb vezető és a vezető állású ügyész, valamint a katonai ügyész tekintetében.

56. § (1) Az ügyész rendkívüli esetben a munkaidejét meghaladóan is munkára kötelezhető, illetve köteles ügyeletet vagy készenlétet ellátni. Az ügyelet és a készenlét munkaszüneti napon is elrendelhető. A munkaidő-beosztástól eltérő, a munkaidőkereten felüli, illetve a készenlét, ügyelet alatt elrendelt munkavégzés rendkívüli munkavégzésnek minősül.

(2) Az ügyészt a munkanapon végzett rendkívüli munkáért – a (4) bekezdésben foglalt kivétellel – díjazás nem illeti meg. A rendszeresen rendkívüli munkát végző ügyész számára azonban legfeljebb évi tíz munkanap szabadidő-átalány állapítható meg.

(3) A pihenőnapon és munkaszüneti napon végzett rendkívüli munka ellenértékeként – a (4) bekezdésben foglalt kivétellel – az ügyészt a munkavégzés időtartama kétszeresének megfelelő mértékű szabadidő illeti meg.

(4) Az ügyészt a munkaidőn túl teljesített ügyeletért és készenlétért díjazás illeti meg. A díj összege az ügyésznek az ügyeletben töltött órákra jutó illetménye, készenlét esetén ennek az ötven százaléka. Ha az ügyész az ügyeletet, illetve a készenlétet pihenőnapon vagy munkaszüneti napon teljesíti, kétszeres összegű díjazásra jogosult.

(5) Az ügyész részére a szabadidőt (szabadidő-átalányt) a tárgyévben kell kiadni, ha ez nem lehetséges, azt meg kell váltani. A megváltás mértéke az ügyész illetményének a szabadidőre jutó arányos összege.

(6) E törvény alkalmazásában:

a) ügyelet: a munkáltató által meghatározott helyen és ideig;

b) készenlét: az ügyész által megjelölt helyen, a munkavégzés helyére tekintettel elérhetően történő rendelkezésre állás. Az ügyelet és a készenlét időtartama alatt az ügyész köteles gondoskodni a munkára képes állapotának megőrzéséről, és a munkáltató utasítása alapján munkát végezni.

(7) A minisztériumba beosztott ügyészt ügyeleti és készenléti díj nem illeti meg, rendkívüli munkavégzéséért a kormánytisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint szabadidő-átalány állapítható meg.

(8) Az NVVH-ba beosztott ügyész rendkívüli munkavégzésére az NVVH személyi állományára vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

57. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója a szolgálati hely szerinti településen kívüli munkavégzésre kötelezheti az ügyészt (kiküldetés). Ennek feltétele, hogy az ügyész a kiküldetés időtartama alatt is a munkáltató irányítása és utasítása alapján végezze a munkát. A kiküldetésnél az ügyész méltányos érdekeit figyelembe kell venni.

(2) A kiküldetés alapján történő munkavégzés időtartama nem haladhatja meg – a munkáltatói jogkör gyakorlója és az ügyész eltérő megállapodása hiányában – naptári évenként a negyvennégy munkanapot, az ügyészségi nyomozás központi és területi szervezeti egységében szolgálatot teljesítő ügyész esetében pedig a százhúsz munkanapot. Ha a kiküldetés a négy órát meghaladja, azt egy munkanapként kell számításba venni.

(3) Kiküldetés esetén megfelelően alkalmazni kell a 27. § (3) bekezdésében foglaltakat.

(4) Az ügyészt hat órát meghaladó belföldi kiküldetés esetén – az élelmezéssel kapcsolatos többletköltségek fedezésére – napidíjként az illetményalap egy munkanapra eső részének a húsz százaléka illeti meg. Ha a kiküldetésben töltött idő a hat órát nem haladja meg, de a négy órát eléri, a napidíj fele jár.

(5) Ha a munkáltató az ügyész részére az élelmezést biztosítja, vagy ha a szállásköltség az étkezés árát is tartalmazza, a napidíjat étkezésenként a következő mértékben kell csökkenteni:

a) reggeli esetében húsz százalékkal;

b) ebéd esetében ötven százalékkal;

c) vacsora esetében harminc százalékkal.

(6) Az ügyész belföldi napidíjának kiszámításánál havonta huszonegy munkanapot kell figyelembe venni. A napidíjat tíz forintra felkerekítve kell megállapítani.

(7) Az ügyész a belföldi kiküldetésnél vasúton történő utazásakor az első osztály igénybevételére jogosult. Az utazási és szállásköltségek a munkáltatót terhelik.

VIII. FEJEZET

A JAVADALMAZÁS

20. A javadalmazás általános szabályai

58. § (1) Az ügyészt hivatása méltóságának és felelőssége súlyának megfelelő – az igazságszolgáltatásban, a törvényesség biztosításában betöltött szerepéhez méltó – javadalmazás illeti meg.

(2) A tisztségéhez fűződő, e törvényben nem szabályozott egyéb jogosultságok tekintetében a legfőbb ügyész a Kúria elnökével, a legfőbb ügyész helyettes a Kúria elnökhelyettesével, a főtitkár a Kúria főtitkárával, a főtitkár-helyettes a Kúria főtitkár-helyettesével, a főosztályvezető ügyész a Kúria kollégiumvezetőjével azonos beosztásúnak minősül.

(3) A legfőbb ügyész – hivatalos és magánprogramokra kiterjedően – a védett személyek és a kijelölt létesítmények védelméről szóló jogszabályban foglaltak szerint személyvédelemre jogosult.

59. § (1) Az ügyész az e törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén

a) illetményre,

b) egyéb javadalmazásra, kedvezményre és költségtérítésre

jogosult.

(2) A legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyész illetménye alapilletményből, továbbá az e törvényben meghatározott pótlékból tevődik össze. A beosztási pótlék, a vezetői pótlék és a címpótlék alapilletmény jellegű.

(3) Az alapilletmény és a pótlékok számításának alapjául szolgáló ügyészi illetményalapot (a továbbiakban: illetményalap) évenként a központi költségvetésről szóló törvény határozza meg úgy, hogy annak összege az előző évinél nem lehet alacsonyabb és mindenkor meg kell felelnie a bírói illetményalapnak.

(4) A legfőbb ügyész a Kúria elnökével azonos illetményre és más javadalmazásra jogosult.

(5) A legfőbb ügyész helyettes a Kúria elnökhelyettesével azonos havi illetményre és más javadalmazásra jogosult.

(5a) A főtitkár a Kúria főtitkárával, a főtitkár-helyettes a Kúria főtitkár-helyettesével azonos havi illetményre és más javadalmazásra jogosult.

(6) A legfőbb ügyészségi főosztályvezető ügyész és a legfőbb ügyészségi főosztályvezető helyettes ügyész a Kúria kollégiumvezetőjével és a Kúria kollégiumvezető-helyettesével azonos havi illetményre jogosult.

(7) A legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyész a Kúria tanácselnökével azonos havi illetményre jogosult.

(8) A legfőbb ügyészségi csoportvezető ügyész havi illetményként a legfőbb ügyész havi illetményének a 65 százalékára jogosult.

(9) A legfőbb ügyészségi ügyész a kúriai bíróval azonos havi illetményre jogosult.

21. Az alapilletmény

60. § (1) A legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyész alapilletményét az e törvény szerint számított szolgálati idő (a továbbiakban: szolgálati idő) alapján, az illetményalap és e törvény 1. mellékletében fizetési fokozatonként meghatározott szorzószámok szorzataként kell megállapítani.

(2) A legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyész besorolásánál számított alapilletmény havibér, amelynek fokozatait e törvény 1. melléklete tartalmazza.

61. § (1) Az 1. fizetési fokozatba kell besorolni a legfőbb ügyészségi ügyész kivételével azt az ügyészt, aki a kinevezésekor szolgálati idővel még nem rendelkezik, vagy a kinevezésekor beszámított szolgálati idő a három évet nem haladja meg.

(2) A legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyész minden három év szolgálati idő megszerzése után eggyel magasabb fizetési fokozatba lép.

(3)[8]

62. § (1) A szolgálati időt – a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel – az ügyészi kinevezés napjától kell számítani.

(2) Szolgálati időként kell figyelembe venni a kinevezés előtt ügyészként ügyészségi szolgálati viszonyban és bírói szolgálati viszonyban töltött időt, valamint jogszabály által jogi szakvizsgához kötött, továbbá jogszabály felhatalmazása alapján a munkáltatói jogkör gyakorlójának szabályzata által jogi szakvizsgához kötött egyéb jogviszonyban vagy tevékenységgel eltöltött időt.

(3) A (2) bekezdésben foglalt rendelkezés alkalmazásakor a szolgálati időt úgy kell meghatározni, hogy a következő fizetési fokozatba sorolás az év első napjával történjék.

63. § (1) A legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyészt – kiváló, magasabb ügyészi beosztásra alkalmas, illetve kiválóan alkalmas minősítés esetén – az ügyészi tisztségének a fennállása alatt két alkalommal eggyel magasabb fizetési fokozatba lehet besorolni. Két soron kívüli előresorolás között legalább hat évnek kell eltelnie. A soron kívüli előresorolásnál a korábbi fizetési fokozatban megszerzett szolgálati időt az új fizetési fokozatban is figyelembe kell venni.

(2) A soron kívüli előresorolást az adott naptári év első napjával kell végrehajtani.

[8] A 2024. évi LXXIV. törvény 127. §-ának *b)* pontja alapján hatályát vesztette.

22. Az illetménypótlékok

64. § (1) A legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyészt havonta beosztási pótlék illeti meg, amelynek összege az illetményalap

a) húsz százaléka a járási ügyészség ügyésze esetében,

b) negyven százaléka a főügyészség ügyésze esetében,

c) hetven százaléka a fellebbviteli főügyészség ügyésze esetében.

d)[9]

(2) Kiváló, magasabb ügyészi beosztásra alkalmas, illetve kiválóan alkalmas minősítés esetén és az adott szintű ügyészségen, ügyészként eltöltött legalább hat év után – beszámítva a magasabb szintű ügyészségen ügyészként teljesített időt is –

a) a járási ügyészség ügyésze részére „Címzetes főügyészségi ügyész”,

b) a főügyészség ügyésze részére „Címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész”,

c) a fellebbviteli főügyészség ügyésze részére „Címzetes legfőbb ügyészségi ügyész”

d)[10]

cím adományozható.

(3) Az adott szintű ügyészségen ténylegesen folytatott ügyészi gyakorlattal eltöltött legalább húsz év után

a) a járási ügyészség ügyésze részére „Címzetes főügyészségi ügyész”,

b) a főügyészség ügyésze részére „Címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész”,

c) a fellebbviteli főügyészség ügyésze részére „Címzetes legfőbb ügyészségi ügyész”

d)[11]

cím jár.

(4) A (2) bekezdés alapján adományozott vagy a (3) bekezdés alapján megállapított (a továbbiakban együtt: adományozott) címmel címpótlék jár havonta, amelynek összege az illetményalap

a) harminc százaléka a „Címzetes főügyészségi ügyész”

b) ötven százaléka a „Címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész”

c) nyolcvan százaléka a „Címzetes legfőbb ügyészségi ügyész”

d)[12]

cím esetén.

(4a) A címpótlékban részesülő ügyészt beosztási pótlék nem illeti meg.

(5) Ha az ügyészt ügyészségi érdekből alacsonyabb szintű ügyészséghez helyezik át, korábbi beosztási pótlékára, illetve címére és a címmel járó pótlékra továbbra is jogosult, valamint a korábbi szolgálati helye szintjének megfelelő munkaköri elnevezést a továbbiakban is használhatja. Ha a legfőbb ügyészségi ügyészt ügyészségi érdekből alacsonyabb szintű ügyészséghez helyezik át, legfőbb ügyészségi ügyészi illetményre továbbra is jogosult, valamint a korábbi szolgálati helye szintjének megfelelő munkaköri elnevezést a továbbiakban is használhatja. Ügyészségi érdeknek minősül különösen, ha az ügyészt alacsonyabb szintű ügyészségen vezetőnek nevezik ki, valamint ha a 25. § (2) vagy (4) bekezdésében, illetve 36. § (1) bekezdés *a)–b)* pontjában vagy a 47. § (5) bekezdésében említett okból alacsonyabb szintű ügyészségre helyezik át.

---

[9] A 2024. évi LXXIV. törvény 127. §-ának *c)* pontja alapján hatályát vesztette.

[10] A 2024. évi LXXIV. törvény 127. §-ának *d)* pontja alapján hatályát vesztette.

[11] A 2024. évi LXXIV. törvény 127. §-ának *e)* pontja alapján hatályát vesztette.

[12] A 2024. évi LXXIV. törvény 127. §-ának *f)* pontja alapján hatályát vesztette.

(6) Alacsonyabb szintű ügyészségre történő kirendelés esetén az ügyész beosztási pótléka nem változik, illetve címét és a címmel járó pótlékát megtartja, valamint a korábbi szolgálati helye szintjének megfelelő munkaköri elnevezést a továbbiakban is használhatja. Alacsonyabb szintű ügyészségre történő kirendelés esetén a legfőbb ügyészségi ügyész legfőbb ügyészségi ügyészi illetményére továbbra is jogosult, valamint a korábbi szolgálati helye szintjének megfelelő munkaköri elnevezést a továbbiakban is használhatja. Magasabb szintű ügyészségre történő kirendelés esetében az ügyész a kirendelés helyének megfelelő beosztási pótlékra jogosult; a kirendelés időtartamára az ügyészt a címpótlék nem illeti meg.

65. § (1) A 2. mellékletben meghatározott vezetői tisztséget kinevezéssel vagy megbízással betöltő ügyészt, a legfőbb ügyészségi ügyész kivételével havonta vezetői pótlék illeti meg.

(2) A vezetői pótlékot – a 2. mellékletben meghatározottak szerint – az illetményalap százalékában kell megállapítani.

(3)[13]

(4) A vezetői pótlékra való jogosultság szempontjából kiemelt járási ügyészségnek minősül az a járási ügyészség, ahol december 31-én a helyettesítésre kinevezettek kivételével az ügyészségi alkalmazottak munkaügyi statisztikában meghatározott munkajogi állományi létszáma a részmunkaidő teljes munkaidőre átszámításával (a továbbiakban: foglalkoztatottak létszáma) a harmincöt főt meghaladja, nagyobb járási ügyészségnek minősül az a járási ügyészség, ahol december 31-én a foglalkoztatottak létszáma a nyolc főt meghaladja.

(5) A vezetői pótlék csak egy jogcímen, a magasabb vezetői tisztség után jár.

66. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója – a központi költségvetésről szóló törvény ügyészségre vonatkozó költségvetési fejezetében meghatározott személyi juttatások kiemelt előirányzata terhére – a legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyész részére határozott időre, illetve a feladat ellátásának idejére kiegészítő pótlékot állapíthat meg, ha az ügyészség alaptevékenységébe tartozó munkaköri feladatai mellett sajtószóvivői, instruktori vagy más, a működéshez szükséges feladatokat rendszeresen teljesít.

(2) A kiegészítő pótlék összege az illetményalap öt százalékától harminc százalékáig terjedhet, és több feladat teljesítése esetén sem haladhatja meg az illetményalap negyven százalékát.

67. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója – a központi költségvetésről szóló törvény ügyészségre vonatkozó költségvetési fejezetében meghatározott személyi juttatások kiemelt előirányzata terhére – a legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyész részére képzettségi pótlékot állapíthat meg felsőfokú iskolarendszerű képzésben, továbbképzésben szerzett szakképesítés, szakképzettség, továbbá doktori (PhD) vagy ennél magasabb tudományos fokozat elnyerése esetén, ha a megszerzett ismeretek a munkaköre ellátásánál vagy az ügyészség feladatainak teljesítése során közvetlenül hasznosíthatók.

(2) A képzettségi pótlék összege az illetményalap tíz százalékától harminc százalékáig terjedhet.

(3) Ha a legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyész a munkáltatóval kötött tanulmányi szerződés alapján pénzügyi támogatást kap a képzettség megszerzéséhez,

[13] Az 2019. évi CXXVII. törvény 154. § *c)* pontja alapján hatályát vesztette.

addig a képzettségi pótlékra nem jogosult, amíg a havonta fizethető pótlék összege nem éri el a tanulmányi szerződés alapján számára nyújtott pénzügyi támogatás mértékét.

68. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója a legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyész részére idegennyelv-ismereti pótlékot állapíthat meg, ha munkakörében az idegen nyelvet a munkáltatói jogkör gyakorlójának rendelkezése szerint használja, és az adott nyelvből állami nyelvvizsga tételét igazoló bizonyítvánnyal vagy azzal egyenértékű igazolással rendelkezik.

(2) A pótlék minden idegen nyelv után külön-külön jár.

(3) A pótlék mértéke idegen nyelvvizsgánként havonta

a) felsőfokú komplex nyelvvizsga esetén az illetményalap nyolc százaléka, szóbeli vagy írásbeli nyelvvizsga esetén négy-négy százaléka;

b) középfokú komplex nyelvvizsga esetén az illetményalap négy százaléka, szóbeli vagy írásbeli nyelvvizsga esetén két-két százaléka.

(4) Az angol, a francia és a német nyelvnek az (1) bekezdés szerint igazolt ismeretéért a pótlék mértéke idegen nyelvvizsgánként havonta

a) felsőfokú komplex nyelvvizsga esetén az illetményalap tizenkét százaléka;

b) középfokú komplex típusú nyelvvizsga esetén az illetményalap nyolc százaléka,

c) alapfokú komplex típusú nyelvvizsga esetén az illetményalap két százaléka.

(5) Ha a legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyész a (4) bekezdésben meghatározott idegen nyelvekből szóbeli vagy írásbeli nyelvvizsgával rendelkezik, a (3) bekezdésben foglalt komplex nyelvvizsgára meghatározott mérték szerint jogosult pótlékra.

(6) Ha a legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyész ugyanazon idegen nyelvből azonos típusú, de különböző fokozatú, illetve különböző típusú és különböző fokozatú nyelvvizsgával rendelkezik, a magasabb mértékű pótlékra jogosult. Ha pedig a legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyész különböző típusú, de azonos fokozatú nyelvvizsgával rendelkezik, nem jogosult a komplex nyelvvizsgánál magasabb mértékű pótlékra.

(7) Ha a legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az ügyész – kivéve a felsőfokú szaknyelvi vizsgát – tanulmányi szerződés alapján pénzügyi támogatást kap a nyelvvizsga megszerzéséhez, idegennyelv-ismereti pótlékra mindaddig nem jogosult, amíg a havonta fizetendő pótlék együttes összege nem éri el a tanulmányi szerződés alapján kifizetett pénzügyi támogatás mértékét.

23. Egyéb javadalmazások, kedvezmények és költségtérítések

69. § A kiemelkedő, illetve tartósan jó munkát végző ügyészt a munkáltatói jogkör gyakorlója jutalomban részesítheti.

70. § (1) A huszonöt, harminc, harmincöt, negyven, illetve negyvenöt évi ügyészségi szolgálati viszonnyal rendelkező ügyésznek jubileumi jutalom jár.

(2) A jubileumi jutalom

a) huszonöt év ügyészségi szolgálati viszony esetén kéthavi,

b) harminc év ügyészségi szolgálati viszony esetén háromhavi,

c) harmincöt év ügyészségi szolgálati viszony esetén négyhavi,

d) negyven év ügyészségi szolgálati viszony esetén öthavi,

e) negyvenöt év ügyészségi szolgálati viszony esetén hathavi

illetménynek megfelelő összeg.

(3) Az ügyésznek – ha nyugdíjazásakor az ügyészségi szolgálati viszonya megszűnik – ki kell fizetni:

a) a nyugdíjazása évében esedékessé váló jubileumi jutalmat;

b) a harminc év ügyészségi szolgálati viszony után járó jubileumi jutalmat, ha a jubileumi jutalomra jogosító szolgálati viszonyából két év vagy ennél kevesebb van hátra;

c) a harmincöt és a negyven év ügyészségi szolgálati viszony után járójubileumi jutalmat, ha a jubileumi jutalomra jogosító szolgálati viszonyából három év vagy ennél kevesebb van hátra.

(4) Ha az ügyész bármely korábbi foglalkoztatási jogviszonyában jubileumi jutalomban részesült, az ugyanazon fokozat szerinti jutalom ismételten nem illeti meg.

(5) Ha az ügyészségi szolgálati viszony az ügyész halála miatt szűnik meg, a jubileumi jutalmat – a (3)–(4) bekezdésben foglalt szabály alkalmazásával – az örökösének kell kifizetni.

71. § (1) Az ügyész cafetéria-juttatásként a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 71. § (1)–(1b) bekezdésében felsorolt juttatásokra jogosult, legfeljebb az ott meghatározott mértékig. A legfőbb ügyész utasításban további választható juttatásokat is meghatározhat, illetve az egyes juttatások választható mértékét magasabban is meghatározhatja.

(2) Nem jogosult cafetéria-juttatásra a tartós külszolgálaton lévő ügyész, valamint az ügyész azon időtartam vonatkozásában, amelyre illetményre vagy átlagilletményre nem jogosult, feltéve, hogy a távollét időtartama meghaladja a harminc napot.

(3) Az ügyész írásban vagy elektronikus úton a tárgyév január 31-ig, illetve a jogviszony létesítésekor nyilatkozik arról, hogy a cafetéria-juttatás összegén belül milyen juttatásokra tart igényt. A nyilatkozat ezt követően csak akkor módosítható, ha azt a legfőbb ügyész utasításban lehetővé teszi. A legfőbb ügyész utasításban előírhatja, hogy a helyi utazásra szolgáló bérlet választására vonatkozó nyilatkozatot korábban kell megtenni.

(4) Az ügyészt megillető cafetéria-juttatás éves összegét a legfőbb ügyész határozza meg, az azonban nem lehet alacsonyabb az illetményalap ötven százalékánál, és nem lehet magasabb az illetményalap háromszorosánál. A cafetéria-juttatás éves összege biztosít fedezetet az egyes juttatásokhoz kapcsolódó, a juttatást teljesítő munkáltatót terhelő közterhek megfizetésére is.

(5) A (2) bekezdésben meghatározott esetben, illetve ha az ügyész szolgálati jogviszonya a tárgyév közben szűnik meg, az időarányos részt meghaladó mértékben igénybe vett cafetéria-juttatás értékét a távollét vége utáni első munkanapon, illetve a jogviszony megszűnésekor vissza kell fizetni, illetve – az ügyész választása szerint, ha a juttatás természete ezt lehetővé teszi – vissza kell adni (a továbbiakban együtt: visszafizetés). Nem kell visszafizetni a cafetéria-juttatás értékét, ha a jogviszony az ügyész halála miatt szűnik meg.

72. § (1) Az ügyész részére lakhatási támogatások nyújthatók, amelyek különösen a következők:

a) ügyészségi érdekű kinevezés, áthelyezés, továbbá kirendelés miatt más lakóhelyre költözéshez az ügyészség kezelésében álló lakás biztosítása – ügyészségi érdekű kirendelés kivételével – lakbér megállapításával;

b) az addigi lakóhely vagy a szolgálati hely szerinti településen, illetve azok vonzáskörzetében lakástulajdon megszerzésének, bővítésének, korszerűsítésnek támogatása kamatmentes munkáltatói kölcsönnel;

c) a lakhatással kapcsolatos költségekhez való hozzájárulás;

d) más településre költözés költségeihez való hozzájárulás.

(2) Az ügyészség kezelése alatt álló lakáshoz való bérleti jog legfeljebb az ügyész ügyészségi szolgálati viszonyának megszűnéséig maradhat fenn.

73. § (1) Az ügyész részére – az ügyészség éves költségvetésében biztosított előirányzatoktól függően, a cafetéria rendszeren kívül – egyéb juttatások is adhatók, így különösen

a) tanulmányi ösztöndíj;

b) képzési, továbbképzési és nyelvtanulási támogatás;

c) szociális, temetési segély;

d) családalapítási támogatás;

e)[14]

f) illetményelőleg;

g) az önkéntes kiegészítő pénztári tagság támogatása;

h) az ügyészségi szolgálati viszonyban töltött idő anyagi elismerése;

i)[15]

j) a helyi munkába járás támogatása.

k)[16]

(2) A nyugállományú ügyész pénzbeli és természetbeni támogatásban részesíthető.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben említett juttatások részletes feltételeit és mértékét a legfőbb ügyész – az érintett munkavállalói érdekképviseleti szervezetekkel és az Ügyészségi Alkalmazottak Országos Tanácsával egyetértésben – állapítja meg.

(4) Az ügyész a legfőbb ügyész által kiadott utasítás szerint talárt visel, amelynek költsége az ügyészség költségvetését terheli.

74. § (1) Az állam készfizető kezességet vállal az ügyész által a lakás építéséhez, vásárlásához hitelintézettől igényelt állami kamattámogatású kölcsön összegének a hitel fedezetéül szolgáló, hitelcél szerinti lakásingatlan hitelbiztosítéki értékének 60%-át meghaladó részére, legfeljebb e hitelbiztosítéki érték 100%-áig.

(2) Az állam készfizető kezességet a (1) bekezdésben foglaltakon túl annál az ügyésznél vállalhat, aki:

a) legalább hároméves ügyészségi szolgálati viszonnyal, illetve igazságügyi szolgálati jogviszonnyal rendelkezik,

b) felmentési vagy lemondási idejét nem tölti,

c) ellen nem folyik fegyelmi eljárás, nem áll fegyelmi büntetés hatálya alatt, vagy

d) nem áll büntetőeljárás hatálya alatt,

e) az (1) bekezdés szerinti, korábbi kezességvállalással biztosított hitelrészt a hitelintézetnek kiegyenlítette, illetve a vele közös háztartásban élő házas- vagy élettárs – az igénylés időpontjában – állami kezességvállalással biztosított lakáscélú hitel törlesztésére nem kötelezett,

f) a kölcsönt nyújtó hitelintézet belső szabályai szerint – saját, illetve adóstársa jövedelmi helyzetét is figyelembe véve – a kölcsön teljes összegére vonatkozóan hitelképesnek bizonyul.

---

[14] A 2025. évi XCII. törvény 57. §-ának *d)* pontja alapján hatályát vesztette.

[15] A 2025. évi XCII. törvény 57. §-ának *d)* pontja alapján hatályát vesztette.

[16] A 2025. évi XCII. törvény 57. §-ának *d)* pontja alapján hatályát vesztette.

(3) A (2) bekezdés *a)–c)* pontjában foglalt feltételek teljesülését, valamint a kezességvállalás alapjául szolgáló szolgálati viszony fennállását a munkáltatói jogkör gyakorlója igazolja.

(4) A (2) bekezdés *d)* pontjában foglalt feltétel teljesülését az ügyész hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal igazolja, a (2) bekezdés *e)* pontjában foglalt feltétel teljesüléséről az ügyész a kölcsönt nyújtó hitelintézetnek nyilatkozik.

(5) Az ügyész a munkáltatói jogkör gyakorlójának köteles bejelenteni a hitelszerződés megkötését követő öt munkanapon belül

a) a hitelszerződést kötő pénzintézet nevét, címét,

b) az állami kezességvállalással biztosított hitel nagyságát,

c) a hitel lejártának időpontját.

A fenti adatokban bekövetkezett változásokról az ügyész haladéktalanul köteles tájékoztatni a munkáltatói jogkör gyakorlóját.

75. § (1) Amennyiben az ügyész ügyészségi szolgálati viszonya a 22. § (1) bekezdésének *c)*, *f)–h)*, *j)* pontja, 24. § (1) bekezdésének *b)*, *e)–g)*, *i)* pontja, 34. §-ának *a), c), g)–k)*, *m)–o)* pontja vagy a 36. § (1) bekezdésének *c)* pontja alapján szűnik meg – ha az alkalmatlanság nem egészségügyi ok következménye –, a még fennálló állami kezesség után a központi költségvetés javára – a hitelintézet útján – egyszeri kezességvállalási díjat kell fizetnie. A kezességvállalási díj mértéke a kezességgel biztosított kötelezettség összegének kettő százaléka.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlója az ügyész ügyészségi szolgálati viszonyának az (1) bekezdés szerinti megszűnése esetén erről nyolc napon belül értesíti az ügyész által a 74. § (5) bekezdés alapján bejelentett hitelintézetet.

(3) A hitelintézet megállapítja és nyolc napon belül írásban közli az ügyésszel az (1) bekezdés szerint megfizetendő kezességvállalási díj összegét, melyet az ügyész a hitelintézeti értesítés kézhezvételétől számított harminc napon belül a folyósító hitelintézet részére megfizet.

(4) Ha az ügyész az (1) bekezdés szerinti fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, úgy a hitelintézet erről, valamint az ügyész adatairól nyolc napon belül értesíti az állami adóhatóságot.

(5) A hitelintézet a negyedévet követő hónap 15. napjáig tájékoztatja a kincstárt az ügyésznek nyújtott kölcsönök állami kezességvállalással érintett része negyedév végén fennálló állományáról, továbbá e kölcsönök számáról. Az adatgyűjtés és adatszolgáltatás egyedi azonosításra alkalmatlan módon történhet.

(6) Amennyiben az állam a készfizető kezességvállalás alapján az ügyész helyett a kezességvállalással biztosított – a hitelintézetnek meg nem térülő – összeget kifizette, illetve a (1) bekezdés szerinti egyszeri kezességvállalási díj megfizetését az ügyész elmulasztotta, akkor az ügyész ezen tartozásai a Magyar Állammal szembeni köztartozásnak minősülnek, amelyet az állami adóhatóság adók módjára hajt be.

(7) A kezességvállalásból eredő helytállási kötelezettség teljesítésének módját a Kormány rendeletben állapítja meg.

76. § (1) Az ügyészt megillető javadalmazás és egyéb pénzbeli juttatás kifizetése – az utalvány és a valuta formájában nyújtott juttatások kivételével – az általa meghatározott fizetési számlára történő átutalással vagy pénzforgalmi számláról történő készpénzkifizetés kézbesítése útján történik.

(2) A fizetési számlához kapcsolódóan az ügyész részére legfeljebb havonta a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott mértékű bankszámla-hozzájárulás adható.

(3) A munkáltató viseli az illetmény fizetési számlára történő átutalásának vagy a pénzforgalmi számláról történő készpénzkifizetés kézbesítésének a költségét.

77. § (1) A minisztériumba beosztott ügyészre és az NVVH-ba beosztott ügyészre – az NVVH elnökhelyettese kivételével – az 57–76. §-ban foglalt rendelkezéseket a (2)–(4) bekezdés szerinti eltéréssel kell alkalmazni. Az NVVH elnökhelyettesére az 57. §-ban, a 64. § (3) bekezdésében, valamint a 70–76. §-ban foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) Az ügyész a beosztási pótlékára a korábbi beosztásának megfelelően jogosult. A legfőbb ügyészségi ügyész a korábbi illetményére jogosult. Ha az ügyész korábban járási ügyészségen működött, részére a főügyészségi ügyészre vonatkozó mértékű beosztási pótlékot kell megállapítani, és a minisztériumba, valamint az NVVH-ba beosztott ügyészként eltöltött szolgálati idő tartamát főügyészségen eltöltött időnek kell tekinteni. A minisztériumba, valamint az NVVH-ba beosztott ügyész a beosztási pótlékon felül az ügyészi illetményalap összegének harminc százalékára jogosult. Ez az összeg a legfőbb ügyészségi ügyészt nem illeti meg.

(3) Az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumban és az NVVH-ban szakmai vezetői álláshelyen foglalkoztatott ügyész – a legfőbb ügyészségi ügyész kivételével – vezetői pótlékra a következők szerint jogosult:

a) a főosztályvezető vezetői pótléka az ügyészi illetményalap száz százaléka,

b) az osztályvezető vezetői pótléka az ügyészi illetményalap hatvan százaléka.

(4) Az ügyész soron kívüli előresorolására és részére cím adományozására – a minisztériumba beosztott ügyész esetén az igazságügyért felelős miniszter javaslatára, az NVVH-ba beosztott ügyész esetén az NVVH elnöke javaslatára – a legfőbb ügyész jogosult.

78. § (1) A tartós külszolgálatra kirendelt ügyész – e törvény szerint járó javadalmazáson felül – a legfőbb ügyész döntése szerint jogosult a külszolgálati tevékenységgel összefüggésben felmerülő, a nemzetközi szervezet vagy az Európai Unió által nem viselt vagy nem fedezett költségei megtérítésére.

(2) A tartós külszolgálatban eltöltött idő tartamát a kinevezés szerinti szolgálati helyen eltöltött időnek kell tekinteni.

IX. FEJEZET

A PIHENŐIDŐ

79. § (1) A legfőbb ügyészségi ügyész kivételével az 1. fizetési fokozatba tartozó ügyész alapszabadsága évi harminc munkanap, a 2. fizetési fokozattal kezdődően az alapszabadság a fizetési fokozattal azonos számú munkanappal emelkedik.

(1a) A legfőbb ügyészségi ügyész alapszabadsága három éves szolgálati időig harminc munkanap, négy év szolgálati idő után harminckét munkanap, majd ezt követően az alapszabadság 3 évenként további egy munkanappal emelkedik.

(2) Az ügyészt az ötvenedik életéve betöltésének évétől – a fizetési fokozatától, illetve az (1a) bekezdésben foglalt számítástól függetlenül – évi negyven munkanap alapszabadság illeti meg.

(3) A magasabb vezető állású és a vezető állású ügyész évi öt munkanap pótszabadságra jogosult. Az alapszabadság és a vezetői pótszabadság együttes mértéke évente a negyven munkanapot nem haladhatja meg.

(3a) Az apa gyermeke születése esetén legkésőbb a gyermeke születését követő, vagy gyermek örökbefogadása esetén legkésőbb az örökbefogadást engedélyező határozat véglegessé válását követő negyedik hónap végéig tíz munkanap szabadságra (a továbbiakban: apasági szabadság) jogosult, amelyet kérésének megfelelő időpontban, legfeljebb két részletben kell kiadni. Az apasági szabadságra az ügyészségi alkalmazott akkor is jogosult, ha a gyermeke halva születik, vagy meghal.

(4) Az ügyészt az (1)–(3a) bekezdésben meghatározott szabadságon felül megilleti a munka törvénykönyvéről szóló törvényben meghatározott pótszabadság is.

(5) Az ügyésznek az (1)–(4) bekezdésben meghatározott szabadság időtartamára a Munka Törvénykönyve szabályai szerinti díjazás jár.

(6) Az ügyészt megilleti – a Munka Törvénykönyve szabályai szerint – a munkaközi szünet, a napi munka befejezése és a másnapi munkakezdés közötti pihenőidő, a pihenőnap és munkaszüneti nap, a betegszabadság, továbbá az egyéb munkaidő-kedvezmény is.

(7) A munkáltatói jogkör gyakorlója abban az esetben is engedélyezhet az ügyész számára fizetés nélküli szabadságot, amikor azt a Munka Törvénykönyve kötelezően nem írja elő.

80. § Az ügyészségi alkalmazottak számára munkaszüneti napnak minősül az Ügyészség Napjaként minden év június 10-e, amely megemlékezés az első magyar ügyészi törvény, az 1871. évi XXXIII. törvénycikk kihirdetéséről.

X. FEJEZET

A FEGYELMI FELELŐSSÉG

81. § E fejezet rendelkezéseit a legfőbb ügyész által kinevezett ügyész fegyelmi felelősségére kell alkalmazni.

82. § (1) Fegyelmi vétséget követ el az az ügyész, aki

a) hivatali kötelességét vétkesen megszegi, vagy

b) életmódjával, illetve magatartásával hivatása tekintélyét sérti vagy veszélyezteti.

(2) A katonai ügyész a hivatásos tiszthez méltatlan magatartással elkövetett fegyelemsértésért – ha az nem minősül az (1) bekezdés szerinti fegyelmi vétségnek – a hivatásos állományú katonára vonatkozó jogszabályok előírásai szerint felel.

(3) Ha a fegyelmi vétség csekély súlyú, a fegyelmi jogkör gyakorlója a fegyelmi eljárás lefolytatásától és a fegyelmi büntetés kiszabásától eltekinthet. A fegyelmi jogkör gyakorlója az ügyészt ilyen esetben írásbeli figyelmeztetésben részesítheti. A figyelmeztetés ellen jogorvoslatnak – a fegyelmi határozatra vonatkozó szabályok szerint – akkor van helye, ha az ügyész a terhére rótt vétség elkövetését vitatja.

(4) Az ügyész a szóban elhangzott figyelmeztetés írásba foglalását igényelheti, amellyel szemben a (3) bekezdésben foglaltak szerint van helye jogorvoslatnak.

(5) A fegyelmi eljárást le kell folytatni, ha az ügyésszel szemben szándékos bűncselekmény miatt büntetőeljárás – ide nem értve a magánvádas vagy a pótmagánvádas eljárást – indult.

83. § (1) Nem indítható fegyelmi eljárás, ha a fegyelmi vétség felfedezése óta három hónap vagy annak elkövetése óta három év eltelt. A fegyelmi vétség akkor tekinthető felfedezettnek, amikor arról, illetve az elkövetésével alaposan gyanúsítható személyéről a fegyelmi jogkör gyakorlója vagy annak szolgálati felettese tudomást szerzett.

(2) Ha az ügyész fegyelmi vétséget megvalósító magatartása miatt büntetőeljárás vagy szabálysértési eljárás indult,

a) szabálysértési eljárásban a felelősséget megállapító vagy eljárást megszüntető jogerős határozat, büntetőeljárásban a bíróság jogerős ügydöntő határozata vagy véglegessé vált eljárást megszüntető határozata, valamint a nyomozás során hozott, további jogorvoslattal nem támadható eljárást megszüntető határozat munkáltatóval való közlésétől számított három hónapon túl, vagy

b) ha az eljárás az (1) bekezdés szerinti hároméves időtartamon túl fejeződik be, akkor az *a)* pont szerinti határozat meghozatalától számított egy éven túl

nincs helye fegyelmi felelősségre vonásnak.

84. § (1) Az ügyésszel szemben kiszabható fegyelmi büntetések:

a) feddés;

b) megrovás;

c) a legfőbb ügyész által adományozott elismerés – ideértve a címet is – visszavonása;

d) egy fizetési fokozattal való visszavetés;

e) két fizetési fokozattal való visszavetés;

f) alacsonyabb munkakörbe helyezés, illetve vezetői tisztségből való felmentés;

g) hivatalvesztés.

(1a) A legfőbb ügyészségi ügyész esetében az egy fizetési fokozattal való visszavetés fegyelmi büntetés helyett legfeljebb egyévi, két fizetési fokozattal való visszavetés helyett legfeljebb kétévi időtartamra illetménycsökkentés fegyelmi büntetést kell kiszabni, a csökkentés mértéke az illetmény öt százalékáig terjedhet.

(2) Az elismerés visszavonása az (1) bekezdés *d)–g)* pontjában meghatározott fegyelmi büntetésekkel együttesen is kiszabható.

(3) Az alacsonyabb munkakörbe helyezés csak az ügyész képesítésének megfelelő munkakörbe történhet, s az mind határozott, mind pedig határozatlan időre kiszabható. Az alacsonyabb munkakörbe helyezés más – az ügyész szolgálati helyével vagy lakóhelyével azonos helységben lévő – szolgálati helyre is történhet.

(4) A fegyelmi büntetés kiszabásánál figyelembe kell venni a kötelezettségszegés súlyát, következményeit és a vétkesség fokát.

85. § (1) A fegyelmi jogkört gyakorolja:

a) a legfőbb ügyész – a legfőbb ügyészségi főosztályi szervezetbe tartozó osztályvezető ügyész kivételével – a magasabb vezető állású ügyészek felett;

b) a legfőbb ügyész helyettes és a főtitkár a titkárságán szolgálatot teljesítő ügyészek felett;

c) a főosztályvezető ügyész a vezetése alatt álló főosztály *a)* pontban nem említett ügyészei felett;

d) a főosztályi szervezetbe nem tartozó legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyész a vezetése alatt álló osztály ügyészei felett;

e) a fellebbviteli főügyész a vezetése alatt álló fellebbviteli főügyészség *a)* pontban nem említett ügyészei felett;

f) a főügyész a vezetése alatt álló főügyészség *a)* pontban nem említett ügyészei és a főügyészség alá rendelt járási ügyészségek ügyészei felett.

(2) Az 84. § (1) bekezdés *c)–g)* pontjában meghatározott fegyelmi büntetés kiszabására az (1) bekezdés *b)–f)* pontjában említett esetben is csak a legfőbb ügyész jogosult.

(3) A legfőbb ügyész az (1) bekezdés *b)–f)* pontjában említett esetben hatáskörébe vonhatja a fegyelmi jogkör gyakorlását.

86. § (1) A fegyelmi eljárást a 85. § (1) bekezdésében említett fegyelmi jogkört gyakorló személy rendeli el indokolt írásbeli határozattal. A határozatot a fegyelmi eljárás alá vont ügyésznek kézbesíteni kell. A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

(2) A fegyelmi eljárást hatvan nap alatt kell lefolytatni. A fegyelmi jogkör gyakorlója a határidőt a fegyelmi biztos javaslatára egy alkalommal harminc nappal meghosszabbíthatja.

(3) A fegyelmi eljárást fel lehet függeszteni, ha az ügyben büntetőeljárás, illetve szabálysértési eljárás is indult, vagy szakértői vélemény beszerzése miatt szükséges.

(4) A fegyelmi eljárást folytatni kell, ha a felfüggesztés oka megszűnt. A felfüggesztés tartama a fegyelmi eljárás lefolytatására nyitva álló határidőbe nem számít be.

(5) Az ügyésszel szemben elrendelt fegyelmi eljárások egyesíthetők, az ügyésszel szemben elrendelt fegyelmi eljárás elkülöníthető. Az egyesítéssel és az elkülönítéssel szemben jogorvoslatnak nincs helye.

87. § (1) A fegyelmi eljárás alá vont ügyészt a fegyelmi jogkör gyakorlója az állásából felfüggeszti, ha az ügyészt letartóztatták, vele szemben olyan bűnügyi felügyeletet rendeltek el, amelynek során a bíróság előírta számára, hogy meghatározott területet, lakást, egyéb helyiséget, intézményt, vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el, vagy előzetes kényszergyógykezelését rendelték el. A felfüggesztést a legfőbb ügyész akkor is elrendelheti, ha az ügyész büntetőeljárás – ide nem értve a magánvádas vagy a pótmagánvádas eljárást – hatálya alatt áll, továbbá ha az ügyész jelenléte a tényállás tisztázását gátolná, vagy a fegyelmi vétség súlya és jellege a szolgálati helyétől való távoltartását indokolja. A felfüggesztésről hozott határozat ellen az eljárás alá vont ügyész és képviselője a határozat közlésétől számított nyolc napon belül a fegyelmi határozatra vonatkozó szabályok szerint jogorvoslattal élhet, amelynek nincs halasztó hatálya.

(2) Az állásból történő felfüggesztést meg kell szüntetni, ha annak indoka már nem áll fenn.

(3) A felfüggesztés idejére az ügyészt alapilletményének és rendszeres bérpótlékainak megfelelő összegű munkabér illeti meg. Ennek ötven százalékát a felfüggesztés megszüntetéséig vissza lehet tartani. A teljes összeget kell visszatartani a hivatalvesztés büntetést kiszabó fegyelmi határozat kézbesítésétől annak jogerőre emelkedéséig. A munkabér visszatartása ellen nincs helye jogorvoslatnak.

(4) Nem jár munkabér a felfüggesztésnek arra az időtartamára, amely alatt a munkabérre az ügyész akkor sem lenne jogosult, ha felfüggesztésre nem került volna sor.

(5) A visszatartott munkabért a fegyelmi határozat jogerőre emelkedése után ki kell fizetni, kivéve ha a fegyelmi eljárás hivatalvesztés büntetés kiszabásával zárult, vagy az ügyész ügyészségi szolgálati viszonya a 34. § (1) bekezdés *i)* pontja alapján szűnt meg. Ugyanígy kell eljárni, ha az ügyész ügyészségi szolgálati viszonya időközben megszűnt. Ha pedig az ügyész munkabére a fegyelmi büntetés következtében csökkent, a visszatartott összeget az új munkabér alapulvételével kell kifizetni.

88. § (1) A fegyelmi jogkör gyakorlója a fegyelmi vétség kivizsgálásával fegyelmi biztost bíz meg. Fegyelmi biztos nem lehet az eljárás alá vont ügyész irányítása, illetve felügyelete alá tartozó ügyészségi alkalmazott. Ha e feltételnek megfelelő fegyelmi biztos

nem jelölhető ki, a fegyelmi biztost másik fegyelmi jogkört gyakorló irányítása, illetve felügyelete alá tartozó, a fegyelmi eljárás alá vont ügyésznél magasabb beosztású ügyészségi alkalmazottak közül a legfőbb ügyész jelöli ki.

(2) A fegyelmi biztos köteles a tényállás megállapításához szükséges valamennyi körülményt tisztázni. Ennek érdekében meghallgatja az eljárás alá vont ügyészt, tanúkat hallgathat meg, szakértő közreműködését veheti igénybe, és egyéb bizonyítást végezhet.

(3) A fegyelmi jogkör gyakorlója az eljárás alá vont ügyészt az érdemi döntés meghozatala előtt meghallgatja.

89. § Az eljárás alá vont ügyész képviseletével a fegyelmi jogkör gyakorlójánál alacsonyabb munkakört betöltő ügyészt vagy ügyvédet bízhat meg. Az ügyész kérelmére a fegyelmi eljárás során az ügyészségen működő munkavállalói érdekképviseleti szerv részvételét, illetve képviseleti jogának gyakorlását biztosítani kell.

90. § (1) Az eljárás alá vont ügyész meghallgatását úgy kell kitűzni, hogy azon képviselője, illetve az érdekképviseleti szerv nevében eljáró személy is jelen lehessen. A meghallgatáson az ügyésszel és képviselőjével, illetve az érdekképviseleti szerv nevében eljáró személlyel közölni kell a fegyelmi vétség elkövetésére vonatkozó adatokat, elébe kell tárni a bizonyítékokat, biztosítani kell, hogy az ügy iratait megtekinthesse, és védekezését, valamint bizonyítási indítványát előadhassa.

(2) Ha az eljárás alá vont ügyész meghallgatására tartós akadályoztatása miatt az eljárás időtartama alatt nem kerülhet sor, a fegyelmi vétség elkövetésével kapcsolatos megállapításokat és azok bizonyítékait írásban kell vele közölni, és nyolc nap határidő kitűzésével fel kell hívni, hogy védekezését terjessze elő. Ha az ügyész alapos okból védekezését ily módon sem tudja közölni, az eljárást az akadály megszűnéséig fel kell függeszteni. A felfüggesztett eljárásra a 86. § (4) bekezdésében írtakat kell alkalmazni.

(3) A fegyelmi határozat meghozatalát nem akadályozza, hogy az eljárás alá vont ügyész alapos ok nélkül a meghallgatáson nem jelenik meg, vagy írásbeli védekezését a megjelölt határidőn belül nem terjeszti elő.

91. § (1) A fegyelmi eljárás során lefolytatott bizonyításról és az ügyész meghallgatásáról jegyzőkönyvet kell felvenni.

(2) A fegyelmi eljárás alá vont ügyész és a képviselője a fegyelmi ügy irataiba betekinthet, azokról feljegyzést, másolatot készíthet.

92. § (1) Fegyelmi jogkör gyakorlójaként, fegyelmi biztosként és jegyzőkönyvvezetőként nem járhat el az, aki az eljárás alá vont ügyész hozzátartozója [155. § (1) bekezdés] vagy akitől az eljárásban való elfogulatlan részvétel nem várható el.

(2) Elfogultsági kifogást az eljárás alá vont ügyész, annak képviselője, illetve az érdekképviseleti szerv nevében eljáró személy jelenthet be.

(3) A legfőbb ügyésszel – mint fegyelmi jogkör gyakorlójával – szemben bejelentett elfogultsági kifogást maga a legfőbb ügyész, a fegyelmi jogkör más gyakorlójával szemben bejelentett elfogultsági kifogást pedig a szolgálati felettes bírálja el. Ha a legfőbb ügyész, illetve a szolgálati felettes az elfogultsági kifogásnak helyt ad, a fegyelmi eljárást

a) a legfőbb ügyész helyett a legfőbb ügyész helyettes,

b) a fegyelmi jogkör más gyakorlója helyett pedig a szolgálati felettes

folytatja le, illetve hoz a fegyelmi ügyben határozatot.

(4) A fegyelmi biztossal és a jegyzőkönyvvezetővel szemben bejelentett elfogultsági kifogást a fegyelmi jogkör gyakorlója bírálja el. Ha az elfogultsági kifogásnak helyt ad, más fegyelmi biztost, illetve jegyzőkönyvvezetőt bíz meg.

(5) Az elfogultsági kifogás elbírálásának eredménye ellen külön jogorvoslatnak nincs helye.

93. § (1) A fegyelmi jogkör gyakorlója határozatával a fegyelmi eljárás alá vont ügyészt a fegyelmi vétségben vétkesnek mondja ki, és büntetést szab ki, vagy a 82. § (3) bekezdése alapján a fegyelmi büntetés kiszabásától eltekint, és figyelmeztetést alkalmaz. Meg kell szüntetnie a fegyelmi eljárást, ha az eljárás alá vont ügyész ügyészségi szolgálati viszonya a határozat közlése előtt megszűnt, továbbá ha megállapítást nyert, hogy az eljárás alá vont ügyész a terhére rótt fegyelmi vétséget nem követte el, vagy annak elkövetése nem bizonyítható, illetve az elévült.

(2) Ha a fegyelmi eljárás tárgyává tett kötelességszegés miatt a büntetőbíróság jogerős ügydöntő határozatával már megállapította az ügyész felelősségét, a fegyelmi jogkör gyakorlója nem állapíthatja meg, hogy az eljárás alá vont ügyész nem követte el a terhére rótt fegyelmi vétséget.

(3) A hivatalvesztés fegyelmi büntetés esetén az ügyész állásából való felfüggesztését fenn kell tartani, vagy el kell rendelni. Más fegyelmi büntetés kiszabása esetén a felfüggesztést meg kell szüntetni.

94. § (1) A legfőbb ügyész helyettes, a főtitkár, a főosztályvezető ügyész, a főosztályi szervezetbe nem tartozó legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyész, a fellebbviteli főügyész és a főügyész által hozott fegyelmi határozat ellen az eljárás alá vont ügyész és képviselője a határozat kézbesítésétől számított tizenöt nap alatt a legfőbb ügyészhez kifogással élhet.

(2) A legfőbb ügyész a kifogást elutasítja, vagy annak helyt ad, s a határozatot egészben vagy részben az ügyész javára megváltoztatja, megalapozatlanság esetén pedig a határozatot hatályon kívül helyezi, és a fegyelmi jogkör gyakorlóját új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja. Az új eljárásra a 86. § (2) bekezdésében meghatározott határidők, egyebekben a fegyelmi eljárás szabályai vonatkoznak.

(3) A legfőbb ügyész határozata ellen az eljárás alá vont ügyész és képviselője a határozat kézbesítésétől számított tizenöt nap alatt a bírósághoz fordulhat.

95. § (1) A fegyelmi határozatot az ellene benyújtott jogorvoslat jogerős elbírálásáig nem lehet végrehajtani. Ha azonban az ügyész a fegyelmi határozat jogerőre emelkedése előtt az ügyészségi szolgálati viszonyát megszünteti, vagy az ügyészt a 25. § (3) bekezdése szerinti esetben a legfőbb ügyész felmenti, a határozat azonnal végrehajthatóvá válik.

(2) A hivatalvesztést kiszabó fegyelmi határozat a szülési szabadság tartama alatt nem hajtható végre.

96. § (1) Az ügyész a hivatalvesztés fegyelmi büntetésnél három évig, a vezetői tisztségből való felmentés, alacsonyabb munkakörbe helyezés, egy fizetési fokozattal való visszavetés, két fizetési fokozattal való visszavetés – legfőbb ügyészségi ügyész esetében egyévi illetménycsökkentés, kétévi illetménycsökkentés –, az elismerés visszavonása fegyelmi büntetésnél két évig, megrovás esetén egy évig a fegyelmi büntetés hatálya alatt áll. Ha az ügyész a büntetés hatályának eltelte előtt jogerősen újabb fegyelmi büntetésben részesül, az új büntetésre előírt határidővel büntetésének hatálya meghosszabbodik. Az ügyész a hatályos fegyelmi büntetéséről köteles számot adni. Ha az ügyészségi szolgálati viszony hivatalvesztés miatt szűnt meg, a volt ügyésszel a büntetés hatályának fennálltáig újabb ügyészségi szolgálati viszony nem létesíthető.

(2) A fegyelmi büntetés hatálya alatt álló ügyész

a) magasabb beosztásba nem kerülhet,

b) vezetői tisztségbe nem nevezhető ki,

c) magasabb fizetési fokozatba nem sorolható,

d) az e törvényben meghatározott címet nem szerzi meg, illetve az részére nem adományozható.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott időtartam elteltével a fegyelmi büntetést a személyi nyilvántartásból törölni kell.

(4) A fegyelmi büntetés hatálya alól az arra érdemes ügyészt kérelmére a fegyelmi büntetés kiszabására jogosult fegyelmi jogkört gyakorló személy mentesítheti, ha a büntetés időbeli hatályának fele eltelt, feltéve, hogy az ügyész újabb fegyelmi büntetésben nem részesült.

(5) A fegyelmi büntetés hatálya miatt elmaradt magasabb fizetési fokozatba történő előresorolás a mentesülés vagy a mentesítés időpontjában esedékes. A következő előresorolás időpontját – a fegyelmi büntetés hatálya miatti szünetelés figyelmen kívül hagyásával – az eredeti időponttól számítva kell megállapítani.

97. § (1) A bíróság által el nem bírált jogerős fegyelmi határozat ellen az eljárás alá vont ügyész és képviselője a határozat jogerőre emelkedésétől számított hat hónapon belül új eljárást kezdeményezhet, ha olyan tényre vagy bizonyítékra, illetve jogerős határozatra hivatkozik, amelyet korábban nem bíráltak el, feltéve, hogy elbírálás esetén az reá nézve kedvezőbb határozatot eredményezett volna.

(2) Az új eljárást a sérelmezett határozat meghozatalára jogosult fegyelmi jogkört gyakorlónál kell kezdeményezni. A kérelmet elutasító határozat ellen a fegyelmi határozatra vonatkozó szabályok szerint jogorvoslatnak van helye. Az eljárásra a fegyelmi eljárás szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(3) Ha az ügyész az új eljárás kezdeményezésére okot adó körülményről csak hat hónap után szerzett tudomást, vagy csak később jutott abba a helyzetbe, hogy új eljárást kezdeményezzen, a határidőt ettől az időponttól kell számítani. A megtámadott határozat jogerőre emelkedésétől számított három év eltelte után új eljárás nem kezdeményezhető.

(4) A magasabb vezető állású ügyész és a vezető állású ügyész, továbbá – az új eljárásnak hat hónap utáni kezdeményezése esetén – a többi ügyész nem követelheti az eredeti munkakörben vagy szolgálati helyen történő további foglalkoztatását, s hat hónapon túli időre munkabér-követelést sem támaszthat.

(5) Az ügyész az ügyészségi szolgálati viszonyának helyreállítása helyett a felmentés esetén egyébként járó végkielégítés kétszeres összegére tarthat igényt.

98. § A bíróság által fegyelmi ügyben hozott jogerős határozat elleni perújítás során a 97. § (4)–(5) bekezdésében foglalt rendelkezést is alkalmazni kell.

99. § A fegyelmi eljárás lefolytatásával kapcsolatos indokolt költségeket az ügyészség viseli. Ha azonban az ügyész fegyelmi felelősségét jogerősen megállapították, az ügyész köteles megtéríteni az általa indítványozott eljárási cselekmények költségeit, illetve a részéről igénybe vett képviselő költségeit.

XI. FEJEZET

A KÁRTÉRÍTÉSI FELELŐSSÉG ÉS A SÉRELEMDÍJRA JOGOSULTSÁG

100. § (1) Az ügyész az ügyészségi szolgálati viszonyából eredő kötelességének vétkes megszegésével okozott kárért kártérítési felelősséggel tartozik, továbbá tőle az okozott személyiségi jogsértés miatt sérelemdíj megfizetése követelhető.

(2) Az ügyész vétkességét, a kár bekövetkeztét, illetve mértékét, az okozati összefüggést, valamint a személyiségi jogi jogsértést a munkáltatónak kell bizonyítania.

101. § (1) Gondatlan károkozás, illetve személyiségi jogsértés esetén – a (2) bekezdésben foglalt esetek kivételével – a kártérítés, illetve a sérelemdíj mértéke az ügyész egyhavi illetményének ötven százalékát nem haladhatja meg.

(2) Gondatlan károkozás, illetve személyiségi jogsértés esetén az ügyész háromhavi illetménye erejéig felel, illetve kötelezhető sérelemdíj megfizetésére, amennyiben

a) a kárt, illetve a személyiségi jogsértést súlyos gondatlanságával, illetve az ellenőrzési kötelezettség elmulasztásával vagy hiányos teljesítésével okozta;

b) a kár, illetve a személyiségi jogsértés olyan – jogszabályba ütköző – utasítása teljesítéséből keletkezett, amelynek következményeire az utasított ügyész előzőleg a figyelmét felhívta.

102. § Szándékos károkozás, illetve személyiségi jogsértés esetén az ügyész a teljes kárt köteles megtéríteni, illetve a sérelemdíj megfizetésére – illetménye összegétől függetlenül – köteles.

103. § A munka törvénykönyve rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni

a) a megőrzésre átadott, visszaszolgáltatási vagy elszámolási kötelezettséggel átvett dologban bekövetkezett hiányért és a megőrzésre átadott dologban megrongálódása folytán keletkezett kárért való felelősségre;

b) az együttesen okozott kárért való felelősségre, illetve személyiségi jogsértésre;

c) a leltárhiányért fennálló felelősségre.

104. § (1) A legfőbb ügyész helyettes kártérítési felelősségét, illetve sérelemdíj megfizetésére kötelezhetőségét a legfőbb ügyész, a többi ügyész kártérítési felelősségét, illetve sérelemdíj megfizetésére kötelezhetőségét pedig a fegyelmi jogkör gyakorlója kártérítési, illetve sérelemdíj megfizetésére kötelező határozattal állapítja meg.

(2) A kártérítési felelősség, illetve a sérelemdíj megfizetésére kötelezhetőség megállapítására, a kártérítési, illetve sérelemdíj megfizetésére kötelező határozat elleni jogorvoslatra a fegyelmi eljárás szabályait kell megfelelően alkalmazni a következő eltérésekkel

a) a kártérítési, illetve sérelemdíj megfizetésére kötelező határozat az elévülési időn belül hozható meg;

b) a legfőbb ügyész helyettes a vele szemben hozott kártérítési, illetve sérelemdíj megfizetésére kötelező határozat ellen annak közlését követő tizenöt napon belül közvetlenül a bírósághoz fordulhat.

(3) Ha az ügyész ügyészségi szolgálati viszonya a kártérítési, illetve a sérelemdíj megfizetésére kötelező határozat közlése előtt megszűnt, az általa okozott kár megtérítése, illetve sérelemdíj megfizetése iránti igényét a munkáltató a bíróság előtt érvényesítheti.

105. § Az ügyészségnek az ügyésszel szemben az ügyészségi szolgálati viszonyból eredő kártérítési felelősségére, illetve sérelemdíjra kötelezhetőségére és a kártérítés, illetve sérelemdíj megfizetése iránti igény érvényesítésének rendjére a Munka Törvénykönyvének a munkáltató kártérítési felelősségére, illetve a sérelemdíjra kötelezhetőségére vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni.

105/A. § Az okozott személyiségi jogsértés sérelemdíjon kívüli egyéb jogkövetkezményeire a Polgári Törvénykönyv szabályai irányadóak.

XII. FEJEZET

A JOGVITÁK

106. § (1) Az ügyész az ügyészségi szolgálati viszonyából keletkező, valamint a munkáltatói jogkör gyakorlójának intézkedése vagy az intézkedés elmulasztása miatti igényének érvényesítése érdekében bírósághoz fordulhat. A jogvitára az e törvényben meghatározott eltérésekkel a munka törvénykönyvének a munkajogi igény érvényesítésére vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

(2) Nem kezdeményezhető jogvita

a) az Országgyűlésnek a legfőbb ügyész, illetve a köztársasági elnöknek a legfőbb ügyész helyettes megbízatása megszüntetésével kapcsolatos intézkedése miatt;

b) a munkáltatói jogkör gyakorlójának mérlegelési jogkörébe tartozó döntés vagy annak elmulasztása miatt, kivéve, ha a munkáltatói jogkör gyakorlója a döntésének kialakítására irányadó szabályokat megsértette;

c) ha azt e törvény kizárja.

XIII. FEJEZET

A SZEMÉLYI NYILVÁNTARTÁS

107. § (1) A munkáltató az ügyészről – az ügyészségi szolgálati viszonyból származó jogosultságok és kötelezettségek megállapításához – az 3. mellékletben meghatározott, valamint a (4) bekezdés szerinti iratokban szereplő adatokat kezelheti (személyi nyilvántartás).

(2) A munkáltató az ügyészre vonatkozó adatok közül az ügyész hozzájárulása nélkül – közérdekből – adhat tájékoztatást az ügyész nevéről, szolgálati helyéről és beosztásáról, valamint – ha törvény azt megengedi – egyéb adatairól.

(3) A személyi nyilvántartás – e törvény felhatalmazásának hiányában – más nyilvántartási rendszerrel nem kapcsolható össze. Az ügyész személyi nyilvántartásából az adatkezelést elrendelő törvény szerint elengedhetetlenül szükséges célból, mértékben és ideig

a) a központosított illetményszámfejtést végző szerv részére,

b) az elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatás biztosításához a bizalmi szolgáltató részére,

c) az ingatlan-nyilvántartási informatikai rendszer használatához az ingatlanügyi hatóság részére

lehet adatot továbbítani.

(4) Az ügyész ügyészségi szolgálati viszonyával kapcsolatos iratok közül a személyi adatlapot, a kinevezéshez szükséges iratokat, a bűnügyi nyilvántartó szerv által kiállított hatósági erkölcsi bizonyítványt, a pályaalkalmassági vizsgálat alapján készített véleményt, az önéletrajzot, a fényképet, a kinevezési (megbízási), kinevezés-módosító okiratot, az esküokmányt, a besorolásról, az áthelyezésről, kirendelésről rendelkező és a kitüntetésről (elismerésről) szóló iratokat, a szervezett kötelező és fakultatív képzésekre vonatkozó adatokat, az azokon való részvételt igazoló okiratokat, a minősítést, a hatályban lévő fegyelmi büntetést kiszabó határozatot, valamint az ügyészségi szolgálati viszonyt megszüntető iratot együttesen kell tárolni.

(5) A személyi adatlapon a 3. mellékletben meghatározott, valamint a (4) bekezdés szerinti iratokban szereplő adatok rögzíthetők.

(6) A személyi nyilvántartás központi feladatait a Legfőbb Ügyészség, helyi feladatait az ügyész szolgálati helye szerinti fellebbviteli főügyészség, illetve főügyészség látja el. A minisztériumba beosztott ügyész adatait a minisztériumban kell nyilvántartani. Az NVVH-ba beosztott ügyész adatait az NVVH-ban kell nyilvántartani.

(7) A személyi nyilvántartást – ideértve a (4) bekezdésben szereplő iratokat is – az ügyész ügyészségi szolgálati viszonyának megszűnését követően – a 49. § (4) bekezdésében meghatározott kivétellel – ötven évig kell megőrizni.

108. § (1) Az ügyészről készült személyi nyilvántartásba – ideértve a 107. § (4) bekezdésében szereplő iratokat is – betekinthetnek

a) az ügyész;

b) az ügyész szolgálati felettesei;

c) a személyügyi, a képzési feladatok intézésével megbízott ügyészségi alkalmazott;

d) e törvényben vagy az ügyész által erre felhatalmazott más személy.

(2) Az ügyész jogosult a róla nyilvántartott helytelen adat helyesbítését, a jogellenesen nyilvántartott adat törlését kérni, továbbá a jogellenesen kért adat közlését megtagadni. A munkáltató köteles a helytelen adatot haladéktalanul helyesbíteni, illetve törölni.

(3) Az ügyész köteles a róla nyilvántartott adatokban bekövetkezett változást haladéktalanul a munkáltatói jogkör gyakorlójának írásban bejelenteni.

(4)[17]

XIII/A. FEJEZET[18]

XIV. FEJEZET

AZ ALÜGYÉSZ ÉS AZ ÜGYÉSZSÉGI FOGALMAZÓ ÜGYÉSZSÉGI SZOLGÁLATI VISZONYA

109. § (1) Ügyészségi fogalmazóvá azt az egyetemi jogi végzettséggel rendelkező magyar állampolgárt lehet kinevezni, aki nem áll cselekvőképességet érintő gondnokság vagy támogatott döntéshozatal hatálya alatt. A katonai ügyészségi fogalmazóvá történő kinevezés további feltétele, hogy a kinevezendő személy a Magyar Honvédség hivatásos állományú tisztje legyen.

(2) Az alügyész kinevezésének az (1) bekezdésben meghatározottakon túl további feltétele, hogy a kinevezendő személy három év joggyakorlattal és jogi szakvizsgával rendelkezzék.

(3) Az alügyészek és az ügyészségi fogalmazók nem lehetnek tagjai pártnak és nem folytathatnak politikai tevékenységet.

110. § (1) Az alügyészt és az ügyészségi fogalmazót a legfőbb ügyész nevezi ki és menti fel.

(2) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó kinevezése határozatlan időre vagy legfeljebb ötévi határozott időre szólhat. A határozott idejű ügyészségi szolgálati viszony tartama a meghosszabbításokkal együtt sem haladhatja meg az öt évet.

---

[17] Az 2024. évi XVII. törvény 61. §-a alapján hatályát vesztette.

[18] A 2025. évi XCII. törvény 57. §-ának *e)* pontja alapján hatályát vesztette.

(2a) Tartósan távollévő helyettesítése esetén az ügyészségi szolgálati viszony a (2) bekezdéstől eltérő határozott időre is létesíthető, illetve meghosszabbítható.

(2b) Az ügyészségi fogalmazó és az alügyész kinevezésekor az ügyészségi szolgálati viszony létesítésével egyidejűleg próbaidő is kiköthető. A próbaidő tartama legfeljebb hat hónapig terjedhet, amely nem hosszabbítható meg.

(3) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó az eskütételt követően kezdi meg működését. Az eskü szövege az egyes közjogi tisztségviselők esküjéről és fogadalmáról szóló 2008. évi XXVII. törvényben foglalt eskü szövegéből és az annak zárómondatát megelőző következő szövegből áll:

„A hatáskörömbe tartozó ügyekben részrehajlás nélkül, lelkiismeretesen, kizárólag a törvényeknek megfelelően járok el; hivatali kötelességeimet pontosan, lelkiismeretesen teljesítem.”

(4) Az egyes közjogi tisztségviselők esküjéről és fogadalmáról szóló 2008. évi XXVII. törvényben foglalt eskü szövegében szereplő tisztség megnevezése a (3) bekezdés szerinti eskü tétele során az eskütevő tisztségétől függően: alügyész vagy ügyészségi fogalmazó.

111. § Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó kirendelésére az ügyész kirendelésére vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a kirendelésük esetén a napidíj összegét a 113. § szerint kell megállapítani.

111/A. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója az alügyész és az ügyészségi fogalmazó teljesítményét évente értékeli. A teljesítményértékelés eredményét a minősítés során figyelembe kell venni.

(2) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó mentesül a teljesítményértékelés alól

a) az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőző hat évben, kivéve, ha a teljesítményértékelés eredményének megváltoztatását valószínűsítő körülmény merül fel, vagy az alügyész, az ügyészségi fogalmazó a teljesítményértékelését maga kéri,

b) a próbaidő alatt, vagy

c) ha egy éven belül minősítésére került sor.

(3) A teljesítményértékelés soron kívül végezhető el, ha a teljesítményértékelés eredményének megváltoztatását valószínűsítő körülmény merült fel.

(4) A teljesítményt nem kell külön értékelni, ha a minősítés fél éven belül esedékes; ilyen esetben a teljesítmény értékelése a minősítéssel egyidejűleg is elvégezhető.

(5) A teljesítményértékelés alapján jutalom fizethető.

(6) A teljesítményértékelés és a minősítés alapján az alügyész és az ügyészségi fogalmazó alapilletménye – a besorolása szerinti fizetési fokozathoz tartozó alsó és felső határ között – módosítható.

(7) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó a teljesítményértékelés hibás vagy valótlan ténymegállapításának, illetve a személyiségi jogát sértő megállapításának a megsemmisítése iránt – ha azt az értékelő az ismertetéstől számított 15 napon belül nem változtatja meg, az ezt követő 30 napon belül – bírósághoz fordulhat.

(8) A teljesítményértékelés részletes szabályait a legfőbb ügyész utasításban határozza meg.

112. § (1) Az ügyészségi fogalmazót alügyésszé történő kinevezését megelőzően kell minősíteni.

(2) Az alügyészt

a) határozatlan időre szóló kinevezés esetén a kinevezést követő három év letelte előtt, azt követően – az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőző hat év kivételével – nyolc évenként, és

b) az ügyészi tisztségre történő pályázatának benyújtását követő két héten belül minősíteni kell, feltéve, hogy az előző minősítés ismertetése óta egy év eltelt.

(3) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó minősítésére egyebekben az 50. § (2) bekezdés *c)* pontját, az 50. § (3)–(6) bekezdését valamint az 51–52. §-t, a határozatlan időre kinevezett alügyész és a határozatlan időre kinevezett ügyészségi fogalmazó minősítésére az 50. § (2) bekezdés *a)*–*b)* pontját is megfelelően alkalmazni kell.

112/A. § (1) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó köteles a részére előírt képzésen, illetve rendszeres továbbképzésen részt venni.

(2) Ha az alügyész, az ügyészségi fogalmazó képzési kötelezettségének önhibájából nem tesz eleget, nem nevezhető ki magasabb munkakörbe.

(3) A képzés rendszerének és a képzési kötelezettség teljesítésének szabályait a legfőbb ügyész utasításban határozza meg.

113. § (1) Az alügyészt és az ügyészségi fogalmazót hat órát meghaladó belföldi kiküldetés esetén – az élelmezéssel kapcsolatos többletköltségek fedezésére – napidíjként az illetményalap egy munkanapra eső részének a tíz százaléka illeti meg. Ha a kiküldetésben töltött idő a hat órát nem haladja meg, de a négy órát eléri, a napidíj fele jár.

(2) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó belföldi kiküldetésére egyebekben az 57. § (1)–(3), (5)–(7) bekezdésének a rendelkezéseit kell alkalmazni.

114. § (1) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó szolgálati viszonya alapján havonta alapilletményre, továbbá – ha a folyósítás e törvényben meghatározott feltételei fennállnak – beosztási pótlékra és címpótlékra jogosult. A beosztási pótlék és a címpótlék az illetmény része. Az alapilletmény összege nem lehet kevesebb, mint a kötelező legkisebb munkabér (minimálbér), illetve a garantált bérminimum összege.

(2) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó alapilletményét a munkaköre alapján meghatározott megfelelő fizetési osztályba, ezen belül a szolgálati ideje alapján meghatározott megfelelő fizetési fokozatba való besorolással kell megállapítani. Az alapilletmény megállapításának alapjául az illetményalap szolgál; az alapilletményt az illetményalap és az egyes fizetési fokozatok szorzószámai alapján kell megállapítani.

(3) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó alapilletményét a besorolása szerinti fizetési fokozathoz tartozó alsó és felső határ között kell megállapítani úgy, hogy annak összege elérje legalább az alsó határt, de ne haladja meg a felső határt. Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó a besorolása szerinti fizetési fokozathoz tartozó alsó határ szerinti alapilletményre alanyi jogon jogosult.

(4) A munkáltatói jogkör gyakorlója a (3) bekezdésben meghatározott alapilletményt tárgyévre vonatkozóan az ügyészségi alkalmazott tárgyévet megelőző teljesítményértékelése vagy minősítése alapján a besorolása szerinti fizetési fokozathoz tartozó alsó és felső határ között módosíthatja. A teljesítményértékelésen és minősítésen túl a munkáltatói jogkör gyakorlója a következő szempontokat veszi figyelembe:

a) a munkakörre előírt képesítés megszerzése során elért tanulmányi eredmény,

b) az ügyészi szervezetben szerzett szakmai tapasztalat,

c) az ügyészi szervnek nem minősülő, egyéb munkáltatónál szerzett, a munkaköre alapján ellátott feladatok szempontjából jelentős tapasztalat,

d) az alügyész, az ügyészségi fogalmazó által szerzett végzettség, egyéb képesítés, nyelvtudás,

e) a munkavégzés színvonala,

f) a munkakör ellátásához kapcsolódó fizikai, pszichés és munkakörnyezetből adódó terhelés, és

g) a munkakör ellátásához kapcsolódó felelősség.

(5) Az alügyészt az I. fizetési osztályba kell besorolni, amely tekintetében a fizetési fokozatokat a 4. melléklet tartalmazza. Az ügyészségi fogalmazót a II. fizetési osztályba kell besorolni, amely tekintetében a fizetési fokozatokat az 5. melléklet tartalmazza.

115. § (1) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó fizetési fokozatát a (2)–(5) bekezdésben foglaltak szerint számított szolgálati idő alapján kell megállapítani.

(2) A szolgálati időt – a (3)–(4) bekezdésben foglalt kivétellel – a kinevezés (alkalmazás) napjától kell számítani azzal, hogy a kezdő évet (töredékévet) egész évként kell figyelembe venni.

(3) Szolgálati időként kell figyelembe venni alügyész esetén a bírósági titkárként, ügyészségi fogalmazó esetén a bírósági fogalmazóként igazságügyi szolgálati jogviszonyban eltöltött időt.

(4) Részben vagy egészben szolgálati időként lehet figyelembe venni a kinevezés előtt jogi képesítéshez kötött munkakörben a jogi szakvizsga letételének napjától eltöltött időt.

(5) A (3)–(4) bekezdésben foglalt rendelkezés alkalmazásakor a beszámítandó szolgálati időt úgy kell meghatározni, hogy a következő fizetési fokozatba való előresorolás a naptári év első napjával történjék. A (4) bekezdés szerinti beszámításnál figyelemmel kell lenni a helyes illetményarányokra is.

116. §[19]

117. § (1) Az ügyészségi fogalmazót legalább egy év joggyakorlat után – átlagon felüli munkavégzése és joggyakorlati eredménye alapján – eggyel magasabb fizetési fokozatba lehet előresorolni.

(2) Átlagon felüli színvonalú munkavégzés esetén az alügyész egy alkalommal – soron kívül – eggyel magasabb fizetési fokozatba sorolható.

(3) Az (1)–(2) bekezdés szerinti előresorolást a naptári év első napjával kell végrehajtani, ennek során a korábbi fizetési fokozatban megszerzett szolgálati időt az új fizetési fokozatban is figyelembe kell venni.

(3a) Ha – mindaddig, amíg az alügyész és az ügyészségi fogalmazó szolgálati ideje nem éri el azt az időt, amely alapján a soron kívüli előresorolása szerinti fizetési fokozatba lépne – a teljesítményértékelés alapján megállapítható, hogy az alügyész és az ügyészségi fogalmazó munkájának színvonala tartósan átlag alattivá válik, alapilletményét a soron kívüli előresorolása szerinti fizetési fokozathoz tartozó alsó határnak megfelelő összegben kell megállapítani.

(3b) A Legfőbb Ügyészségen dolgozó

a) alügyészt az illetményalap húsz százalékának,

b) ügyészségi fogalmazót az illetményalap tizenöt százalékának

megfelelő beosztási pótlék illeti meg.

(4) Kiváló munkavégzés esetén és ügyészségi szolgálati viszonyban eltöltött legalább tíz év után az alügyésznek „főtanácsos” cím adományozható.

---

[19] A 2017. évi LXXXVII. törvény 64. § *a)* pontja alapján hatályát vesztette.

(5) A címmel az illetményalap tizenöt százalékának megfelelő összegű címpótlék jár havonta.

(6)[20]

(7)[21]

118. §[22]

119. § Az alügyészre és az ügyészségi fogalmazóra a 69. § és a 72–76. § rendelkezéseit is megfelelően alkalmazni kell. A 70. §-t azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a jubileumi jutalomra jogosító idő számításának kezdő időpontját a kinevezési okiratban fel kell tüntetni. A 73. §-t azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az alügyész és az ügyészségi fogalmazó részére cafetéria juttatás is biztosítható.

119/A. § (1) Az ügyészség éves költségvetésében biztosított előirányzatoktól függően a nyugállományú alügyész és ügyészségi fogalmazó részére szociális és temetési segély, az alügyész és ügyészségi fogalmazó közeli hozzátartozója és a nyugállományú alügyész és ügyészségi fogalmazó közeli hozzátartozója részére temetési segély adható.

(2) E § alkalmazásában

a) közeli hozzátartozó: a Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozó,

b) nyugállományú alügyész és ügyészségi fogalmazó: a nyugállományba vonulását közvetlenül megelőzően az ügyészségnél szolgálati jogviszonyban állt alügyész és ügyészségi fogalmazó.

120. § (1) Az alügyészt és az ügyészségi fogalmazót évi huszonöt munkanap alapszabadságból és a (2) bekezdés szerinti pótszabadságból álló rendes szabadság illeti meg.

(2) A pótszabadság mértéke

a) alügyész esetén az 1. fizetési fokozatban évente három munkanap, amely a többi fizetési fokozatban két munkanappal növekszik, de nem haladhatja meg a tizenhárom munkanapot,

b) ügyészségi fogalmazó esetén

ba) az 1. fizetési fokozatban évente két munkanap,

bb) a 2. fizetési fokozatban évente három munkanap,

bc) a 3. fizetési fokozatban évente négy munkanap.

(3) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó szabadságára és más pihenőidejére egyebekben az ügyész szabadságára és más pihenőidejére vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni a 79. § (1)–(3) bekezdésében foglaltak kivételével.

121. § (1) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó ügyészségi szolgálati viszonyára az e fejezetben nem szabályozott kérdésekben – a (2)–(10) bekezdésben meghatározott kivételekkel – e törvénynek a legfőbb ügyész által kinevezett ügyész ügyészségi szolgálati viszonyára vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(2) Nem alkalmazhatók az alügyész és az ügyészségi fogalmazó ügyészségi szolgálati viszonyára e törvénynek a következő rendelkezései: a 6–10. §, a 11. § (1)–(3) és (4a) bekezdése, a 13–14. §, a 17. §, a 28–32. §, a 34. § *d)* és *m)* pontja, a 45/A. §, az 54. §, az 58. §, a 60–68. §, a 71. § továbbá – az ügyészségi fogalmazó esetében – a 12. §.

(3) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó ügyészségi szolgálati viszonya a hetvenedik életévének betöltésével, valamint akkor is megszűnik, ha a 109. § (1)

[20] A 2017. évi LXXXVII. törvény 64. § *b)* pontja alapján hatályát vesztette.
[21] A 2017. évi LXXXVII. törvény 64. § *b)* pontja alapján hatályát vesztette.
[22] A 2017. évi LXXXVII. törvény 64. § *c)* pontja alapján hatályát vesztette.

bekezdésében meghatározott feltételek valamelyike már nem áll fenn. Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó ügyészségi szolgálati viszonya a próbaidő alatt azonnali hatállyal indokolás nélkül bármelyik fél részéről megszüntethető. A legfőbb ügyész az ügyészségi szolgálati viszonyt felmentéssel akkor is megszüntetheti, ha az alügyész és az ügyészségi fogalmazó nyugdíjasnak minősül.

(4) A 36. § (6)–(7) bekezdésében foglaltak az öregségi nyugdíjra jogosult alügyész és ügyészségi fogalmazó esetében is alkalmazandók.

(5) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó ügyészségi szolgálati viszonya a határozott idő lejártával is megszűnik. A határozott időre létesített ügyészségi szolgálati viszony felmentéssel a 36. § (1)–(4) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában is megszüntethető, ha a munkáltató a határozott időből még hátralévő időre jutó, de legfeljebb egyévi átlagilletményét az alügyésznek és az ügyészségi fogalmazónak előre megfizeti.

(6) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó ügyészségi szolgálati viszonya azonnali hatállyal megszüntethető, ha olyan magatartást tanúsít – akár a munkavégzésével vagy a szolgálati viszonyából adódó kötelezettség megszegésével összefüggésben, akár a munkahelyén kívül –, amely alkalmas arra, hogy az általa betöltött munkakör tekintélyét vagy a munkáltató jó hírnevét súlyosan rombolja, és emiatt nem várható el, hogy a munkáltató a szolgálati viszonyt fenntartsa.

(7) Az ügyészségi szolgálati viszony (6) bekezdés szerinti megszüntetése esetén

a) annak közlése előtt lehetőséget kell adni az alügyésznek és az ügyészségi fogalmazónak a megszüntetés indokainak megismerésére és az azokkal szembeni védekezésre, kivéve, ha az eset összes körülményeiből következően ez a munkáltatótól nem várható el,

b) a felmentés indokolására vonatkozó szabályokat a 37. § (1) bekezdése szerint alkalmazni kell.

(8) A (6) bekezdés szerinti ügyészségi szolgálati viszony megszüntetési jogot

a) az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkeztétől számított egy éven belül,

b) bűncselekmény elkövetése esetén a büntethetőség elévüléséig

lehet gyakorolni.

(9) Ha az alügyész és az ügyészségi fogalmazó ügyészségi szolgálati viszonyának megszüntetésére a (6) bekezdés szerint kerül sor, a jogviszony megszűnésétől számított három évig ügyészségi szolgálati viszonyt nem létesíthet.

(10) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó végkielégítésre e törvénynek az ügyészekre vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy

a) ha az alügyész és az ügyészségi fogalmazó ügyészségi szolgálati viszonya megszüntetésekor végkielégítésben részesült, az ügyészségi szolgálati viszony megszűnésétől számított tíz hónapon belül újabb ügyészségi szolgálati viszonyt, igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszonyt, hivatásos szolgálati jogviszonyt, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyt, a Kttv. 1. és 2. §-ában, valamint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 2. §-ában megjelölt szervvel fennálló szolgálati viszonyt vagy munkaviszonyt abban az esetben létesíthet, ha

aa) ezt a tényt korábbi munkáltatójának haladéktalanul írásban bejelenti, és

ab) vállalja, hogy a végkielégítés összegének az új jogviszony létesítéséig a tíz hónapból hátralévő idővel arányos mértékét visszafizeti;

b) a végkielégítés mértéke tízhavi illetménynek megfelelő összeg, ha az ügyészségi szolgálati viszony ideje legalább huszonöt év,

c) a végkielégítés mértéke négyhavi illetmény összegével emelkedik, ha az alügyész és az ügyészségi fogalmazó ügyészségi szolgálati viszonya az öregségi nyugdíjra való jogosultság megszerzését megelőző öt éven belül szűnik meg. Nem illeti meg az emelt összegű végkielégítés az alügyészt és az ügyészségi fogalmazót, ha valamelyik jogcímen korábban már emelt összegű végkielégítésben részesült.

XV. FEJEZET

A TISZTVISELŐ, AZ ÍRNOK ÉS A FIZIKAI ALKALMAZOTT ÜGYÉSZSÉGI SZOLGÁLATI VISZONYA

122. § (1) Tisztviselővé azt a legalább középfokú végzettséggel rendelkező magyar állampolgárt lehet kinevezni, aki nem áll cselekvőképességet érintő gondnokság vagy támogatott döntéshozatal hatálya alatt. Tisztviselő a szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező ügyészségi megbízott is, aki az ügyész irányítása és felügyelete mellett, önálló felelősséggel ügyészi részjogosítványokat gyakorol.

(2) Írnokká azt a személyt lehet kinevezni, aki

a) magyar állampolgár vagy a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkezik, vagy

b) az *a)* pontban meghatározott személyeknek a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerinti családtagja, ha a feladatkör ellátásához szükséges mértékű magyar nyelvismerettel, továbbá legalább középfokú végzettséggel rendelkezik, és nem áll cselekvőképességet érintő gondnokság vagy támogatott döntéshozatal hatálya alatt.

(3) Fizikai alkalmazottá azt a személyt lehet kinevezni, aki

a) magyar állampolgár vagy a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkezik, vagy

b) az *a)* pontban meghatározott személyeknek a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerinti családtagja, ha a feladatkör ellátásához szükséges mértékű magyar nyelvismerettel és legalább alapfokú végzettséggel rendelkezik.

(4) Nemzetbiztonsági ellenőrzés vagy egyszerűsített nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső ügyészségi munkakört csak magyar állampolgár tölthet be.

(5) Nem nevezhető ki tisztviselőnek, írnoknak, fizikai alkalmazottnak az a személy, aki

a) büntetett előéletű,

b) a betöltendő munkakörnek megfelelő vagy a munkakör részét képező foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll, vagy

c) vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségét megszegte.

(6) Nem nevezhető ki ügyészségi megbízottnak az (5) bekezdésben említetteken túl, aki a 11. § (4) bekezdés *a)*–*f)* pontjában meghatározott feltételeknek nem felel meg.

(7) Jogszabály, illetve a legfőbb ügyész a kinevezést az (1)–(6) bekezdésben foglaltakon túl meghatározott iskolai végzettséghez, képesítéshez, illetve gyakorlati időhöz kötheti.

(8) A legfőbb ügyész a tisztviselők, írnokok és fizikai alkalmazottak részére munkaköri elnevezést állapíthat meg, és a munkakör ellátásához szükséges – az ügyészségi munka sajátos ismereteiről számot adó – vizsga letételének kötelezettségét is előírhatja.

122/A. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója a 1. § (2) bekezdés *d)* pontja szerinti ügyészségi alkalmazott munkakörét kiemelt munkakörré minősítheti.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlója a kiemelt munkakörben foglalkoztatott ügyészségi alkalmazott illetményét a munka törvénykönyve alapján állapíthatja meg, amelynek havi mértéke a tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra vonatkozóan nem haladhatja meg a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági átlagos havi bruttó munkabér tízszeresét.

(3) Az ügyészi szervnél a tárgyévben kiemelt munkakörben foglalkoztatott ügyészségi alkalmazottak aránya együttesen nem haladhatja meg az éves átlagos statisztikai állományi létszám tíz százalékát.

123. § (1) A tisztviselő, írnok és fizikai alkalmazott ügyészségi szolgálati viszonya kinevezéssel és annak elfogadásával határozatlan időre vagy legfeljebb ötévi határozott időre létesül. A határozott idejű ügyészségi szolgálati viszony tartama a meghosszabbításokkal együtt sem haladhatja meg az öt évet.

(2) Tartósan távollévő helyettesítése esetén az ügyészségi szolgálati viszony az (1) bekezdéstől eltérő határozott időre is létesíthető, illetve meghosszabbítható.

(3) Határozott időre kell kinevezni azt a személyt, aki a munkakörének betöltéséhez szükséges képesítés megszerzésére halasztást kapott.

124. § (1) A tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott kinevezésekor az ügyészségi szolgálati viszony létesítésével egyidejűleg próbaidő is kiköthető. A próbaidő tartama legfeljebb hat hónapig terjedhet, amely nem hosszabbítható meg.

(2) A próbaidő alatt az ügyészségi szolgálati viszonyt bármelyik fél indoklás nélkül azonnali hatállyal megszüntetheti.

(3) Nem köthető ki próbaidő, ha az ügyészségi szolgálati viszony létesítésekor vezetői kinevezésre is sor kerül.

125. § (1) A tisztviselő és az írnok a kinevezésétől számított nyolc munkanapon belül a munkáltatói jogkör gyakorlója előtt esküt tesz. Ha a tisztviselő vagy az írnok az eskütételben akadályozva van, a határidőt az akadály megszűnésétől kell számítani. Ha a tisztviselő, az írnok a kinevezésétől számított három hónap elteltével az esküt nem tette le, ügyészségi szolgálati viszonya megszűnik.

(2) Az eskü szövege az egyes közjogi tisztségviselők esküjéről és fogadalmáról szóló 2008. évi XXVII. törvényben foglalt eskü szövegéből és az annak zárómondatát megelőző következő szövegből áll:

„A hatáskörömbe tartozó ügyekben részrehajlás nélkül, lelkiismeretesen, kizárólag a törvényeknek megfelelően járok el; hivatali kötelességeimet pontosan, lelkiismeretesen teljesítem.”

(3) Az egyes közjogi tisztségviselők esküjéről és fogadalmáról szóló 2008. évi XXVII. törvényben foglalt eskü szövegében szereplő tisztség megnevezése a (2) bekezdés szerinti eskü tétele során az eskütevő tisztségétől függően: tisztviselő vagy írnok.

(4)[23]

[23] A 2017. évi LXXXVII. törvény 64. § *d)* pontja alapján hatályát vesztette.

126. § A tisztviselői munkakör betöltésére a munkáltatói jogkör gyakorlója pályázatot írhat ki. A pályázatra egyebekben e törvénynek az ügyészek pályázatára vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

127. § (1) A tisztviselő – az alkalmazotti tanács véleményének kikérését követően – a munkamegosztás szempontjából elkülönült szervezeti egység vezetőjévé is kinevezhető. A vezetői kinevezés határozatlan időre szól.

(2) Magasabb vezető állású tisztviselő: a gazdasági főigazgató, az OKRI igazgatója és helyettese, a főosztályvezető, a főosztályvezető-helyettes, a legfőbb ügyészségi főosztályi szervezetbe nem tartozó osztályvezető.

(3) Vezető állású tisztviselő: az osztályvezető, az osztályvezető-helyettes, a csoportvezető és az irodavezető.

(4) A magasabb vezető állású és vezető állású tisztviselőnek a vezetői működése idején évente továbbképzésen kell részt vennie.

128. § (1) A tisztviselő vezetői kinevezése indokolás nélkül bármikor visszavonható. Ha a tisztviselő a 127. § (4) bekezdése szerinti továbbképzésen való részvételi kötelezettségének teljesítését neki felróható okból elmulasztja, a vezetői kinevezést a munkáltató a továbbképzési kötelezettség teljesítésére rendelkezésre álló határidő utolsó napját követő harminc napon belül visszavonja.

(2) A kinevezés visszavonásakor a vezetőt, ha ehhez hozzájárul – választása szerint a szolgálati helyével vagy a vezetői kinevezését megelőző szolgálati helyével azonos helységben, vezetői beosztásának megfelelő vagy annál alacsonyabb szintű ügyészségen – más tisztviselői munkakörbe kell áthelyezni.

(3) Az áthelyezéshez való hozzájárulás hiányában a 25. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezést kell megfelelően alkalmazni.

(4) A magasabb vezető állású tisztviselő három hónapos határidővel, a vezető állású tisztviselő pedig két hónapos határidővel vezetői tisztségéről lemondhat; a felek ennél rövidebb időben is megállapodhatnak. Lemondás esetében a munkáltatói jogkör gyakorlója a vezetőt – ha ehhez hozzájárul – szolgálati helyével azonos helységben, illetve a vezetői kinevezését megelőző szolgálati helyére és lehetőleg a korábbival legalább azonos vezetői beosztásba más tisztviselői munkakörbe helyezi. Ha a vezető az áthelyezéséhez nem járul hozzá, ezt úgy kell tekinteni, hogy ügyészségi szolgálati viszonya a lemondási idő lejártának napjával lemondással megszűnik.

128/A. § (1) A tisztviselő, írnok, fizikai alkalmazott kinevezésének módosítására a 26. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy az ott meghatározottakon túl nem kell közös megegyezés

a) a szolgálati helynek kizárólag a település területén belüli megváltoztatásakor, ha az új szolgálati hely és a lakóhely között – tömegközlekedési eszközzel – történő oda- és visszautazás ideje naponta a három órát, illetve tíz éven aluli gyermeket nevelő tisztviselő, írnok, fizikai alkalmazott esetében a két órát nem haladja meg, valamint

b) a munkakör megváltoztatásakor, ha az új munkakör megfelel a tisztviselő, írnok, fizikai alkalmazott iskolai végzettségének, szakképzettségének vagy szakképesítésének, szakmai tapasztalatának,

feltéve, hogy az új szolgálati hely, illetve munkakör a tisztviselőre, írnokra, fizikai alkalmazottra nézve – különösen egészségi állapotára vagy családi körülményeire tekintettel – aránytalan sérelemmel nem jár.

(2) A tisztviselőt, írnokot, fizikai alkalmazottat – az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti változás közlésétől számított 4 munkanapon belül írásban benyújtott kérelmére – a

nyilatkozattétel időpontjától kezdődően fel kell menteni, és a felmentési idő teljes tartamára mentesíteni kell a munkavégzési kötelezettség alól, ha

a) az illetmény összege nem éri el a korábbi illetménye nyolcvan százalékát, vagy

b) vezetői munkakörből nem vezetői munkakörbe történő áthelyezésére kerül sor.

(3) A tisztviselő, írnok, fizikai alkalmazott (2) bekezdés szerinti felmentése esetén a kinevezés-módosítást megelőzően betöltött munkakörében megállapított illetményét kell alapul venni a felmentési időre járó átlagilletmény, a végkielégítés, valamint az egyéb kifizetések összegének meghatározásakor.

129. § A tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott kirendelésére az ügyész kirendelésére vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a kirendelésük esetén a napidíj összegét a 134. § szerint kell megállapítani.

130. § (1) A tisztviselő, írnok és fizikai alkalmazott ügyészségi szolgálati viszonya megszűnik

a) a felek közös megegyezésével;

b) felmentésével;

c) lemondásával;

d) azonnali hatállyal

da) a próbaidő alatt vagy

db) a (6) bekezdésben foglalt esetben;

e) a határozott idő lejártával;

f) rendkívüli lemondásával;

g) összeférhetetlenségének megállapításával;

h) elbocsátás fegyelmi büntetést kiszabó jogerős vagy azonnal végrehajtható fegyelmi határozattal;

i) a bíróságnak vele szemben végrehajtandó szabadságvesztést kiszabó jogerős ítéletével, továbbá ha büntetőeljárás során kényszergyógykezelését rendelték el;

j) halálával;

k) az eskütételi kötelezettség megszegésével;

l) vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségének megszegésével.

(2) Az írnok ügyészségi szolgálati viszonya az (1) bekezdésben említetteken kívül megszűnik, ha a 122. § (2) bekezdésében meghatározott feltételnek nem felel meg. A fizikai alkalmazott ügyészségi szolgálati viszonya az (1) bekezdésben említetteken kívül megszűnik, ha a 122. § (3) bekezdésében meghatározott feltételnek nem felel meg.

(3) A tisztviselő ügyészségi szolgálati viszonya az (1) bekezdésben említetteken túl megszűnik, ha a 122. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek valamelyike már nem áll fenn.

(4) Az ügyészségi megbízott ügyészségi szolgálati viszonya az (1), (3) bekezdésben említetteken túl megszűnik a bíróságnak vele szemben szándékos bűncselekmény miatt felfüggesztett szabadságvesztést, elzárást, közérdekű munkát kiszabó jogerős ügydöntő határozatával.

(5) A tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott esetében a közös megegyezésre, a felmentésre, a lemondásra, a rendkívüli lemondásra, a 17. § kivételével a határozott időre szóló ügyészségi szolgálati viszony megszüntetésére, a végkielégítésre és az ügyészségi szolgálati viszony jogellenes megszüntetésére e törvénynek az ügyészekre vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy

a) a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott ügyészségi szolgálati viszonya felmentéssel akkor is megszüntethető, ha nyugdíjasnak minősül, esetében a 36. § (6)–(7)

bekezdésében foglaltak akkor is alkalmazandók, ha a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott öregségi nyugdíjra jogosult;

b) a határozott időre létesített ügyészségi szolgálati viszony felmentéssel a 36. § (1)–(4) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában is megszüntethető, ha a munkáltató a határozott időből még hátralévő időre jutó, de legfeljebb egyévi átlagilletményét a tisztviselőnek, írnoknak, fizikai alkalmazottnak előre megfizeti;

c) a tisztviselő, írnok, fizikai alkalmazott ügyészségi szolgálati viszonyát felmentéssel kell megszüntetni a 128/A. § (2) bekezdésében meghatározott kérelmére;

d) a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott lemondási ideje két hónap;

e) ha a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott ügyészségi szolgálati viszonya megszüntetésekor végkielégítésben részesült, az ügyészségi szolgálati viszony megszűnésétől számított tíz hónapon belül újabb ügyészségi szolgálati viszonyt, igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszonyt, hivatásos szolgálati jogviszonyt, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyt, a Kttv. 1. és 2. §-ában, valamint a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 2. §-ában megjelölt szervvel fennálló szolgálati viszonyt vagy munkaviszonyt abban az esetben létesíthet, ha

ea) ezt a tényt korábbi munkáltatójának haladéktalanul írásban bejelenti, és

eb) vállalja, hogy a végkielégítés összegének az új jogviszony létesítéséig a tíz hónapból hátralévő idővel arányos mértékét visszafizeti;

f) a végkielégítés mértéke tízhavi illetménynek megfelelő összeg, ha a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott ügyészségi szolgálati viszonyának ideje legalább huszonöt év,

g) a végkielégítés mértéke négyhavi illetmény összegével emelkedik, ha a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott ügyészségi szolgálati viszonya az öregségi nyugdíjra való jogosultság megszerzését megelőző öt éven belül szűnik meg; nem illeti meg az emelt összegű végkielégítés a tisztviselőt, az írnokot és a fizikai alkalmazottat, ha valamelyik jogcímen korábban már emelt összegű végkielégítésben részesült.

(6) Az ügyészségi szolgálati viszony azonnali hatállyal megszüntethető, ha a tisztviselő, az írnok, a fizikai alkalmazott olyan magatartást tanúsít – akár a munkavégzésével vagy a szolgálati viszonyából adódó kötelezettség megszegésével összefüggésben, akár a munkahelyén kívül –, amely alkalmas arra, hogy az általa betöltött munkakör tekintélyét vagy a munkáltató jó hírnevét súlyosan rombolja, és emiatt nem várható el, hogy a munkáltató a szolgálati viszonyt fenntartsa.

(7) Az ügyészségi szolgálati viszony (6) bekezdés szerinti megszüntetése esetén

a) annak közlése előtt lehetőséget kell adni a tisztviselőnek, az írnoknak, a fizikai alkalmazottnak a megszüntetés indokainak megismerésére és az azokkal szembeni védekezésre, kivéve, ha az eset összes körülményeiből következően ez a munkáltatótól nem várható el,

b) a felmentés indokolására vonatkozó szabályokat a 37. § (1) bekezdése szerint alkalmazni kell.

(8) A (6) bekezdés szerinti ügyészségi szolgálati viszony megszüntetési jogot

a) az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkeztétől számított egy éven belül,

b) bűncselekmény elkövetése esetén a büntethetőség elévüléséig

lehet gyakorolni.

(9) Ha a tisztviselő, az írnok, a fizikai alkalmazott szolgálati viszonyának megszüntetésére a (6) bekezdés szerint kerül sor, a jogviszony megszűnésétől számított három évig ügyészségi szolgálati viszonyt nem létesíthet.

131. § A tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott pártban tisztséget nem viselhet, párt nevében vagy érdekében – az országgyűlési, az európai parlamenti, illetve az önkormányzati választásokon jelöltként való részvételét kivéve – közszereplést nem vállalhat. Összeférhetetlenségükre egyebekben a 45. §, a 46. § és a 47. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a tisztviselő, írnok és fizikai alkalmazott

a) pártban viselt tisztségét legkésőbb a kinevezésekor köteles megszüntetni;

b) a 45. § (1) bekezdésében tiltott kereső tevékenységet is folytathat, továbbá gazdasági társaságban, kooperációs társaságban, közhasznú társaságban, szövetkezetben személyes közreműködési kötelezettséggel járó tagsági viszonyt létesíthet, valamint egyéni cég tagja lehet, ha ahhoz a munkáltatói jogkör gyakorlója előzetesen hozzájárult;

c) összeférhetetlenségét a munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg.

131/A. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott teljesítményét évente értékeli. A teljesítményértékelés eredményét a minősítés során figyelembe kell venni.

(2) A tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott mentesül a teljesítményértékelés alól

a) az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőző hat évben, kivéve, ha a teljesítményértékelés eredményének megváltoztatását valószínűsítő körülmény merül fel, vagy a tisztviselő, írnok, fizikai alkalmazott a teljesítményértékelését maga kéri, vagy

b) a próbaidő alatt.

(3) A teljesítményértékelés soron kívül végezhető el, ha a teljesítményértékelés eredményének megváltoztatását valószínűsítő körülmény merült fel.

(4) A tisztviselő teljesítményét nem kell külön értékelni, ha minősítése fél éven belül esedékes; ilyen esetben a teljesítmény értékelése a minősítéssel egyidejűleg is elvégezhető.

(5)[24]

(6)[25]

(7) A tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott a teljesítményértékelés hibás vagy valótlan ténymegállapításának, illetve a személyiségi jogát sértő megállapításának a megsemmisítése iránt – ha azt az értékelő az ismertetéstől számított 15 napon belül nem változtatja meg, az ezt követő 30 napon belül – bírósághoz fordulhat.

(8) A teljesítményértékelés részletes szabályait a legfőbb ügyész utasításban határozza meg.

132. § (1) A magasabb vezető állású és vezető állású tisztviselőt a vezetői tisztségbe történt kinevezését követő három év elteltével, majd azt követően – feltéve, hogy a minősítési időszakban legalább egy évig a minősítő vagy helyettese irányítása alatt dolgozott – nyolc évenként minősíteni kell. Nem kell minősíteni a tisztviselőt az öregségi nyugdíjra való jogosultságát megelőző hat évben.

---

[24] A 2024. évi LXXIV. törvény 128. §-ának *a)* pontja alapján hatályát vesztette.

[25] A 2024. évi LXXIV. törvény 128. §-ának *a)* pontja alapján hatályát vesztette.

(2) Az (1) bekezdésben nem említett tisztviselőt, továbbá az írnokot és a fizikai alkalmazottat csak abban az esetben kell minősíteni, ha szakmai alkalmatlanságára utaló körülmény merült fel.

(3) A minősítésre egyebekben az ügyész minősítésére vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

132/A. § (1) A tisztviselő és az írnok köteles a részére előírt képzésen, illetve rendszeres továbbképzésen részt venni.

(2) A képzés rendszerének és a képzési kötelezettség teljesítésének szabályait a legfőbb ügyész utasításban határozza meg.

133. § (1) Az írnok és a fizikai alkalmazott esetében az 53. § (1), (3)–(4) és (6) bekezdésében, a tisztviselő esetében ezeken túl az 53. § (2) és (7) bekezdésében foglalt rendelkezéseket is megfelelően alkalmazni kell.

(2) A tisztviselő részére a munkaidő-beosztástól eltérő, illetve a munkaidőkereten felül végzett rendkívüli munka esetén azzal azonos tartamú szabadidő jár. A pihenőnapon vagy munkaszüneti napon teljesített rendkívüli munkavégzés ellenértékeként – ide nem értve a készenlét és az ügyelet alatt elrendelt munkavégzést – kétszeres tartamú szabadidő jár. A szabadidőt a rendkívüli munka teljesítését követően, de legfeljebb egy hónapon belül kell kiadni. Ha a szabadidő egy hónapon belül nem adható ki, azt pénzben kell megváltani. A megváltás mértéke a tisztviselő kifizetéskori illetményének a szabadidőre eső arányos összege. A rendszeresen rendkívüli munkavégzést teljesítő tisztviselő részére a szabadidő helyett legfeljebb évi tíz munkanap szabadidő-átalány állapítható meg. A tisztviselő rendkívüli munkavégzésére, az ügyeletre és a készenlétre egyebekben az 56. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(3) Az írnok és a fizikai alkalmazott által teljesített ügyeletre és készenlétre az 56. §-ban foglaltakat, a rendkívüli munkavégzés elrendelésére, a munkaidő-beosztástól eltérő és a munkaidőkereten felül végzett rendkívüli munka ellenértékére pedig a munka törvénykönyve rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

134. § (1) A tisztviselőt, az írnokot és a fizikai alkalmazottat hat órát meghaladó belföldi kiküldetés esetén – az élelmezéssel kapcsolatos többletköltségek fedezésére – napidíjként az illetményalap egy munkanapra eső részének a tíz százaléka illeti meg. Ha a kiküldetésben töltött idő legfeljebb hat óra, de a négy órát eléri, a napidíj fele jár. A napidíjra való jogosultságot nem érinti a szolgálati helyen kívül végzett munka gyakorisága.

(2) A tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott belföldi kiküldetésénél az 57. § (1)–(3), (5)–(7) bekezdésében, gépjárművezető belföldi kiküldetésénél az 57. § (1), (5)–(7) bekezdésében foglalt rendelkezést is megfelelően alkalmazni kell.

135. § (1) A tisztviselők, írnokok és fizikai alkalmazottak tekintetében – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – az alábbi álláshelyi besorolási kategóriákat kell alkalmazni:

a) ügyintéző, ezen belül:
aa) ügyészségi-tanácsos I.,
ab) ügyészségi-tanácsos II.,
ac) ügyészségi-főtanácsos I.,
ad) ügyészségi-főtanácsos II.,
ae) ügyészségi-főtanácsos III.,
b) vezető.

(2) A Legfőbb Ügyészségen és az OKRI-nál foglalkoztatott tisztviselők, írnokok és fizikai alkalmazottak tekintetében az alábbi álláshelyi besorolási kategóriákat kell alkalmazni:

a) ügyintéző, ezen belül:

aa) ügyészségi-tanácsos III.,

ab) ügyészségi-tanácsos IV.,

ac) ügyészségi-főtanácsos IV.,

ad) ügyészségi-főtanácsos V.,

b) vezető.

136. § (1) A tisztviselőt, írnokot és fizikai alkalmazottat a munkáltatói jogkör gyakorlója sorolja be – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – a 6. mellékletben foglalt Illetménytábla ügyészségi-tanácsos I., ügyészségi-tanácsos II., ügyészségi-főtanácsos I., ügyészségi-főtanácsos II. vagy ügyészségi-főtanácsos III. besorolási kategóriába.

(2) A Legfőbb Ügyészségen és az OKRI-nál foglalkoztatott tisztviselőt, írnokot és fizikai alkalmazottat a munkáltatói jogkör gyakorlója sorolja be a 6/A. mellékletben foglalt Illetménytábla ügyészségi-tanácsos III., ügyészségi-tanácsos IV., ügyészségi-főtanácsos IV. vagy ügyészségi-főtanácsos V. besorolási kategóriába.

(3) A vezetőt a munkáltatói jogkör gyakorlója – a (4) bekezdésben foglaltak kivételével – a 6. mellékletben foglalt Illetménytábla csoportvezető vagy osztályvezető besorolási kategóriába sorolja be.

(4) A Legfőbb Ügyészségen és az OKRI-nál foglalkoztatott vezetőt a munkáltatói jogkör gyakorlója a 6/A. mellékletben foglalt Illetménytábla osztályvezető vagy főosztályvezető besorolási kategóriába sorolja be. A Legfőbb Ügyészségen és az OKRI-nál foglalkoztatott magasabb vezetőt a főosztályvezető besorolási kategóriába kell sorolni.

(5) A jogviszonya alapján

a) az (1) bekezdés szerinti tisztviselő, írnok és fizikai alkalmazott az (1) bekezdés,

b) a (3) bekezdés szerinti vezető a (3) bekezdés

szerinti besorolása alapján havonta a 6. melléklet szerinti illetményre jogosult, amelyet a munkáltatói jogkör gyakorlója állapít meg – a szakmai képességek, a képzettség, a gyakorlat, valamint a teljesítmény alapján – az álláshelyhez tartozó besorolási kategória szerinti sávon belül.

(6) A jogviszonya alapján

a) a (2) bekezdés szerinti, a Legfőbb Ügyészségen és az OKRI-nál foglalkoztatott tisztviselő, írnok és fizikai alkalmazott a (2) bekezdés,

b) a (4) bekezdés szerinti, a Legfőbb Ügyészségen és az OKRI-nál foglalkoztatott vezető a (4) bekezdés

szerinti besorolása alapján havonta a 6/A. melléklet szerinti illetményre jogosult, amelyet a munkáltatói jogkör gyakorlója állapít meg – a szakmai képességek, a képzettség, a gyakorlat, valamint a teljesítmény alapján – az álláshelyhez tartozó besorolási kategória szerinti sávon belül.

(7) A besorolás részletes szabályait a legfőbb ügyész állapítja meg.

137. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója a tisztviselő, írnok, fizikai alkalmazott és vezető tárgyévet megelőző teljesítményértékelése vagy minősítése alapján

a) illetményét az adott besorolási kategóriához tartozó összeghatáron belül legfeljebb 20%-kal csökkentheti, illetve legfeljebb 30%-kal növelheti,

b) részére teljesítmény elismerés fizetését rendelheti el.

(2) Az (1) bekezdés szerinti intézkedések elrendelése tekintetében a teljesítményértékelésen és minősítésén túl a munkáltatói jogkör gyakorlója az alábbi szempontokat veszi figyelembe:

a) a munkakörre előírt képesítés megszerzése során elért tanulmányi eredmény,

b) az ügyészi szervezetben szerzett szakmai tapasztalat,

c) az ügyészi szervnek nem minősülő, egyéb munkáltatónál szerzett, a munkaköre alapján ellátott feladatok szempontjából jelentős tapasztalat,

d) a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott által szerzett végzettség, egyéb képesítés, nyelvtudás,

e) a munkavégzés színvonala,

f) a munkakör ellátásához kapcsolódó fizikai, pszichés és munkakörnyezetből adódó terhelés, és

g) a munkakör ellátásához kapcsolódó felelősség.

138. § Azokat a munkaköröket, amelyek esetében a munkakör ellátásához kapcsolódó fizikai, pszichés és munkakörnyezetből adódó terhelés figyelembevétele nem mellőzhető, a legfőbb ügyész határozza meg.

139. § (1) A szolgálati időt – a (2)–(3) bekezdésben foglalt kivétellel – a kinevezés (alkalmazás) napjától kell számítani.

(2) Szolgálati időként kell figyelembe venni az igazságügyi szolgálati jogviszonyban hasonló jellegű munkakörben eltöltött időt.

(3) Részben vagy egészben szolgálati időként lehet figyelembe venni a 154. § (1), (3) és (4) bekezdésében felsorolt jogviszonyokban, illetve a szakirányú végzettségnek megfelelő tevékenységgel eltöltött időt.

(4) A szolgálati idő kezdetének megállapítása során a kezdő évet (töredékévet) egész évként kell figyelembe venni.

140. §[26]

141. §[27]

142. §[28]

143. §[29]

144. § (1) Az ügyészség éves költségvetésében biztosított előirányzatoktól függően a nyugállományú tisztviselő, írnok és fizikai alkalmazott részére szociális és temetési segély, a tisztviselő, írnok és fizikai alkalmazott közeli hozzátartozója és a nyugállományú tisztviselő, írnok és fizikai alkalmazott közeli hozzátartozója részére temetési segély adható.

(2) E § alkalmazásában

a) közeli hozzátartozó: a Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozó,

b) nyugállományú tisztviselő, írnok és fizikai alkalmazott: a nyugállományba vonulását közvetlenül megelőzően az ügyészségnél szolgálati jogviszonyban állt tisztviselő, írnok és fizikai alkalmazott.

145. §[30]

---

[26] A 2024. évi LXXIV. törvény 128. §-ának *b)* pontja alapján hatályát vesztette.

[27] A 2024. évi LXXIV. törvény 128. §-ának *b)* pontja alapján hatályát vesztette.

[28] A 2017. évi LXXXVII. törvény 64. § *f)* pontja alapján hatályát vesztette.

[29] A 2024. évi LXXIV. törvény 128. §-ának *b)* pontja alapján hatályát vesztette.

[30] A 2024. évi LXXIV. törvény 128. §-ának *b)* pontja alapján hatályát vesztette.

146. §[31]

147. § (1) A tisztviselőt és az írnokot évi huszonöt munkanap alapszabadságból és a (2)–(5) bekezdés szerinti pótszabadságból álló rendes szabadság illeti meg.

(2) A tisztviselő és az írnok esetén a pótszabadság mértéke a szolgálati idő 4. évétől 2 munkanap, 8. évétől 4 munkanap, 12. évétől 6 munkanap, 19. évétől 8 munkanap, 26. évétől 10 munkanap, 31. évétől 12 munkanap, 36. évétől 13 munkanap. Az ügyészségi megbízott esetén a pótszabadság mértéke 3 év szolgálati időig 1 munkanap, a szolgálati idő 4. évétől 3 munkanap, 8. évétől 5 munkanap, 12. évétől 7 munkanap, 19. évétől 9 munkanap, 26. évétől 11 munkanap, 31. évétől 13 munkanap. A tisztviselő, az írnok és az ügyészségi megbízott pótszabadságának mértéke a tizenhárom munkanapot nem haladhatja meg.

(3) A vezetői beosztást ellátó tisztviselőt a (2) bekezdésben meghatározott pótszabadság helyett vezetői pótszabadság illeti meg, amelynek mértéke:

a) irodavezető esetén évente nyolc munkanap,

b) csoportvezető esetén évente kilenc munkanap,

c) osztályvezető-helyettes esetén évente tíz munkanap,

d) osztályvezető esetén évente tizenegy munkanap,

e) főosztályvezető-helyettes és az OKRI igazgató-helyettese esetén évente tizenkét munkanap,

f) főosztályvezető, az OKRI igazgatója és a gazdasági főigazgató esetén évente tizenhárom munkanap.

(4) A vezetői beosztást ellátó tisztviselőnek a vezetői tisztség betöltése előtt ellátott munkaköre alapján kell a pótszabadságot megállapítani, ha a vezetőként járó pótszabadsága nem éri el a vezetői tisztség betöltése előtt ellátott munkakörében neki járó pótszabadság mértékét.

(5) A fizikai alkalmazottat évi huszonöt munkanap alapszabadság illeti meg. Az alapszabadság az ügyészségi szolgálati viszonyban eltöltött minden három év után egy-egy munkanappal – legfeljebb azonban tíz munkanappal – növekedik. A megnövekedett mértékű alapszabadság annak az évnek az első napjától jár, amelyben a fizikai alkalmazott az ahhoz szükséges ügyészségi szolgálati időt elérte.

(6) A tisztviselőt, az írnokot és a fizikai alkalmazottat az (1)–(5) bekezdésben meghatározott szabadságon felül megilleti a munka törvénykönyvében meghatározott pótszabadság is.

(7) A tisztviselőt, az írnokot és a fizikai alkalmazottat megilleti – a munka törvénykönyve szabályai szerint – a munkaközi szünet, a napi munka befejezése és a másnapi munkakezdés közötti pihenőidő, a pihenőnap és munkaszüneti nap, a betegszabadság, továbbá az egyéb munkaidő-kedvezmény is.

(8) A munkáltatói jogkör gyakorlója abban az esetben is engedélyezhet a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott számára fizetés nélküli szabadságot, amikor a munka törvénykönyve azt kötelezően nem írja elő.

148. § A tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott fegyelmi felelősségre vonására e törvénynek az ügyész fegyelmi felelősségére vonatkozó szabályai alkalmazandók a következő eltérésekkel:

---

[31] A 2017. évi LXXXVII. törvény 64. § *h)* pontja alapján hatályát vesztette.

a) az eljárás alá vont ügyészségi alkalmazottat az első meghallgatásakor ki kell oktatni az eljárással kapcsolatos jogaira;

b)[32]

c) kiemelt munkakörben foglalkoztatott tisztviselő esetében az egy, illetve két fizetési fokozattal visszavetés fegyelmi büntetés helyett a kiemelt munkakörré minősítés visszavonása fegyelmi büntetés szabható ki, tisztviselő, írnok, fizikai alkalmazott esetében az egy fizetési fokozattal visszavetés fegyelmi büntetés helyett legfeljebb egyévi, két fizetési fokozattal való visszavetés fegyelmi büntetés helyett legfeljebb kétévi időtartamra illetmény-csökkentés fegyelmi büntetést kell kiszabni, a csökkentés mértéke az illetmény öt százalékáig terjedhet;

d) az alacsonyabb munkakörbe helyezés a fegyelmi büntetés kiszabása előtti munkakörére előírt szintű képesítésnek megfelelő munkakörbe, illetve – ha a kinevezési követelmény alól korábban felmentést kapott – a tényleges képesítésének megfelelő munkakörbe történhet;

e) a hivatalvesztés fegyelmi büntetés helyett elbocsátás fegyelmi büntetést kell kiszabni;

f) a fegyelmi felelősségre vonásra a munkáltatói jogkör gyakorlója jogosult, ezt a jogát a járási ügyészséget vezető ügyészre átruházhatja;

g) a legfőbb ügyész által adományozott elismerés visszavonásához a legfőbb ügyész előzetes egyetértése szükséges;

h) az eljárás alá vont a fegyelmi határozat ellen annak közlését követő tizenöt napon belül közvetlenül a bírósághoz fordulhat;

i) ha a tisztviselővel, az írnokkal vagy a fizikai alkalmazottal szemben büntetőeljárás indult – ha a fegyelmi eljárás elrendelése egyéb okból nem szükséges –, a fegyelmi eljárás elrendelése nem kötelező.

149. § E törvénynek az ügyész kártérítési felelősségére, illetve sérelemdíjra kötelezhetőségére vonatkozó rendelkezéseit a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott esetében is megfelelően alkalmazni kell, azzal az eltéréssel, hogy

a) a tisztviselővel, az írnokkal és a fizikai alkalmazottal szemben a munkáltatói jogkör gyakorlója jogosult kártérítés, illetve sérelemdíj megfizetésére kötelező határozatot hozni, és

b) az eljárás alá vont a kártérítési, illetve sérelemdíj megfizetésére kötelező határozat ellen, annak közlését követő tizenöt napon belül közvetlenül a bírósághoz fordulhat.

150. § A tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott ügyészségi szolgálati viszonyára e törvénynek az ügyészek ügyészségi szolgálati viszonyára vonatkozó rendelkezései közül megfelelően alkalmazni kell a következő rendelkezéseket is

a) a 11. § (6) bekezdését,

b) a 15. §-t,

c) a 21. §-t,

d) a 26. §-t,

e) a kinevezési feltételeknek megfelelő, illetve az ügyészségi szolgálati viszony fennállása alatt a jogviszony megszűnését eredményező körülmények igazolására a 49. §-t,

f) az 55. §-t,

g) a 69. §-t, a 72–76. §-t, továbbá a 70. §-t azzal az eltéréssel, hogy a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott kinevezési okiratának tartalmaznia kell a jubileumi jutalomra

[32] A 2025. évi XCII. törvény 58. §-a alapján hatályát vesztette.

jogosító idő számításának kezdő időpontját, a 73. §-t azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott részére cafetéria juttatás is biztosítható,

h) a 79. § (3a) bekezdését és a 80. §-t,

i) a 105–108. §-t.

XVI. FEJEZET

AZ ÜGYÉSZSÉGI SZOLGÁLATI VISZONYRA VONATKOZÓ EGYÉB RENDELKEZÉSEK

151. § (1) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Magyar Honvédség hivatásos állományába is tartozó ügyészségi alkalmazottak szolgálati viszonyára a honvédek jogállási kérdéseit szabályozó jogszabály rendelkezéseit is megfelelően alkalmazni kell, azzal az eltéréssel, hogy kizárólag e törvény alapján jogosultak javadalmazásra, azonban a tisztviselők, írnokok, fizikai alkalmazotti beosztásban lévők a honvédelmi illetményalapnak megfelelő összegre jogosultak.

(2) A katonai ügyésznek és más hivatásos állományba tartozó ügyészségi alkalmazottnak a Magyar Honvédséggel fennálló szolgálati viszonya – a lemondása, a 26/A. § szerinti továbbfoglalkoztatása és a (2a) bekezdés kivételével – akkor szüntethető meg, ha ügyészségi szolgálati viszonya megszűnik.

(2a) A Magyar Honvédség hivatásos állományába is tartozó tisztviselőnek, írnoknak és fizikai alkalmazottnak az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltésével a Magyar Honvédséggel fennálló szolgálati viszonya megszűnik. A Magyar Honvédséggel fennálló szolgálati viszony megszűnése nem érinti a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott ügyészségi szolgálati viszonyát.

(3) A Magyar Honvédség hivatásos állományába is tartozó ügyészségi alkalmazottak részére rendszeresített rendfokozatokat e törvény 7. melléklete tartalmazza.

152. § (1) A legfőbb ügyész helyettes részére a köztársasági elnök igazolványt állít ki.

(2) A volt legfőbb ügyész és legfőbb ügyész helyettes – ha ügyészségi szolgálati viszonya már nem áll fenn és legfőbb ügyészi vagy legfőbb ügyész helyettesi megbízatása a 22. § (1) bekezdésének *a)–d)* pontjában, illetve a 24. § (1) bekezdésének *a)–c)* pontjában említett okból szűnt meg – jogosult a megbízatására utaló elnevezést a „volt” megjelöléssel, nyugdíjasként pedig a „nyugalmazott” megjelöléssel használni.

(3) A volt legfőbb ügyészre a Kúria volt elnökére vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, ha e törvény eltérően nem rendelkezik.

(4) Az ügyészségi alkalmazott – ha az ügyészségi szolgálati viszonya már nem áll fenn és az nem a 34. § *f)–o)* pontjában, 130. § (1) bekezdés *d)–e)*, *g)–l)* pontjában, a 130. § (2)–(4) bekezdésében említett okból szűnt meg, illetve a felmentésére az egészségügyi okot kivéve nem a 36. § (1) bekezdésének *c)* vagy *e)* pontja alapján került sor – jogosult a tisztségére utaló elnevezést nyugdíjasként a „nyugalmazott” megjelöléssel használni.

153. § (1) Az ügyészségi alkalmazottak ügyészségi szolgálati viszonyára az Alaptörvényben, az ügyészségéről szóló törvényben és az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a munka törvénykönyvét és törvényi felhatalmazás alapján kiadott egyéb rendelkezést is megfelelően alkalmazni kell a (2)–(6) bekezdésben foglalt rendelkezések figyelembevételével.

(2) Nem alkalmazhatók az ügyészségi alkalmazottak szolgálati viszonyára a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény következő rendelkezései:

a) a munkaviszonyra vonatkozó szabályok közül: a 34. § (3) bekezdése, a 43. §, a 45. § (5) bekezdése, a 46. § (1) bekezdés *l)* pontja, a 48. §, az 54. § (1), (2) és (4) bekezdése, 55. § (5) bekezdése, az 56. §, a 61. § (1)–(3) bekezdése, valamint (4) bekezdés *a)–c)* pontja, a 63. és a 64. § (1) és (2) bekezdése, a 65. § (1), (2) bekezdése, a 66. és 67. §, a 69. §, a 70. § (1), (3) bekezdése, a 77–79. §, a 81–83. §, a 84. § (1), (2) bekezdése, a 92. § (2) bekezdésének *b)* pontja és (3) bekezdése, a 95. §, a 110. § (2) bekezdése, a 117. §, a 136. § (3) bekezdése, a 139. § (2) és (3) bekezdése, a 144. §, a 146. § (1)–(5) bekezdése, a 147–152. §, a 156. § (2)–(4) bekezdése, a 179. § (1) és (2) bekezdése, a 192. § (2)–(5) bekezdése, a 194–211. §, a XVI. és XVII. fejezet, a 228. §;

b) a munkaügyi kapcsolatok szabályai közül: a 236. § (1) bekezdése, a 237. §, a 250. § és 251. §, a 252. § *g)* pontja, a 260. § (1) és (2) bekezdése, a 262. § (3) és (4) bekezdése, a 263–266. §, a 268. § (1)–(3) bekezdése, a 269. §, a 272. § (1) bekezdése, a XXII. fejezet a 277. § (1)–(3), (5) bekezdése kivételével;

c) a záró rendelkezések közül: a 295–297. §.

(3) Az ügyészségi alkalmazottak szolgálati viszonyára a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény

a) 53. §-át csak a kinevezéstől eltérő munkakörben való foglalkoztatásra kell alkalmazni, továbbá a nem ügyész ügyészségi alkalmazottak esetén azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy annak időtartama a naptári évben – eltérő megállapodás hiányában – a hat hónapot nem haladhatja meg;

b) 86. § (3) bekezdésének *a)* pontját azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munkaközi szünet munkaidőnek minősül;

c) 115. § (2) bekezdésének *f)* pontját azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy munkában töltött időnek a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 115. § (1) bekezdés alkalmazásában a munkavégzés alóli mentesülésnek az 55. § (1) bekezdés *a)–m)* pontjában meghatározott tartama minősül;

d) 123. § (6) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a szabadság esedékességének évét követő kiadása a szabadság egyötödére vonatkozik;

e) 243. § (3) bekezdését, 246. § (1) bekezdését és 248. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munka törvénykönyve 237. § (1) bekezdésében meghatározott szám alatt az alkalmazotti tanács tagjainak e törvényben meghatározott számát kell érteni;

f) 260. § (3) bekezdését és 273. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munka törvénykönyve 53. §-a szerinti intézkedés alatt az ügyészségi alkalmazott hozzájárulása nélküli kirendelést és a tizenöt napot elérő kiküldetést kell érteni;

g) 273. § (3) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy önállónak minősülő telephely alatt a főügyészséget az alárendelt járási ügyészségekkel együtt, a fellebbviteli főügyészséget, az OKRI-t, a Legfőbb Ügyészséget kell érteni;

h) 287. § (1) bekezdés *e)* pontját azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 81. § (2) bekezdésében meghatározottak alatt az 52. § (4) bekezdésében meghatározottakat kell érteni;

i) 287. § (2) bekezdés *b)* pontját azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az azonnali hatályú felmondás alatt rendkívüli lemondást kell érteni.

(4) A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 140. §-át és 143. §-át csak az írnok és a fizikai alkalmazott, az 59. §-át és 145. §-át csak a fizikai alkalmazott esetében kell alkalmazni.

(5) Ahol a munka törvénykönyve

a) munkavállalót említ, ott ügyészt, alügyészt, ügyészségi fogalmazót, tisztviselőt, írnokot és fizikai alkalmazottat,

b) munkaszerződést (megállapodást) említ, ott kinevezést,

c) munkaviszonyt említ, ott ügyészségi szolgálati viszonyt,

d) munkaviszonyra vonatkozó szabályt említ, ott az ügyészségi szolgálati viszonyra alkalmazandó törvényt és az abban adott felhatalmazás alapján kiadott egyéb jogszabályt, továbbá a legfőbb ügyész által – az érdekelt munkavállalói érdekképviseleti szervezetekkel egyetértésben – az e törvényben kapott felhatalmazás alapján kiadott utasítást,

e) felmondást említ, ott felmondás alatt lemondást, illetve felmentést,

f) kivételesen fontos gazdasági érdeket említ, ott kivételesen fontos ügyészségi érdeket,

g) távolléti díjat említ, ott illetményt

kell érteni.

(6) Ahol e törvény a „nyugdíjasnak minősül”, „öregségi nyugdíjra jogosult”, „öregségi nyugdíjra való jogosultság” kifejezést használja, e fogalmak tekintetében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 294. § (1) bekezdés *g)* pontját kell alkalmazni. Nyugdíjasnak minősül az ügyészségi alkalmazott abban az esetben is, ha felmentését a Tny. 18. § (2) vagy (2a) bekezdése alapján szerzett jogosultságára hivatkozással maga kéri.

(7)[33]

154. § (1) E törvény alkalmazásában – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – ügyészségi szolgálati viszonyban töltött időnek kizárólag az ügyészségnél szolgálati viszonyban töltött időt kell tekinteni.

(2) A végkielégítés összegének megállapításakor – az (1) bekezdésben említetten kívül – ügyészségi szolgálati viszonyban töltött időnek kell tekinteni a bírói szolgálati viszonyban, az igazságügyi szolgálati jogviszonyban megszakítás nélkül eltöltött időt.

(3) A jubileumi jutalomra jogosító idők számítása során az ügyészségi szolgálati viszonyban töltött idő számításánál – az (1) bekezdésben foglaltakon kívül – az Alkotmánybíróságnál és a bíróságnál szolgálati viszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban, állami szolgálati jogviszonyban, közszolgálati jogviszonyban, egészségügyi szolgálati jogviszonyban, költségvetési intézménynél köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyban, rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban, hivatásos vagy szerződéses katonai szolgálati viszonyban, tényleges szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos szolgálati viszonyban, honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban, nemzetbiztonsági alkalmazotti jogviszonyban, nemzetbiztonsági szolgálati jogviszonyban töltött időt is figyelembe kell venni, valamint ügyészségi szolgálati viszonyban töltött időnek tekintendő az ügyvédi tevékenység és a közjegyzői szolgálat tartama, ide nem értve a jogviszony szünetelését.

(4) A fizikai alkalmazott alapszabadságának megállapításakor az ügyészségi szolgálati viszonyban töltött idő számításánál – az (1) bekezdésben foglaltakon kívül – az Alkotmánybíróságnál és a bíróságnál szolgálati viszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban, állami szolgálati jogviszonyban, közszolgálati jogviszonyban, egészségügyi szolgálati jogviszonyban, költségvetési intézménynél köznevelési

[33] A 2012. évi LXXXVI. törvény 80. § (24) bekezdése alapján hatályát vesztette.

foglalkoztatotti jogviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyban, rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban, honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban, nemzetbiztonsági alkalmazotti jogviszonyban, nemzetbiztonsági szolgálati jogviszonyban, továbbá más foglalkoztatási jogviszonyban (szolgálati viszonyban, munkaviszonyban), valamint 1992. január 20-át követően szövetkezetnél munkaviszony jellegű jogviszonyban töltött időt is figyelembe kell venni.

(5) Ha az ügyészségi szolgálati viszonyban eltöltött idő megállapításakor azonos időtartamra több jogviszony vehető figyelembe, közülük erre az időre csak egy jogviszony számítható be.

(6) A társadalombiztosításra vonatkozó szabályok alkalmazása szempontjából az ügyészségi szolgálati viszonyban töltött időt munkaviszonyban töltött időnek kell tekinteni.

155. § (1) E törvény alkalmazásában hozzátartozó: az egyeneságbeli rokon és ennek házastársa, az örökbefogadó, a nevelő- és a mostohaszülő, az örökbefogadott, a nevelt és a mostohagyermek, a testvér és ennek házastársa, a házastárs, a bejegyzett élettárs, az élettárs, valamint a házastárs és bejegyzett élettárs egyeneságbeli rokona és testvére.

(2) Ahol e törvény a „ténylegesen dolgozott”, „ténylegesen működött”, „ténylegesen folytatott”, „ténylegesen szolgálati viszonyban töltött idő” kifejezéseket használja, azon olyan időszakokat kell érteni, amely alatt az ügyészségi alkalmazott, a tisztségre jelölt személy foglalkoztatási jogviszonyában évi tizenöt munkanapot meghaladó keresőképtelenség vagy egészségügyi szabadság kivételével illetményre, teljes vagy részösszegű távolléti díjra vagy átlagilletményre, illetve az említettekkel azonos munkabérre volt jogosult.

155/A. § (1) Ha az ügyészségi alkalmazottnak átlagilletményt kell fizetni, részére az átlagszámítás alapjául szolgáló időszakra (a továbbiakban: irányadó időszak) kifizetett illetmény, jutalom, valamint rendkívüli munkavégzésért és más munkakörbe tartozó munka elvégzéséért járó díjazás (a továbbiakban e §-ban együtt: javadalmazás) időarányosan számított átlaga jár.

(2) Az (1) bekezdés szerinti átlagszámításnál az esedékességtől eltérő időben kifizetett javadalmazást az esedékesség napján teljesített kifizetésnek kell tekinteni.

(3) Az átlagilletmény számításánál az illetményt az átlagilletmény esedékessége időpontjában érvényes összegben kell figyelembe venni.

(4) Az átlagilletmény-számítás alapjául az utolsó négy naptári negyedévre kifizetett javadalmazások szolgálnak.

(5) Ha az ügyészségi alkalmazott ügyészségi szolgálati viszonya a négy naptári negyedévnél rövidebb, az átlagilletmény számításakor a nála számításba vehető naptári negyedév(ek), negyedév hiányában az utolsó naptári hónap(ok)ra kifizetett javadalmazást kell figyelembe venni.

(6) Az irányadó időszakban kifizetett, de az irányadó időszakot meghaladó, meghatározott időtartamra járó javadalmazásnak, továbbá az irányadó időszakon kívüli időben kifizetett, de az irányadó időszak alatti munkavégzés alapján járó javadalmazásnak csak az átlagszámítás alapjául figyelembe vehető időszakra eső – a (8) bekezdés szerinti osztószám figyelembevételével számított – (időarányos) részét kell az átlagszámításnál a kifizetett javadalmazás összegébe beszámítani.

(7) Ha az ügyészségi alkalmazottnak az ügyészségi szolgálati viszonya egy naptári hónapnál rövidebb, átlagilletményének az illetményével azonos összeg tekintendő.

(8) Az egy órára, illetve az egy munkanapra járó átlagilletményt úgy kell kiszámítani, hogy az ügyészségi alkalmazott irányadó időszaki javadalmazásának együttes összegét

osztani kell az adott időszakban munkában töltött, valamint az illetménnyel fizetett, de munkában nem töltött órák, illetve munkanapok számával (együtt: osztószám).

(9) Az a naptári negyedév – az (5) bekezdés szerinti naptári negyedév(ek) hiányában az a naptári hónap –, amelyben az ügyészségi alkalmazottnak kifizetett javadalmazáshoz osztószám nem tartozik, az irányadó időszak meghatározásánál nem vehető figyelembe.

(10) Ha e törvény a fizetési kötelezettség megállapításánál havi átlagilletmény alkalmazását írja elő, akkor egy havi átlagilletményen az ügyészségi alkalmazott egy napi átlagilletményének a huszonkétszerese értendő. Munkaidőkeret alkalmazása esetén a havi átlagilletmény kiszámításánál a (8) bekezdésben foglaltak szerint meghatározott egy órára járó átlagilletmény összege szorzandó 174-gyel, részmunkaidő, rövidebb teljes munkaidő, illetve készenléti jellegű munkakörben a napi nyolc vagy heti negyven órát meghaladó mérték esetén, ennek időarányos részével.

155/B. § (1) Az ügyészségi alkalmazottat illetménye illeti meg a következő távollétek idejére is:

a) a szabadság időtartama alatt,

b) a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 54. § (3) bekezdésében és 55. § (1) bekezdés *c)–g)* és *j)* pontjában meghatározott esetben,

c) az állampolgári kötelezettség teljesítésének időtartamára,

d) ha törvény munkavégzés nélkül illetmény fizetését, annak mértéke meghatározása nélkül írja elő,

e) a munkaszüneti nap miatt kiesett időre,

f) ha a munkáltató foglalkoztatási kötelezettségének elháríthatatlan külső okot kivéve nem tesz eleget,

g) öt munkanapig terjedő tartamban az apasági szabadság esetében.

(2) Az illetmény hetven százaléka jár a betegszabadság tartamára.

(3) Az egy napra jutó illetmény az egy hónapra megállapított illetmény és a tárgyhó munkanapjai számának hányadosa.

(4) Az egy órára járó illetmény az egy napra kiszámított illetmény és az ügyészségi alkalmazott napi teljes munkaidejének a hányadosa.

(5) Az ügyészségi alkalmazott az apasági szabadság hatodik munkanapjától az illetmény negyven százalékára jogosult.

(6) Az ügyészségi alkalmazottat a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 118/A. §-a alapján kiadott szülői szabadság tartamára az illetmény tíz százaléka illeti meg, amelyet csökkenteni kell az erre az időszakra az ügyészségi alkalmazottnak megfizetett, a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 42/A. § (1) bekezdése vagy 42/E. § (1) bekezdése szerinti gyermekgondozási díj, a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 20. § (1) bekezdése szerinti gyermekgondozást segítő ellátás összegével.

156. § (1) Az ügyészségi szolgálati viszony létesítéséhez, és a besoroláshoz szükséges, illetve a jogviszony fennállása alatt, azzal összefüggésben keletkezett adatokat és tényeket az ügyészségi szolgálati viszonyt létesítő személynek, illetve az ügyészségi alkalmazottnak igazolnia kell.

(2) Az ügyészségi szolgálati viszonyt érintő minden lényeges jognyilatkozatot írásba kell foglalni. Törvény eltérő rendelkezése hiányában nem kell írásba foglalni a munka szervezésével, a napi munkavégzéssel kapcsolatos munkáltatói intézkedéseket.

157. § Az ügyészségi alkalmazottak ügyészségi szolgálati viszonyával kapcsolatban a legfőbb ügyész – az érintett munkavállalói érdekképviseleti szervezetekkel egyetértésben

– szabályokat állapíthat meg az olyan kérdésekben, amelyeket e törvény nem szabályoz, és a munka törvénykönyve szerint a kollektív szerződés keretébe tartozhatnak. Azokban az esetekben, ahol a munka törvénykönyve a kollektív szerződés keretébe tartozó kérdésben csak a munkavállaló javára enged eltérést, a legfőbb ügyész sem állapíthat meg az ügyészségi alkalmazottakra nézve hátrányosabb szabályokat.

XVII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

158. § (1) Ez a törvény 2012. január 1. napján lép hatályba.

(2)[34]

158/A. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg a gyermek születése esetén az apát megillető pótszabadság igénybevételére vonatkozó szabályokat.

159. § (1) E törvény I. Fejezete, III–XIII. Fejezete, 151. és 152. §-a, 154–157. §-a, 158. § (2) bekezdése, 160–165/K. §-a, 165/T. §-a, 165/U. §-a, 165/W. §-a, 165/Y. §-a, 165/Z. §-a, valamint 1–3. és 7. melléklete az Alaptörvény 29. cikk (7) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

(2) E törvénynek más jogszabályban alkalmazandó rövid megjelölése: Üjt.

160. § A köztársasági elnöknek az e törvényben meghatározott tevékenysége során hozott döntéséhez és intézkedéséhez ellenjegyzés nem szükséges.

161. § (1) Az Üsztv. hatályon kívül helyezése az abban szabályozott választott testületek működését a megbízatásuk lejártáig nem érinti.

(2) Az e törvénnyel bevezetett összeférhetetlenségi okot az ügyészségi alkalmazott köteles e törvény hatálybalépésétől számított tizenöt napon belül megszüntetni. Ha az ügyészségi alkalmazott e kötelezettségének nem tesz eleget, vele szemben a munkáltatói jogkör gyakorlója köteles megállapítani az összeférhetetlenséget.

(3) Ha az ügyészt és a vezetői tisztséget betöltő tisztviselőt e törvény hatálybalépése előtt az Üsztv. 41. §-ának (1) bekezdésében, 88. §-ának (1) bekezdésében meghatározott alkalommal már minősítették, és a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig 15 év vagy annál kevesebb van hátra, újabb minősítésüket csak az e törvény 50. §-ának (2) bekezdésében említett okból kell elvégezni.

(4) E törvény hatályba lépése előtt indított olyan fegyelmi eljárást, amelyben még nem hoztak határozatot, e törvény rendelkezései szerint kell tovább folytatni.

162. § (1) E törvény hatályba lépése előtt a „Címzetes katonai fellebbviteli ügyészségi ügyész” címben részesült katonai ügyészek a továbbiakban a „Címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész”, a „Címzetes katonai főügyészségi ügyész” címben részesültek „Címzetes legfőbb ügyészségi ügyész” cím viselésére, és az azzal járó pótlékra jogosultak e törvény szabályai szerint.

(2) E törvény nem érinti a volt honvédségi közalkalmazottak más, rájuk vonatkozó külön jogszabályban foglalt jogait.

163. § (1) E törvény nem érinti a hatálybalépése előtt az ügyésszel az Üsztv. 14. § (4) bekezdés második mondata alapján határozott időre létesített ügyészségi szolgálati viszony érvényességét. Az ilyen ügyészségi szolgálati viszony megszűnésére a

[34] A 2010. évi CXXX. törvény 12. §-a alapján hatályát vesztette.

tisztviselővel határozott időre létesített ügyészségi szolgálati viszony megszűnésére vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy az ügyészségi szolgálati viszony – a határozott idő lejárta jogcímén – legkésőbb 2012. június 30-án megszűnik.

(2) E törvény hatályba lépésével az ügyészségi titkár kinevezése alügyészre változik. Ahol jogszabály ügyészségi titkárt említ, azon alügyészt, alügyész alatt pedig a korábban hatályos szabályok alapján kinevezett ügyészségi titkárt is érteni kell.

(3) Az ügyészségi nyomozót – egyetértése esetén – e törvény hatályba lépésével ügyészségi megbízottá kell kinevezni, ha szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkezik. Amennyiben az ügyészségi nyomozó szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel nem rendelkezik, tisztviselővé kell kinevezni. A kinevezéskor a fizetési osztályba és fokozatba sorolás az ügyészségi alkalmazott hátrányára nem változhat. Amennyiben az ügyészségi nyomozó ügyészségi megbízott vagy tisztviselő kinevezésével nem ért egyet, ügyészségi szolgálati viszonyából e törvény hatályba lépésének napján kezdődő felmentési idővel átszervezés jogcímén fel kell menteni. Ebben az esetben a felmondási tilalomra és korlátra vonatkozó szabályokat nem kell alkalmazni.

(4) E törvény hatályba lépésével az ügyészségi ügyintéző kinevezése ügyészségi megbízottra változik.

(5) E törvény hatályba lépésekor a „címzetes legfőbb ügyészségi főtanácsos” címet viselő ügyész a címét továbbra is használhatja, és e törvényben a „címzetes főügyész” címre megállapított jogosultság illeti meg.

(6) E törvény alkalmazásában tisztviselőnek kell tekinteni azt az érdemi feladatot végző ügyintézőt is, akinek alapfokú végzettsége van, ha az Üsztv. hatálybalépése előtt tisztviselőnek sorolták be.

164. § (1) Ahol jogszabály legalacsonyabb ügyészi alapilletményt említ, azon illetményalapot kell érteni.

(2) Ahol e törvény

a) járási ügyészséget említ, helyi ügyészséget,

b) járási ügyészségi ügyészt említ, helyi ügyészségi ügyészt,

c) járási vezető ügyészt említ, helyi vezető ügyészt,

d) járási vezetőhelyettes ügyészt említ, helyi vezetőhelyettes ügyészt,

e) járási ügyészségi csoportvezető ügyészt említ, helyi ügyészségi csoportvezető ügyészt

kell érteni 2012. december 31. napjáig.

(3) E törvény hatályba lépésével az ügyészségi alkalmazott illetménye – változatlan beosztás esetén vagy végrehajtható fegyelmi büntetés hiányában – nem csökkenhet. Az illetmény e törvény rendelkezéseinek megfelelően, de legalább a megállapítás kori mértékben jár.

165. § A 154. § (3) bekezdésének a magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XCII. törvénnyel elfogadott módosításának hatálybalépésekor ügyészségi szolgálati viszonyban lévő ügyészségi alkalmazott esetében a jubileumi jutalomra jogosító idők számítása során – a 154. § (5) bekezdésére is figyelemmel – az ügyészségi szolgálati viszonyban töltött idő számításánál – a 154. § (1) bekezdésében foglaltakon kívül – az Alkotmánybíróságnál és a bíróságnál szolgálati viszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban, állami szolgálati jogviszonyban, közszolgálati jogviszonyban, egészségügyi szolgálati jogviszonyban, költségvetési intézménynél köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban, adó- és vámhatósági

szolgálati jogviszonyban, rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban, honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban, nemzetbiztonsági alkalmazotti jogviszonyban, nemzetbiztonsági szolgálati jogviszonyban, továbbá más foglalkoztatási jogviszonyban (szolgálati viszonyban, munkaviszonyban), 1992. január 20-át követően szövetkezetnél munkaviszony jellegű jogviszonyban töltött időt is figyelembe kell venni, valamint ügyészségi szolgálati viszonyban töltött időnek tekintendő az ügyvédi tevékenység és a közjegyzői szolgálat tartama, ide nem értve a jogviszony szünetelését.

165/A. § (1) E törvénynek az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvénnyel megállapított 11. § (4a) bekezdés *b)* pontját 2023. január 1-jétől kell alkalmazni. 2022. december 31-ig a 11. § (4a) bekezdés *b)* pontja helyett a (2) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni. A (2) bekezdésben foglaltakat az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő pályázati eljárásokban és kinevezési eljárásokban alkalmazni kell.

(2) Nem nevezhető ki ügyésszé az a személy, aki betöltötte a 165/C. §-ban meghatározott életkort.

165/B. § (1) E törvénynek az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvénnyel megállapított 24. § (1) bekezdés *c)* pontját és a 34. § *d)* pontját 2023. január 1-jétől kell alkalmazni. 2022. december 31-ig a 24. § (1) bekezdés *c)* pontja és a 34. § *d)* pontja helyett a (2) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

(2) A legfőbb ügyész helyettes megbízatása és a legfőbb ügyész által kinevezett ügyész ügyészségi szolgálati viszonya megszűnik a 165/C. §-ban meghatározott életkor betöltésével.

165/C. § E törvénynek az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvénnyel megállapított 24/A. §-át 2023. január 1-jétől kell alkalmazni. 2022. december 31-ig az Alaptörvény 29. cikk (3) bekezdésében foglalt korhatár alatt a következőket kell érteni:

a) az 1945. január 1-je előtt született ügyész tekintetében a 70. életév,

b) az 1945-ben vagy 1946-ban született ügyész tekintetében a 69. életévének betöltését követő 183. nap,

c) az 1947-ben vagy 1948-ban született ügyész tekintetében a 69. életév,

d) az 1949-ben vagy 1950-ben született ügyész tekintetében a 68. életévének betöltését követő 183. nap,

e) az 1951-ben született ügyész tekintetében a 68. életév,

f) az 1952-ben született ügyész tekintetében a 67. életévének betöltését követő 183. nap,

g) az 1953-ban született ügyész tekintetében a 67. életév,

h) az 1954-ben született ügyész tekintetében a 66. életévének betöltését követő 183. nap,

i) az 1955-ben született ügyész tekintetében a 66. életév,

j) az 1956-ban született ügyész tekintetében a 65. életévének betöltését követő 183. nap,

k) az 1957-ben született ügyész tekintetében a 65. életév.

165/D. § (1) Az ügyészségi szolgálati jogviszony fennállása esetén e törvénynek az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos

törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvénnyel megállapított 45/A. §-ban meghatározott összeférhetetlenségi okot az ügyész az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvény hatálybalépésétől számított 60 napon belül köteles megszüntetni.

(2) E törvénynek az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvénnyel megállapított 11. § (4a) bekezdés *a)* pontját az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő pályázati eljárásokban és kinevezési eljárásokban is alkalmazni kell.

(3) E törvénynek az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvénnyel megállapított 43. § (1a) bekezdését az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

165/E. § Ha az ügyész a 36. § (6) bekezdése alapján nem kérte a felmentését, kérheti a Tny. 18. § (1) bekezdésében meghatározott társadalombiztosítási öregségi nyugdíjra jogosító öregségi nyugdíjkorhatár betöltését követő időszakra, hogy az ügyészi szolgálati jogviszonya fenntartása mellett a legfőbb ügyész helyezze rendelkezési állományba.

165/F. § A rendelkezési állományba helyezett ügyészekre a törvény rendelkezéseit a 165/G–165/I. §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

165/G. § (1) A rendelkezési állományba helyezett ügyész az utolsó szolgálati helye szerinti ügyészség rendelkezési állományába kerül. A rendelkezési állományba helyezett ügyész ügyészi tevékenységet – a 165/H. §-ban foglalt kivétellel – nem végez. A rendelkezési állományba helyezett ügyész nem tölthet be vezetői tisztséget, nem lehet ügyészi tanács, alkalmazotti tanács tagja. A rendelkezési állományba helyezett ügyész jogosult az elért vagy adományozott címére utaló elnevezés, a korábbi szolgálati helye szintjének megfelelő munkaköri elnevezés, a korábbi vezetői beosztására utaló elnevezés használatára a „rendelkezési állományba helyezett” előtaggal.

(2) A rendelkezési állományba helyezett ügyész – a 165/I. § (3) bekezdésében foglalt kivétellel – nem jogosult alap- és pótszabadságra, valamint fizetés nélküli szabadságra.

(3) A rendelkezési állományba helyezett ügyész – a 165/I. § (2) bekezdésében foglalt kivétellel – a rendelkezési állományt közvetlenül megelőzően őt megillető, a vezetői pótlék nélküli illetménye 80%-át kitevő összeg és nyugdíja különbözetére jogosult. A rendelkezési állomány alapján járó javadalmazás az ügyészt mindaddig nem illeti meg, amíg annak összege nem éri el az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvénnyel hatályon kívül helyezett 160. § (4) bekezdése alapján kifizetett átlagilletményt. A rendelkezési állományba helyezett ügyész jubileumi jutalomra a 65. életév betöltéséig jogosult, cafetéria-juttatás nem illeti meg.

(4) A rendelkezési állományba helyezett ügyészt bejelentési kötelezettség terheli minden olyan körülményre vonatkozóan, ami a jogviszonyára és a munkavégzése elrendelésére kihatással lehet.

165/H. § (1) A rendelkezési állományba helyezett ügyészt a legfőbb ügyész hivatalból vagy az érintett ügyészség vezetőjének vagy a rendelkezési állományba helyezett

ügyésznek a kezdeményezésére – a (4) bekezdésben meghatározott okból – háromévenként legfeljebb két évre munkavégzésre kötelezheti ügyészi munkakörben, az utolsó ügyészi kinevezése szerinti szakágban. A munkavégzés helye az ügyész utolsó szolgálati helye szerinti ügyészség vagy olyan más ügyészség lehet, ahonnan lakóhelyére naponta vissza tud utazni.

(2) Ha a rendelkezési állomány várható tartama rövidebb mint három év, a beosztás (1) bekezdés szerinti tartama arányosan csökken.

(3) A munkavégzés elrendelését az ügyésszel – annak megkezdése előtt legalább 30 nappal – írásban közölni kell, megjelölve a munkavégzés elrendelésének indokát, helyét, kezdetét és időtartamát. A munkavégzésre beosztás időtartama az ügyész kezdeményezésére vagy előzetes hozzájárulásával módosítható.

(4) Az (1) bekezdés szerinti munkavégzés elrendelésére

a) kimagasló ügyhátralék csökkentése érdekében,

b) tartósan távollévő ügyészek helyettesítése érdekében,

c) hadiállapot, szükségállapot idején

kerülhet sor.

(5) A rendelkezési állományba helyezett ügyész a munkavégzés idején az összügyészi értekezleten tanácskozási joggal vehet részt.

(6) A rendelkezési állományba helyezett ügyész esetében nem alkalmazható

a) a 11. § (4a) bekezdés *a)* pontja,

b) a 45/A. §,

c) az 50. § (1) bekezdése.

165/I. § (1) A rendelkezési állományba helyezett ügyész két éven túl vagy három éven belül két évet meghaladóan ismételten vagy a 165/H. § (2) bekezdése szerinti időtartamot meghaladóan csak hozzájárulásával kötelezhető munkavégzésre. Nem kötelezhető munkavégzésre az ügyész a 165/C. §-ban meghatározott korhatár betöltését megelőző 6 hónapban.

(2) A munkavégzésre kötelezett ügyész a rendelkezési állományt közvetlenül megelőzően őt megillető, a vezetői pótlék nélküli illetménye és nyugdíja különbözetére, valamint a munkavégzéshez kötődő költségtérítésre jogosult.

(3) A munkavégzésre kötelezett ügyészt, ha a munkavégzés tartama az egy évet eléri, 20 nap alapszabadság illeti meg. Ha a munkavégzés ideje egy évnél kevesebb, az alapszabadság az időtartammal arányos mértékben csökken.

(4) A munkavégzés időszakára eső keresőképtelenség időtartamával a munkavégzés időtartama meghosszabbodik. A keresőképtelenség időtartamára a 165/G. § (3) bekezdése szerinti javadalmazás jár.

165/J. § (1) Ha az ügyész felmentésére az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvénnyel hatályon kívül helyezett 160. § alapján került sor, vagy az ügyész ügyészségi szolgálati viszonya 2013. január 1. napja és az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvény hatálybalépése között a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltése miatt szűnt meg, az ügyész az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvény hatálybalépésétől számított 30 napon belül nyilatkozik a legfőbb ügyésznek arról, hogy kéri-e az ügyészi tisztségbe való visszahelyezését. A 30 napos határidő jogvesztő.

(2) Ha az ügyész az (1) bekezdésben meghatározott nyilatkozatában kéri az ügyészi tisztségbe való visszahelyezését, a legfőbb ügyész megteszi a törvény alapján szükséges további intézkedéseket, valamint intézkedik az ügyész elmaradt illetményének (egyéb járandóságainak) megtérítése iránt az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvénnyel hatályon kívül helyezett 160. § (4) bekezdése alapján kifizetett átlagilletmény beszámítása mellett. Nem kell megtéríteni az illetménynek (egyéb járandóságnak) azt a részét, amely máshonnan megtérült.

(3) Ha olyan ügyészségi vezető ügyészi tisztségből való felmentésére került sor az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvénnyel hatályon kívül helyezett 160. § alapján, aki az (1) bekezdésben meghatározott nyilatkozatában kéri az ügyészi tisztségbe való visszahelyezését, és a kérelem előterjesztésekor az az ügyészségi vezetői tisztség, amelyből felmentették, még nincs betöltve, őt kérelmére ezen ügyészségi vezetői tisztségébe kell visszahelyezni.

(4) Ha az ügyész az ügyészi tisztségbe való visszahelyezését kéri, megfelelően alkalmazni kell a 165/E. §-ban foglaltakat. Ha az ügyész az ügyészi tisztségbe való visszahelyezését kéri, az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatának a 165/E. §-ban meghatározottakra is ki kell terjednie.

(5) Ha az ügyész az (1) bekezdésben meghatározott nyilatkozatában nem kéri az ügyészi tisztségbe való visszahelyezését, a legfőbb ügyész intézkedik számára 12 havi illetményének megfelelő összegű átalány-kártérítés megfizetése iránt. Az ügyész ezt meghaladó vagyoni kárát bíróság előtt érvényesítheti.

(6) Aki az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvény hatálybalépése előtt betöltötte vagy az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvény hatálybalépését követő 6 hónapon belül betölti a 165/C. § *a)* pontjában meghatározott korhatárt, az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat alapján az ügyészi tisztségbe nem helyezhető vissza, részére az (5) bekezdésben meghatározottak szerint átalány-kártérítés megfizetése iránt intézkedik a legfőbb ügyész. Az ügyész ezt meghaladó vagyoni kárát bíróság előtt érvényesítheti.

(7) Az e § alapján ismételten kinevezésre kerülő ügyész esetében a legfőbb ügyész megvizsgálja a kinevezési feltételeknek való megfelelést is. A kinevezésre kerülő ügyész mentesül a 12. §-ban foglalt kötelezettség alól. Ha a kinevezésre az ügyészi szolgálati viszony megszűnését követő 3 hónapon belül kerül sor, a kinevezésre kerülő személy mentesül a 11. § (4) bekezdés *a)–f)* pontjában foglaltak igazolására vonatkozó kötelezettség alól.

165/K. § A 2015. július 1-jén állományban lévő tisztviselők, írnokok, fizikai alkalmazotti beosztásban lévők esetében a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi XLIII. törvénnyel módosított 151. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az őket megillető honvédelmi szolgálati díj összege nem lehet alacsonyabb az őket 2015. június 30-án megillető honvédelmi pótlék összegénél.

165/L. § Az alügyész, az ügyészségi fogalmazó, a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott számára az e törvénynek az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény, valamint a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi

CLXIV. törvény módosításáról szóló 2017. évi LXXXVII. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított rendelkezései alapján megállapított illetmény nem lehet kevesebb, mint a Módtv. hatálybalépését megelőzően őt megillető illetményelemek együttes összege.

165/M. § Ha az alügyész, az ügyészségi fogalmazó, a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott számára az e törvénynek a Módtv.-vel megállapított rendelkezései alapján járó szabadsága a korábbi szabadságához képest csökkenne, mindaddig a Módtv. hatálybalépése előtt megállapított szabadságára jogosult, amíg annak mértékét az e törvény Módtv.-vel megállapított rendelkezései szerinti szabadsága meg nem haladja.

165/N. § (1) Az alügyészt, az ügyészségi fogalmazót, a tisztviselőt és az írnokot a Módtv. hatálybalépését követő 30 napon belül kell 2017. január 1-jétől kezdődően e törvénynek a Módtv.-vel megállapított rendelkezései szerint besorolni és – a Módtv.-vel megállapított 165/L. § és 165/M. §-ban foglaltakat is figyelembe véve – illetményét, valamint szabadságát megállapítani. A besorolásnál megállapítandó szolgálati idő a Módtv. hatálybalépése előtti besorolásnál megállapított szolgálati időnél kevesebb nem lehet. A Módtv. hatálybalépése előtt soron kívüli előresorolással megszerzett szolgálati időt a besorolásnál figyelembe kell venni.

(2) Ha a nem szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező tisztviselőt a Módtv. hatálybalépése előtt a felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező tisztviselők III. fizetési osztályába sorolták, a fizetési fokozatát és az illetményét e fizetési osztályon belül kell megállapítani; a fizetési osztályba sorolását e törvény Módtv.-vel megállapított rendelkezései szerint akkor kell elvégezni, ha a munkaköre megváltozik.

165/O. § (1) A teljesítményértékelés elvégzése során, valamint a nem szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező tisztviselőnek a III. fizetési osztályba sorolása során e törvénynek a Módtv.-vel megállapított rendelkezése szerint a legfőbb ügyész által kiadott utasítást 2019. január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) 2018. december 31-ig a teljesítményértékelés során a minősítésre vonatkozó szabályok szerint kell eljárni.

(3) 2018. december 31-ig a nem szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező tisztviselőnek a III. fizetési osztályba sorolása során a Módtv. hatálybalépését megelőzően alkalmazott elvek és szempontok alapján kell eljárni.

165/P. § E törvénynek a Módtv.-vel megállapított, az írnok kinevezési feltételeire vonatkozó rendelkezéseit a Módtv. hatálybalépését követően kinevezésre kerülő írnokok tekintetében kell alkalmazni.

165/Q. § E törvénynek a Módtv.-vel megállapított rendelkezései nem érintik az alügyész, az ügyészségi fogalmazó, a tisztviselő, az írnok és a fizikai alkalmazott 2017. évi cafeteria-juttatásra való jogosultságát. A Módtv. hatálybalépését követően létesített alügyészi, ügyészségi fogalmazói, tisztviselői, írnoki és fizikai alkalmazotti szolgálati jogviszonyban az e törvény 2017. augusztus 31. napján hatályos rendelkezései szerinti cafeteria-juttatás éves összegének arányos része jár.

165/R. § Az ügyészek szolgálati idejének kezdő időpontját az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvénnyel módosított 62. § (2) bekezdés alapján, a 2020. január 1-jén ügyészségi szolgálati viszonyban álló ügyész 2020. március 1-jéig a munkáltatói jogkör gyakorlójához benyújtott – megfelelően igazolt – kérelmére 2020. június 30-ig újból meg kell állapítani. A szolgálati idő kezdő időpontjának új megállapítása alapján járó illetményre az ügyész 2020. január 1-jétől kezdődően, visszamenőleg jogosult.

165/S. § Az ügyész számára az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény alapján megállapított illetmény változatlan beosztás esetén nem lehet kevesebb, mint az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény hatálybalépését megelőzően őt megillető illetményelemek együttes összege.

165/T. § (1) A legfőbb ügyész és a legfőbb ügyész helyettese az e törvénynek az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2022. évi XVIII. törvénnyel megállapított 16. § (6) bekezdése alkalmazásával – a vagyonnyilatkozat-tétel napján fennálló állapot szerint – 2022. augusztus 5-ig tesz vagyonnyilatkozatot.

(2) Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2022. évi XVIII. törvény hatálybalépése napján a vagyonnyilatkozat kezelőjénél lévő, a legfőbb ügyésszel, illetve a legfőbb ügyész helyettessel közös háztartásban élő házas- vagy élettársának, gyermekeinek vagyonnyilatkozatát a vagyonnyilatkozat kezelője 2023. augusztus 1. napjáig őrzi.

(3) Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2022. évi XVIII. törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő, vagyonnyilatkozattal kapcsolatos eljárásokban az eljárás megindulásakor hatályos szabályokat kell alkalmazni.

165/U. § (1) A legfőbb ügyész és a legfőbb ügyész helyettese az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzésével összefüggő egyes, vagyonnyilatkozattal kapcsolatos törvények módosításáról szóló 2022. évi XXXI. törvénnyel megállapított rendelkezéseknek megfelelően, az Európai Bizottság kérésére egyes törvényeknek a kondicionalitási eljárás eredményes lezárása érdekében szükséges módosításáról szóló 2022. évi LVI. törvénnyel megállapított tartalommal és formában először – 2022. november 1. napján fennálló állapot szerint – 2023. január 31-ig tesz vagyonnyilatkozatot, amelyhez csatolja a vele közös háztartásban élő házas- vagy élettársának, gyermekeinek vagyonnyilatkozatát is.

(2) Az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzésével összefüggő egyes, vagyonnyilatkozattal kapcsolatos törvények módosításáról szóló 2022. évi XXXI. törvény hatálybalépése napján folyamatban lévő vagyonnyilatkozattal kapcsolatos eljárásokban az eljárás megindulása napján hatályos szabályokat kell alkalmazni.

(3) A legfőbb ügyész és a legfőbb ügyész helyettese az európai uniós forrásokhoz való hozzáférés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2026. évi XVIII. törvény által megállapított tartalommal és formában először – 2026. december 31. napján fennálló állapot szerint − 2027. január 31-ig tesz vagyonnyilatkozatot, amelyhez csatolja a vele közös háztartásban élő − a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény szerinti − hozzátartozója vagyonnyilatkozatát is.

(4) Az európai uniós forrásokhoz való hozzáférés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2026. évi XVIII. törvény hatálybalépése napján folyamatban lévő vagyonnyilatkozattal kapcsolatos eljárásokban az eljárás megindulása napján hatályos szabályokat kell alkalmazni.

165/V. § (1) E törvénynek az egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2022. évi LXXIV. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv2.) megállapított rendelkezéseit – e

törvény eltérő rendelkezése hiányában – a hatálybalépésekor fennálló jogviszonyokra is alkalmazni kell.

(2) A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 46. §-ában foglalt kiegészítő tájékoztatást a Módtv2. hatálybalépésekor fennálló jogviszony esetén a Módtv2. hatálybalépését követő három hónapon belül az ügyészségi alkalmazott írásban kérheti a munkáltatótól.

(3) A (2) bekezdés szerinti tájékoztatást a munkáltató a kérelem közlésétől számított 30 napon belül köteles megadni.

(4) A munkáltató, ha az ügyészségi alkalmazott gyermeke 2022. augusztus 2. és 2023. június 30. között tölti be a harmadik életévét, a szülői szabadságot – az ügyészségi alkalmazott kérésének megfelelő időpontban – legkésőbb 2023. június 30-ig terjedő időszakban adja ki.

165/W. § Az ügyészségi alkalmazott a 2022. augusztus 2. és december 31. között született vagy örökbefogadott gyermeke után a Módtv2. hatálybalépésétől számított két hónapon belül jogosult az apasági szabadságot igénybe venni, ha a Módtv2. hatálybalépése előtt

a) a 79. § (3a) bekezdése szerinti apai pótszabadságot nem vette igénybe, vagy

b) a 79. § (3a) bekezdése szerinti apai pótszabadságot igénybe vette, annak és a Módtv2. szerinti apasági szabadság különbözetének megfelelő munkanapok tartamára.

165/X. § (1) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó számára az e törvénynek Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2024. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Módtv3.) 123. §-ával megállapított rendelkezései alapján az illetményt akként kell megállapítani, hogy az magasabb legyen, mint a Módtv3. 123. §-ának hatálybalépését megelőzően őt megillető illetményelemek együttes összege.

(2) Az alügyészt és az ügyészségi fogalmazót a Módtv3. 123. §-ának hatálybalépését követő 30 napon belül kell 2025. január 1-jétől kezdődően e törvénynek a Módtv3. 123. §-ával megállapított rendelkezései szerint besorolni és – az (1) bekezdésben foglaltakat is figyelembe véve – illetményét megállapítani. A besorolásnál megállapítandó szolgálati idő a Módtv3. 123. §-ának hatálybalépése előtti besorolásnál megállapított szolgálati időnél kevesebb nem lehet. A Módtv3. 123. § hatálybalépése előtt soron kívüli előresorolással megszerzett szolgálati időt a besorolásnál figyelembe kell venni.

(3) Az alügyészt és az ügyészségi fogalmazót az e törvénynek a Módtv3. 123. §-ával megállapított rendelkezései alapján kiszámított illetmény 2025. január 1-jétől illeti meg. Az illetmény már folyósított és megemelt összege közötti különbözet kifizetésére 2025. január 1-jére visszamenőleg, legkésőbb a Módtv3. 123. § hatálybalépését követő 60 napon belül kerül sor.

(4) A tisztviselő, írnok, fizikai alkalmazott és vezető számára Módtv3. rendelkezései alapján az illetményt akként kell megállapítani, hogy az magasabb legyen, mint a Módtv3. 119. §-ának hatálybalépését megelőzően őt megillető illetményelemek együttes összege.

(5) A tisztviselőt, írnokot, fizikai alkalmazottat és vezetőt a Módtv3. 119. §-ának hatálybalépését követő 30 napon belül kell 2025. január 1-jétől kezdődően e törvénynek a Módtv3.-al megállapított rendelkezései szerint besorolni és – a (4) bekezdésben foglaltakat is figyelembe véve – illetményét megállapítani.

(6) A tisztviselőt, írnokot, fizikai alkalmazottat és vezetőt az e törvénynek a Módtv3.-al megállapított rendelkezései alapján kiszámított illetmény 2025. január 1-jétől illeti meg. Az illetmény már folyósított és megemelt összege közötti különbözet kifizetésére 2025.

január 1-jére visszamenőleg, legkésőbb a Módtv3. 119. §-ának hatálybalépését követő 60 napon belül kerül sor.

(7) Ha a tisztviselő és az írnok számára az e törvénynek a Módtv3.-al megállapított rendelkezései alapján járó szabadsága a korábbi szabadságához képest csökkenne, mindaddig a Módtv3. hatálybalépése előtt megállapított szabadságára jogosult, amíg annak mértékét az e törvény Módtv3.-al megállapított rendelkezései szerinti szabadsága meg nem haladja.

(8) Az alügyész és az ügyészségi fogalmazó számára az e törvénynek a Módtv3. 124. §-ával megállapított rendelkezései alapján az illetményt akként kell megállapítani, hogy az magasabb legyen, mint a Módtv3. 124. §-ának hatálybalépését megelőzően őt megillető illetményelemek együttes összege.

(9) Az alügyészt és az ügyészségi fogalmazót 2026. február 28-ig kell 2026. január 1-jétől kezdődően e törvénynek a Módtv3. 124. §-ával megállapított rendelkezései szerint besorolni és – a (7) bekezdésben foglaltakat is figyelembe véve – illetményét megállapítani. A besorolásnál megállapítandó szolgálati idő a 2026. január 1-je előtti besorolásnál megállapított szolgálati időnél kevesebb nem lehet. A 2026. január 1. előtt soron kívüli előresorolással megszerzett szolgálati időt a besorolásnál figyelembe kell venni.

(10) Az alügyészt és az ügyészségi fogalmazót az e törvénynek a Módtv3. 124. §-ával megállapított rendelkezései alapján kiszámított illetmény 2026. január 1-jétől illeti meg. Az illetmény már folyósított és megemelt összege közötti különbözet kifizetésére 2026. január 1-jére visszamenőleg, legkésőbb 2026. március 31-ig kerül sor.

165/Y. § (1) A legfőbb ügyészségi ügyészeket és vezető ügyészeket az e törvénynek a Módtv3. 110. § és 114. §-ával megállapított rendelkezései alapján kiszámított illetmény 2025. január 1-jétől illeti meg, ez az illetmény nem lehet kevesebb mint az érintett illetményének a Módtv3. 110. § és 114. §-ának hatályba lépése előtti összege. Az illetmény már folyósított és megemelt összege közötti különbözet kifizetésére 2025. január 1-jére visszamenőleg, legkésőbb a Módtv3. 110. § és 114. §-ának hatálybalépését követő 60. napig kerül sor.

(2) Ha a legfőbb ügyészségi ügyész számára az e törvénynek a Módtv3.-al megállapított rendelkezései alapján járó szabadsága a korábbi szabadságához képest csökkenne, mindaddig a Módtv3. hatálybalépése előtt megállapított szabadságára jogosult, amíg annak mértékét az e törvény Módtv3.-al megállapított rendelkezései szerinti szabadsága meg nem haladja.

165/Z. § (1) Az az ügyész, aki 2026. január 1. napja és 2026. január 31. napja között tölti be az általános öregségi nyugdíjkorhatárt, és a 36. § (1) bekezdés *f)* pontja szerinti felmentésére nem került sor, a 26/A. § (4) bekezdésétől eltérően a továbbfoglalkoztatásra irányuló kérelmét legkésőbb 2026. január 6. napjáig nyújthatja be. Az az ügyész, aki 2026. február 1. napja és 2027. január 31. napja között tölti be az általános öregségi nyugdíjkorhatárt, és a 36. § (1) bekezdés *f)* pontja szerinti felmentésére nem került sor, a 26/A. § (4) bekezdésétől eltérően a továbbfoglalkoztatásra irányuló kérelmét legkésőbb 2026. január 31. napjáig nyújthatja be.

(2) A kérelem elbírálásának eredményéről a 26/B. § rendelkezéseitől eltérően az ügyészt a kérelem benyújtását követő egy hónapon belül kell írásban tájékoztatni.

166. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) az Európai Unióban alkalmazandó átlátható és kiszámítható munkafeltételekről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1152 európai parlamenti és tanácsi irányelv,

b) az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról szóló, a Tanács 97/81/EK irányelve a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény irányadó rendelkezéseivel együtt,

c) az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, a Tanács 1999/70/EK irányelve, a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény irányadó rendelkezéseivel együtt,

d) a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv,

e) az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről, 24. cikk,

f) a szülők és a gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúlyról és a 2010/18/EU tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1158 európai parlamenti és a tanácsi irányelv,

g) az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekről szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2041 európai parlamenti és tanácsi irányelv,

h) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/800 parlamenti és tanácsi irányelv 20. cikk (2) bekezdés.

1. melléklet a 2011. évi CLXIV. törvényhez

Az ügyész alapilletmény táblázata

Az illetményalap = 1

Fizetési fokozatok	Szorzószámok
1.	1,25
2.	1,35
3.	1,45
4.	1,55
5.	1,65
6.	1,70
7.	1,75
8.	1,80
9.	1,85
10.	1,90
11.	1,95
12.	2,00
13.	2,05
14.	2,10

2. melléklet a 2011. évi CLXIV. törvényhez

Az ügyész vezetői pótléka

A vezetői pótlék az illetményalap százalékában
A vezetői munkakörök %

	A	B
1	A fővárosi főügyész Országos illetékességű főügyészség főügyésze	200
2	A fellebbviteli főügyész A főügyész	120
3	A fellebbviteli főügyészhelyettes A fővárosi főügyészhelyettes Országos illetékességű főügyészség főügyészhelyettese	100
4	A fellebbviteli főügyészségi osztályvezető ügyész	80
5	A főügyészhelyettes	70
6	A Fővárosi Főügyészség osztályvezető ügyésze Országos illetékességű főügyészség osztályvezető ügyésze A kiemelt és nagyobb járási ügyészségi vezető ügyész	60
7	A főügyészségi osztályvezető ügyész	45

8	A főügyészségi csoportvezető ügyész A kiemelt és nagyobb járási ügyészségi vezetőhelyettes ügyész A kisebb járási ügyészségi vezető ügyész	40
9	A kiemelt és a nagyobb járási ügyészségi csoportvezető ügyész	30
10	A kisebb járási ügyészségi vezetőhelyettes ügyész	25

3. melléklet a 2011. évi CLXIV. törvényhez

A személyi nyilvántartás adatköre

1. Az ügyészségi alkalmazott
1.1. neve, születési neve,
1.2. igazolvány képe,
1.3. ügyviteli nyilvántartási sorszáma,
1.4. állampolgársága,
1.5. születési helye, ideje,
1.6. anyja neve,
1.7. lakóhelye, tartózkodási helye, telefonszáma, e-mail címe,
1.8. családi állapota,
1.9. házastársa, bejegyzett élettársa, élettársa neve, foglalkozása, munkahelye,
1.10. gyermekeinek neve, születési ideje;

2. Az ügyészségi alkalmazott
2.1. legmagasabb iskolai végzettsége, az oklevél, diploma minősítése, a megszerzés éve, az iskola, a kar, a tagozat, a szak, a képzés szintjének megnevezése,
2.2. a tanulmányok folytatására kötött szerződés ténye, a képző intézmény megnevezése, a szerződéskötés dátuma, a támogatás típusa, a tanulmányok tényleges befejezésének éve,
2.3. szakképzettsége, a megszerzés éve, jogi szakvizsga megszerzésének éve, eredménye,
2.4. posztgraduális képzés keretében szerzett szakképesítése, a képző intézmény megnevezése, a megszerzés éve,
2.5. szakmai tanfolyami végzettsége, a képző intézmény, a tanfolyam, a képzés szintjének megnevezése, a megszerzés éve, eredménye,
2.6. belső tanfolyamon való részvétel éve, a tanfolyam megnevezése,
2.7. jelenlegi iskolai tanulmánya, a képző intézmény, a kar, a tagozat, a szak, a képzés szintjének megnevezése, a kezdés éve,
2.8. képzési kötelezettség alá eső képzés adatai,
2.9. tudományos fokozata,
2.10. idegennyelv-ismerete;

3. Az ügyészségi alkalmazott
3.1. ügyészségi szolgálati viszonyának kezdete,
3.2. a besorolásnál beszámított szolgálati idő kezdete,
3.3. a szolgálati időbe, illetve az ügyészségi szolgálati viszonyként beszámított korábbi munka-(szolgálati) viszonyának adatai:

3.3.1. munkahely (munkakör) megnevezése,
3.3.2. belépés dátuma,
3.3.3. kilépés dátuma,
3.3.4. a jogviszony megszűnésének módja;

4. Az ügyészségi alkalmazott
4.1. szolgálati helye, beosztása, a kinevezés (megbízás) időpontja, szakterülete, a kinevezés (megbízás) egyéb adatai,
4.2. besorolása vagy álláshelyi besorolási kategóriája, kötelező előbbre sorolásának időpontja, alapilletménye, illetménypótlékai, illetménye, jutalma,
4.3. tartós (harminc napot meghaladó időtartamú, rendes szabadságon kívüli) távollétének megnevezése, kezdete, befejezése,
4.4. munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonya, vizsgabizottsági tagsága (a tagság kezdete, vége, a vizsga tárgya), oktatói címe, egyéb oktatási tevékenységének megnevezése;

5. Az ügyészségi alkalmazott
5.1. kitüntetése, elismerése, tudományos pályázati díja,
5.2. hatályos fegyelmi büntetése,
5.3. az ügyészségi szolgálati viszonyból származó kártérítési kötelezettsége,
5.4. minősítésének időpontja, eredménye,
5.5. külföldi ösztöndíja,
5.6. külföldi konferencián való részvétel éve, a konferencia szervezője, témája,
5.7. lakásszerzésének munkáltatói támogatása,
5.8. letelepedésének támogatása;

6. Az ügyészségi alkalmazott ügyészségi szolgálati viszonya megszűnésének ideje, módja, a végkielégítés adatai, új munkahelye;

7. Az ügyészségi alkalmazott
7.1. fegyverviselési engedélyének kelte, száma,
7.2. szolgálati, önvédelmi, vadász lőfegyverének gyártási száma, típusa;

8. Az állami készfizető kezességvállalással összefüggő adatok
8.1. a hitelszerződést kötő pénzintézet neve, címe,
8.2. az állami kezességvállalással biztosított hitel nagysága,
8.3. a hitel lejáratának időpontja;

9. Az ügyészségi alkalmazott
9.1. nemzetbiztonsági ellenőrzési vagy egyszerűsített nemzetbiztonsági ellenőrzési kötelezettsége, esedékessége,
9.2. utolsó nemzetbiztonsági ellenőrzésének vagy utolsó egyszerűsített nemzetbiztonsági ellenőrzésének időpontja;

10. Az ügyészségi alkalmazott
10.1. vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettsége, esedékessége,
10.2. utolsó vagyonnyilatkozat tételének időpontja;

11. Az ügyészségi alkalmazott
11.1. időszakos munkaköri alkalmassági vizsgálatának esedékessége,
11.2. utolsó munkaköri alkalmassági vizsgálatának időpontja és eredménye.

4. melléklet a 2011. évi CLXIV. törvényhez

Az I. fizetési osztály (alügyész) fizetési fokozatai és az azokhoz tartozó alapilletmények alsó és felső határai

	A	B	C	D	E
1.	Fizetési fokozat	Szolgálati idő (év)		Alsó határ szorzószáma	Felső határ szorzószáma
2.	1.	0	3	1,17	1,25
3.	2.	4	7	1,23	1,41
4.	3.	8	11	1,31	1,52
5.	4.	12	18	1,37	1,58
6.	5.	19	25	1,42	1,64
7.	6.	26	35	1,47	1,7
8.	7.	36		1,59	1,73

5. melléklet a 2011. évi CLXIV. törvényhez

A II. fizetési osztály (ügyészségi fogalmazó) fizetési fokozatai és az azokhoz tartozó alapilletmények alsó és felső határai

	A	B	C	D	E
1.	Fizetési fokozat	Szolgálati idő (év)		Alsó határ szorzószáma	Felső határ szorzószáma
2.	1.	0	1	0,86	1,07
3.	2.	2	3	0,9	1,12
4.	3.	4		0,93	1,16

6. melléklet a 2011. évi CLXIV. törvényhez

Illetménytábla az alsóbb szintű ügyészségeken foglalkoztatott tisztviselők, írnokok, fizikai alkalmazottak és vezetők részére

	A)	B)	C)
	besorolási kategória megnevezése	illetmény alsó határa	illetmény felső határa
1	ügyészségi-tanácsos I.	a mindenkori garantált bérminimum	500 000 Ft
2	ügyészségi-tanácsos II.	a mindenkori garantált bérminimum	650 000 Ft
3	ügyészségi-főtanácsos I.	400 000 Ft	750 000 Ft
4	ügyészségi-főtanácsos II.	450 000 Ft	1 000 000 Ft
5	ügyészségi-főtanácsos III.	500 000 Ft	1 450 000 Ft
6	csoportvezető	400 000 Ft	1 450 000 Ft
7	osztályvezető	550 000 Ft	2 000 000 Ft

6/A. melléklet a 2011. évi CLXIV. törvényhez

Illetménytábla a Legfőbb Ügyészségen és az OKRI-nál foglalkoztatott tisztviselők, írnokok, fizikai alkalmazottak és vezetők részére

	A)	B)	C)
	besorolási kategória megnevezése	illetmény alsó határa	illetmény felső határa
1	ügyészségi-tanácsos III.	a mindenkori garantált bérminimum	750 000 Ft
2	ügyészségi-tanácsos IV.	a mindenkori garantált bérminimum	1 000 000 Ft
3	ügyészségi-főtanácsos IV.	400 000 Ft	1 250 000 Ft
4	ügyészségi-főtanácsos V.	600 000 Ft	1 800 000 Ft
5	osztályvezető	700 000 Ft	1 600 000 Ft
6	főosztályvezető	800 000 Ft	2 000 000 Ft

6/B. melléklet a 2011. évi CLXIV. törvényhez[35]

[35] A 2024. évi LXXIV. törvény 128. §-ának *c)* pontja alapján hatályát vesztette.

7. melléklet a 2011. évi CLXIV. törvényhez

A Magyar Honvédség hivatásos állományába is tartozó ügyészségi alkalmazottak részére rendszeresített rendfokozatok

	A	B
1.	Rendfokozat	Beosztás megnevezése
2.	Vezérőrnagy	főosztályvezető ügyész
3.	Dandártábornok	főosztályvezető-helyettes ügyész
4.		fellebbviteli főügyész
5.		főügyész
6.		főügyészhelyettes
7.	Ezredes	legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyész
8.		legfőbb ügyészségi osztályvezető-helyettes ügyész
9.		legfőbb ügyészségi csoportvezető ügyész
10.		legfőbb ügyészségi ügyész
11.		fellebbviteli főügyészhelyettes
12.		fellebbviteli főügyészségi osztályvezető ügyész
13.		főügyészségi osztályvezető ügyész
14.		járási vezető ügyész
15.		legfőbb ügyészségi osztályvezető
16.	Alezredes	főügyészségi csoportvezető ügyész
17.		fellebbviteli főügyészségi ügyész
18.		főügyészségi ügyész
19.		járási vezetőhelyettes ügyész
20.		járási ügyészségi csoportvezető ügyész
21.		járási ügyészségi ügyész
22.		legfőbb ügyészségi szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező tisztviselő
23.	Őrnagy	alügyész
24.		legfőbb ügyészségi csoportvezető
25.		legfőbb ügyészségi irodavezető
26.	Százados	ügyészségi fogalmazó
27.		legfőbb ügyészségi nem szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező tisztviselő
28.	Törzszászlós	fellebbviteli főügyészségi vezető állású tisztviselő
29.		főügyészségi vezető állású tisztviselő
30.		járási ügyészségi vezető állású tisztviselő
31.		legfőbb ügyészségi felsőfokú iskolai végzettséggel nem rendelkező tisztviselő
32.	Zászlós	fellebbviteli főügyészségi tisztviselő
33.		főügyészségi tisztviselő
34.		járási ügyészségi tisztviselő
35.		írnok
36.	Főtörzsőrmester	gépjárművezető